

Επίσημη Εφημερίδα C 113

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
1 Μαΐου 2010

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2010/C 113/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 100 της 17.4.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 113/02

Υπόθεση C-38/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Αδασμολόγητη εισαγωγή υλικού προοριζόμενου για αποκλειστικώς στρατιωτική χρήση)

2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 113/03	Υπόθεση C-424/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Οδηγία 2002/19/EK — Οδηγία 2002/21/EK — Οδηγία 2002/22/EK — Δίκτυα και υπηρεσίες — Εθνική κανονιστική ρύθμιση — Νέες αγορές) 3	3
2010/C 113/04	Υπόθεση C-518/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/46/EK — Προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών — Άρθρο 28, παράγραφος 1 — Εθνικές αρχές ελέγχου — Ανεξαρτησία — Διοικητική εποπτεία ασκούμενη επί των αρχών αυτών) 3	3
2010/C 113/05	Υπόθεση C-135/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαρτίου 2010 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Janko Rottmann κατά Freistaat Bayern (Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 17 ΕΚ — Κτήση της ιθαγένειας κράτους μέλους με τη γέννηση — Κτήση της ιθαγένειας άλλου κράτους μέλους με πολιτογράφηση — Απώλεια της αρχικής ιθαγένειας λόγω της πολιτογράφησης αυτής — Αναδρομική απώλεια της ιθαγένειας που αποκτήθηκε κατόπιν πολιτογράφησης λόγω της απάτης χάρη στην οποία επιτεύχθηκε η πολιτογράφηση — Αντιιθαγένεια που συνεπάγεται την απώλεια της ιδιότητας του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης) 4	4
2010/C 113/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/08, C-176/08, C-178/08 και C-179/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Οδηγία 2004/83/EK — Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις χορηγήσεως καθεστώτος πρόσφυγα ή καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Ιδιότητα του «πρόσφυγα» — Άρθρο 2, στοιχείο γ' — Παύση του καθεστώτος πρόσφυγα — Άρθρο 11 — Μεταβολή των συνθηκών — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Πρόσφυγες — Μη βάσιμος φόβος διώξεως — Εκτίμηση — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Ανάκληση καθεστώτος πρόσφυγα — Απόδειξη — Άρθρο 14, παράγραφος 2) 4	4
2010/C 113/07	Υπόθεση C-197/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Φόροι, εκτός των φόρων κύκλου εργασιών, επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ανωτάτου ορίου τιμών λιανικής πωλήσεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα κατώτατο όριο τιμής λιανικής πωλήσεως τσιγάρων — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την πώληση προϊόντων καπνού «σε τιμή προσφοράς που αντιστρατεύεται τους σκοπούς προστασίας της δημόσιας υγείας» — Έννοια των «εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά τον έλεγχο των τιμών ή την τήρηση των επιβαλλόμενων τιμών» — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος) 6	6
2010/C 113/08	Υπόθεση C-198/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Φόροι, εκτός των φόρων κύκλου εργασιών, επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ανωτάτου ορίου τιμών λιανικής πωλήσεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα κατώτατο όριο τιμής λιανικής πωλήσεως τσιγάρων, καθώς και κατώτατο όριο τιμής λιανικής πωλήσεως λεπτοκομμένου καπνού — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος) 6	6

2010/C 113/09	Υπόθεση C-221/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Φόροι, εκτός των φόρων κύκλου εργασιών, επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ανωτάτου ορίου τιμών λιανικής πωλήσεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα κατώτατο όριο τιμής λιανικής πωλήσεως τσιγάρων — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος) 7	7
2010/C 113/10	Υπόθεση C-241/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3 — Εσφαλμένη μεταφορά — Ειδικές ζώνες διατηρήσεως — Σημαντικές επιπτώσεις σχεδίου στο περιβάλλον — «Μη οχλών» χαρακτήρας ορισμένων δραστηριοτήτων — Εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον) 7	7
2010/C 113/11	Υπόθεση C-297/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2006/12/EK — Άρθρα 4 και 5 — Διαχείριση των αποβλήτων — Σχέδιο διαχείρισεως — Κατάλληλο και ολοκληρωμένο δίκτυο εγκαταστάσεων διαθέσεως των αποβλήτων — Κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον — Ανωτέρα βία — Διατάραξη της δημοσίας τάξεως — Οργανωμένο έγκλημα) 8	8
2010/C 113/12	Υπόθεση C-378/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Σικελία), Assessorato Regionale Industria (Σικελία), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Σικελία), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Sub-commissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), πρώην Sviluppo Italia SpA (Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Οδηγία 2004/35/EK — Περιβαλλοντική ευθύνη — Ratione temporis εφαρμογή — Ρύπανση προγενέστερη της ημερομηνίας εκπνοής της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της εν λόγω οδηγίας και συνεχιζόμενη μετά την ημερομηνία αυτή — Εθνική ρύθμιση καταλογίζουσα τη δαπάνη αποκαταστάσεως ζημίας συνδεόμενης με τη ρύπανση αυτή σε πλείονες επιχειρήσεις — Απαίτηση περί υπέρξεως δόλου ή αμέλειας — Απαίτηση περί υπέρξεως αιτιώδους συνάφειας — Συμβάσεις δημοσίων έργων) 8	8

2010/C 113/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις: C-379/08 και C-380/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-379/08) Polimeri Europa SpA, Syndial SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Σικελία), Assessorato Regionale Industria (Σικελία), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Σικελία), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N. 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), πρώην Sviluppo Italia SpA, ENI SpA (C-380/08) κατά Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Istituto superiore di Sanità, Agenzia per la Protezione dell'Ambiente e per i Servizi tecnici, Commissario delegato per l'Emergenza rifiuti e la Tutela delle Acque (Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Οδηγία 2004/35/EK — Περιβαλλοντική ευθύνη — Ratione temporis εφαρμογή — Ρύπανση προκληθείσα προ της ημερομηνίας εκπομπής της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της εν λόγω οδηγίας και συνεχιζόμενη μετά την ημερομηνία αυτή — Μέτρα αποκαταστάσεως — Υποχρέωση διαβουλεύσεως με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις — Παράρτημα II)	10
2010/C 113/14	Υπόθεση C-384/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Attanasio Group Srl κατά Comune di Carbognano (Άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ — Περιφερειακή ρύθμιση θεσπίζουσα ελάχιστη υποχρεωτική απόσταση μεταξύ των πρατηρίων διανομής καυσίμων κατά μήκος οδικού δικτύου — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Περιορισμός)	11
2010/C 113/15	Υπόθεση C-496/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Επιτυχία σε εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ — Έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες βαθμολογικής κατατάξεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Κεκτημένα δικαιώματα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως και καθήκον αρωγής)	11
2010/C 113/16	Υπόθεση C-522/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Telekomunikacja Polska SA w Warszawie κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών — Οδηγία 2002/21/EK — Οδηγία 2002/22/EK — Εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεως παροχής υπηρεσιών από τη σύναψη συμβάσεως σχετικά με την παροχή άλλων υπηρεσιών — Απαγόρευση — Υψηλής ταχύτητας σύνδεση με το Διαδίκτυο)	12
2010/C 113/17	Υπόθεση C-578/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rhimou Chakroun κατά Minister van Buitenlandse Zaken (Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης — Οδηγία 2003/86/EK — Έννοια της «προσφυγής στο σύστημα κοινωνικής αρωγής» — Έννοια της «οικογενειακής επανένωσης» — Δημιουργία οικογένειας)	13

2010/C 113/18	Υπόθεση C-1/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centre d'exportation du livre français (CELF), υπό εκκαθάριση, Ministre de la Culture et de la Communication κατά Société internationale de diffusion et d'édition (Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Παράνομες ενισχύσεις που κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά — Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής — Εθνικά δικαστήρια — Αίτημα ανακτήσεως των ενισχύσεων που καταβλήθηκαν παράνομα — Αναστολή της διαδικασίας μέχρι της εκδόσεως νέας αποφάσεως της Επιτροπής — Εξαιρετικές περιστάσεις δυνάμενες να περιορίσουν την έκταση της υποχρεώσεως επιστροφής) 13	13
2010/C 113/19	Υπόθεση C-19/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH κατά Silva Trade, SA [Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β', δεύτερη περίπτωση — Παροχή υπηρεσιών — Σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας — Εκτέλεση της συμβάσεως σε πλείονα κράτη μέλη] 14	14
2010/C 113/20	Υπόθεση C-258/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/1/ΕΚ — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο) 14	14
2010/C 113/21	Υπόθεση C-361/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2009 ο Hans Molter κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 12 Αυγούστου 2009 στην υπόθεση T-141/09, Hans Molter κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 15	15
2010/C 113/22	Υπόθεση C-389/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Ισπανία) στις 2 Οκτωβρίου 2009 — Águeda María Sáenz Morales κατά Consejería para la Igualdad y Bienestar Social 15	15
2010/C 113/23	Υπόθεση C-21/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 13 Ιανουαρίου 2010 — Károly Nagy κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 15	15
2010/C 113/24	Υπόθεση C-33/10: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας 16	16
2010/C 113/25	Υπόθεση C-51/10 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-298/06, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 17	17
2010/C 113/26	Υπόθεση C-53/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgerichts (Γερμανία) στις 2 Φεβρουαρίου 2010 — Land Hessen κατά Franz Mücksch OHG, Beigeladene: Merck KG aA 17	17
2010/C 113/27	Υπόθεση C-54/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-64/07 έως T-66/07, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά ΓΕΕΑ (350) 18	18

2010/C 113/28	Υπόθεση C-55/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-200/07 έως T-202/07, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά ΓΕΕΑ (222) 18	18
2010/C 113/29	Υπόθεση C-56/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-425/07 και T-426/07, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά ΓΕΕΑ (100) 19	19
2010/C 113/30	Υπόθεση C-70/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 5 Φεβρουαρίου 2010 — Scarlet Extended SA κατά Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs 20	20
2010/C 113/31	Υπόθεση C-71/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 8 Φεβρουαρίου 2010 — Office of Communications κατά The Information Commissioner 20	20
2010/C 113/32	Υπόθεση C-74/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 21	21
2010/C 113/33	Υπόθεση C-75/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-40/08: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 21	21
2010/C 113/34	Υπόθεση C-78/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Rouen (Γαλλία) στις 8 Φεβρουαρίου 2010 — Marc Berel ως πληρεξούσιος της εταιρίας Port Angot Développement, Me Hess ως αναγκαστικός διαχειριστής της εταιρίας Port Angot Développement, εταιρία Rijn Schelde Mondia France, Receveur Principal Des Douanes De Rouen Port, Administration des douanes-Havre Port, εταιρία Port Angot Développement, διάδοχος της SAS Manutention Se Produits Chimiques Et Miniers (Maprochim), Asia Pulp & Paper France κατά Administration des Douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre 22	22
2010/C 113/35	Υπόθεση C-79/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 11 Φεβρουαρίου 2010 — Systeme Helmholtz GmbH κατά Hauptzollamt Nürnberg 23	23
2010/C 113/36	Υπόθεση C-82/10: Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2010 23	23
2010/C 113/37	Υπόθεση C-83/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Ισπανία) στις 11 Φεβρουαρίου 2010 — Aurora Sousa Rodríguez κ.λπ. κατά Air France SA 24	24
2010/C 113/38	Υπόθεση C-86/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Siegburg (Γερμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2010 — Hüseyin Balaban κατά Zelter GmbH 24	24

2010/C 113/39	Υπόθεση C-89/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 17 Φεβρουαρίου 2010 — Q-Beef NV κατά Belgische Staat	25
2010/C 113/40	Υπόθεση C-90/10: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	25
2010/C 113/41	Υπόθεση C-91/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Breda (Κάτω Χώρες) στις 17 Φεβρουαρίου 2010 — VAV Autovermietung GmbH κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal	26
2010/C 113/42	Υπόθεση C-92/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2010 η Media-Saturn-Holding GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-476/08, Media-Saturn-Holding GmbH κατά ΓΕΕΑ	27
2010/C 113/43	Υπόθεση C-95/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2010 — Strong Segurança SA κατά Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança	28
2010/C 113/44	Υπόθεση C-96/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 22 Φεβρουαρίου 2010 — Frans Bosschaert κατά Belgische Staat, Slachthuizen Georges Goossens en Zonen NV και Slachthuizen Goossens NV	28
2010/C 113/45	Υπόθεση C-97/10, Υπόθεση C-98/10, Υπόθεση C-99/10: Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, τις οποίες υπέβαλε το Tribunal d'instance de Dax (Γαλλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2010 για τις υποθέσεις — AG2R Prévoyance κατά Bourdil SARL — AG2R Prévoyance κατά Société boucalaise de boulangerie SARL — AG2R Prévoyance κατά Baba-Pom SARL	29
2010/C 113/46	Υπόθεση C-100/10: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	29
2010/C 113/47	Υπόθεση C-102/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Judecătoria Focșani (Ρουμανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2010 — Frăsina Bejan κατά Tudorel Mușat	30
2010/C 113/48	Υπόθεση C-103/10: Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	31
2010/C 113/49	Υπόθεση C-106/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 25.02.2010 — Lidl & Companhia κατά Fazenda Pública	32
2010/C 113/50	Υπόθεση C-111/10: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	32
2010/C 113/51	Υπόθεση C-112/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België την 1η Μαρτίου 2010 — Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen κατά Zaza Retail BV [Philippe και Cécile Noelmans, σύνδικοι της πτωχεύσεως της Zaza Retail BV (Βέλγιο)]· παρεμβαίνουν: Zaza Retail BV [Manon Cordewener, σύνδικος της πτωχεύσεως της Zaza Retail BV (Κάτω Χώρες)]	33

2010/C 113/52	Υπόθεση C-116/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) στις 3 Μαρτίου 2010 — Λουξεμβουργιανό Δημόσιο, Administration de l'enregistrement et des domaines κατά Pierre Feltgen (συνδίκου πτωχεύσεως της ανώνυμης εταιρίας Bacino Charter Company SA) 33	33
2010/C 113/53	Υπόθεση C-117/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως 34	34
2010/C 113/54	Υπόθεση C-118/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 35	35
2010/C 113/55	Υπόθεση C-122/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Marknadsdomstolen (Σουηδία) στις 8 Μαρτίου 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) κατά Ving Sverige AB 35	35
2010/C 113/56	Υπόθεση C-127/10: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας 36	36

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 113/57	Υπόθεση T-401/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Εταιρία που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία — Υποστήριξη της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία — Ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος — Ίση μεταχείριση — Ζημία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 37	37
2010/C 113/58	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-407/06 και T-408/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Zhejiang Aokang Shoes και Wenzhou Taima Shoes κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Εταιρία που ασκεί τις δραστηριότητες της υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία — Δικαιώματα άμυνας — Ίση μεταχείριση — Ζημία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 37	37
2010/C 113/59	Υπόθεση T-409/09: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Εταιρία που ασκεί τις δραστηριότητες της υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Δειγματοληψία — Άρνηση συνεργασίας — Δικαιώματα άμυνας — Ζημία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 38	38
2010/C 113/60	Υπόθεση T-410/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Υπολογισμός της κατασκευασμένης κανονικής αξίας — Τιμή εξαγωγής — Δικαιώματα άμυνας — Ζημία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 39	39
2010/C 113/61	Υπόθεση T-9/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ — PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει κυκλική διαφημιστική βάση — Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Σύγκρουση — Δεν δημιουργείται διαφορετική συνολική εντύπωση — Έννοια της συγκρούσεως — Επίμαχο προϊόν — Βαθμός ελευθερίας του δημιουργού — Ενημερωμένος χρήστης — Άρθρα 10 και 25, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002] 39	39

2010/C 113/62	Υπόθεση T-63/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2010 — Mäurer + Wirtz κατά ΓΕΕΑ — Exportaciones Aceiteras Fedeliva (tosca de FEDEOLIVA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος tosca de FEDEOLIVA — Προγενέστερα κοινοτικά και εθνικά λεκτικά σήματα TOSCA — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Παράλειψη συνεκτιμήσεως επιχειρήματος — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)] 40	40
2010/C 113/63	Υπόθεση T-190/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — ΚΕΚ Δίαυλος κατά Επιτροπής [Χρηματοδοτική συνδρομή που καταβλήθηκε εντός του πλαισίου του προγράμματος πληροφόρησης του ευρωπαίου πολίτη (Prince) — Σχέδιο προετοιμασίας των μαθητών για την εισαγωγή του ευρώ — Απόφαση με την οποία διατάσσεται η επιστροφή μιας προκαταβολής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως] 40	40
2010/C 113/64	Υπόθεση T-24/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Weldebräu κατά ΓΕΕΑ — Kofola Holding (Σχήμα φιάλης με ελικοειδές στόμιο) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση τριτοδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα φιάλης με ελικοειδές στόμιο — Προγενέστερο τριτοδιάστατο κοινοτικό σήμα το οποίο συνίσταται στο σχήμα μιας φιάλης με ελικοειδές στόμιο — Σχετικός λόγος απαραδέκτου της καταχώρισης — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)»] 41	41
2010/C 113/65	Υπόθεση T-94/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — Centre de coordination Carrefour κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο — Νέα απόφαση της Επιτροπής εκδοθείσα κατόπιν μερικής ακυρώσεως από το Δικαστήριο — Έλλειψη ενόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο) 41	41
2010/C 113/66	Υπόθεση T-189/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — Forum 187 κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο — Νέα απόφαση της Επιτροπής εκδοθείσα κατόπιν μερικής ακυρώσεως από το Δικαστήριο — Ένωση προσώπων — Έλλειψη ενόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο) 42	42
2010/C 113/67	Υπόθεση T-477/08: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — Mundipharma κατά ΓΕΕΑ — ALK-Abelló (AVANZALENE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος AVANZALENE — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα AVANZ — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)] 42	42
2010/C 113/68	Υπόθεση T-564/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Monoscoop κατά ΓΕΕΑ (SUDOKU SAMURAI BINGO) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος SUDOKU SAMURAI BINGO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)] 43	43
2010/C 113/69	Υπόθεση T-15/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2010 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC CASH) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος EURO AUTOMATIC CASH — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009)] 43	43

2010/C 113/70	Υπόθεση T-31/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2010 — Baid κατά ΓΕΕΑ (LE GOMMAGE DES FACADES) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος LE GOMMAGE DES FACADES — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009)] 44	44
2010/C 113/71	Υπόθεση T-77/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2010 — hofherr kommunikation κατά ΓΕΕΑ (NATURE WATCH) [Κοινοτικό σήμα — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Λεκτικό σήμα NATURE WATCH — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009)] 44	44
2010/C 113/72	Υπόθεση T-78/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2010 — Κοινοβούλιο κατά Collée (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2004 — Διαδικασία απονομής μονάδων αξιολογήσεως — Παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων — Αιτιολογία — Αξία της γνώμης της επιτροπής εκθέσεων — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων) 45	45
2010/C 113/73	Υπόθεση T-538/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2010 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ — KODI Diskontläden (inéa) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης) 45	45
2010/C 113/74	Υπόθεση T-316/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 2010 — Google κατά ΓΕΕΑ (ANDROID) (Κοινοτικό σήμα — Απόρριψη αιτήσεως καταχώρισης — Περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων για τα οποία ζητείται η καταχώριση — Ανάκληση της αντιρρήσεως ως προς την καταχώριση — Κατάργηση της δίκης) 46	46
2010/C 113/75	Υπόθεση T-414/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Henkel κατά ΓΕΕΑ — JLO Holding (LIVE) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση εκπτώσεως — Ανάκληση της αιτήσεως εκπτώσεως — Κατάργηση της δίκης) 46	46
2010/C 113/76	Υπόθεση T-435/09 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2010 — GL2006 Europe κατά Επιτροπής και OLAF (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινοτικά προγράμματα τεχνολογικής έρευνας και αναπτύξεως — Ρήτρα διαιτησίας — Ένταλμα εισπράξεως — Χρεωστικό σημείωμα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οικονομική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Έλλειψη επείγοντος) 46	46
2010/C 113/77	Υπόθεση T-322/09: Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2009 — Al-Faqih και MIRA κατά Συμβουλίου και Επιτροπής 47	47
2010/C 113/78	Υπόθεση T-52/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 ο Giorgio Lebedef κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-54/09, Lebedef κατά Επιτροπής 48	48
2010/C 113/79	Υπόθεση T-58/10: Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Phoenix-Reisen και DRV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 49	49
2010/C 113/80	Υπόθεση T-62/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2010 η Brigitte Zangerl-Posselt κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-83/07, Zangerl-Posselt κατά Επιτροπής 49	49
2010/C 113/81	Υπόθεση T-63/10: Προσφυγή-αγωγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — Jurašinović κατά Συμβουλίου 50	50

2010/C 113/82	Υπόθεση T-66/10: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2010 — Zuckerfabrik Jülich κατά Επιτροπής	51
2010/C 113/83	Υπόθεση T-72/10: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2010 — Intermark κατά ΓΕΕΑ — Natex International (NATYS)	52
2010/C 113/84	Υπόθεση T-75/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Embraer κ.λπ. κατά Επιτροπής	52
2010/C 113/85	Υπόθεση T-77/10: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2010 — Certmedica International κατά ΓΕΕΑ — Lehning Entreprise (L112)	53
2010/C 113/86	Υπόθεση T-78/10: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2010 — Lehning Entreprise κατά ΓΕΕΑ — Certmedica International (L112)	55
2010/C 113/87	Υπόθεση T-79/10: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2010 — Colt Télécommunications France SAS κατά Επιτροπής	56
2010/C 113/88	Υπόθεση T-80/10: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2010 — Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ — Klockgrossisten i Norden (Αναπαράσταση ρολογιού)	57
2010/C 113/89	Υπόθεση T-84/10: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2010 — Regione Puglia κατά Επιτροπής	58
2010/C 113/90	Υπόθεση T-86/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — British Sugar κατά Επιτροπής	58
2010/C 113/91	Υπόθεση T-88/10: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2010 — Inter IKEA Systems κατά ΓΕΕΑ — Meteor Controls (GLÄNSA)	59
2010/C 113/92	Υπόθεση T-90/10: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2010 — Ferriere Nord κατά Επιτροπής	60
2010/C 113/93	Υπόθεση T-91/10: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2010 — Lucchini κατά Επιτροπής	61
2010/C 113/94	Υπόθεση T-92/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής	62
2010/C 113/95	Υπόθεση T-93/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Bilbaina de Alquitranes κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ	63
2010/C 113/96	Υπόθεση T-94/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ΕCHA	64
2010/C 113/97	Υπόθεση T-95/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Cindu Chemicals κ.λπ. κατά ΕCHA	65
2010/C 113/98	Υπόθεση T-96/10: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ΕCHA	66
2010/C 113/99	Υπόθεση T-99/10: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2010 — Meica κατά ΓΕΕΑ — Tofutown.com (TOFUKING)	66
2010/C 113/100	Υπόθεση T-100/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Nordzucker κατά Επιτροπής	67
2010/C 113/101	Υπόθεση T-101/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Πολωνία κατά Επιτροπής	68

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2010/C 113/102	Υπόθεση T-102/10: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Südzucker κ.λπ. κατά Επιτροπής	69
2010/C 113/103	Υπόθεση T-103/10 P(R): Αναίρεση που άσκησε στις 5 Μαρτίου 2010 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά της διατάξεως του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-92/09, U κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	70
2010/C 113/104	Υπόθεση T-105/10: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — BASF κατά Επιτροπής	70
2010/C 113/105	Υπόθεση T-106/10: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής	71
2010/C 113/106	Υπόθεση T-111/10: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2010 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	72
2010/C 113/107	Υπόθεση T-112/10: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — Prionics κατά Επιτροπής και EFSA	73
2010/C 113/108	Υπόθεση T-113/10: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής	74
2010/C 113/109	Υπόθεση T-115/10: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2010 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής	75
2010/C 113/110	Υπόθεση T-118/10: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Acron κατά Συμβουλίου	76
2010/C 113/111	Υπόθεση T-119/10: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής ...	77
2010/C 113/112	Υπόθεση T-310/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2010 — gardeur κατά ΓΕΕΑ — Blue Rose (g)	78
2010/C 113/113	Υπόθεση T-298/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2010 — Aldi κατά ΓΕΕΑ — Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes (ALDI)	78
2010/C 113/114	Υπόθεση T-552/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — Επιτροπή κατά Domótica	78
2010/C 113/115	Υπόθεση T-196/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2010 — TerreStar Europe κατά Επιτροπής	78

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 113/116	Υπόθεση F-9/10: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2010 — AC κατά Συμβουλίου	79
2010/C 113/117	Υπόθεση F-12/10: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2010 — Kerstens κατά Επιτροπής	79

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2010/C 113/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 100 της 17.4.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 80 της 27.3.2010

EE C 63 της 13.3.2010

EE C 51 της 27.2.2010

EE C 37 της 13.2.2010

EE C 24 της 30.1.2010

EE C 11 της 16.1.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-38/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Αδασμολόγητη εισαγωγή υλικού προοριζόμενου για αποκλειστικώς στρατιωτική χρήση)

(2010/C 113/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και M. Afonso)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Inez Fernandes, Â. Seíça Neves, J. Gomes, C. Guerra Santos E. Riedl, J. Bauer και C. Pesendorfer)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: Molde Jørgen), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E.-M. Μαμούνα και K. Μπόσκοβιτς), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, G. De Bellis, avvocato dello Stato) Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: A. Guimaraes-Purokoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Παράβαση των άρθρων 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρα-

τόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1989, L 155, σ. 1), για τη δε περίοδο μετά τις 31 Μαΐου 2000, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130, σ. 1) — Αδασμολόγητη εισαγωγή πολεμικού υλικού και εμπορευμάτων διττής χρήσεως, στρατιωτικής και πολιτικής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις δυνάμει των οποίων καθορίζονται από τις δημόσιες αρχές ελάχιστα όρια τιμής πωλήσεως για τα τσιγάρα και τον λεπτοκομμένο καπνό που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-424/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Οδηγία 2002/19/EK — Οδηγία 2002/21/EK — Οδηγία 2002/22/EK — Δίκτυα και υπηρεσίες — Εθνική κανονιστική ρύθμιση — Νέες αγορές)

(2010/C 113/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και A. Nijenhuis)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma, C. Koenig, professeur, S. Loetz, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108, σ. 7), των άρθρων 6, 7, 15, παράγραφος 3, 16, και 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33), καθώς και του άρθρου 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) (ΕΕ L 108, σ. 51) — Καθορισμός, ανάλυση και ρύθμιση νέων αγορών — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία καθορίζει γενικώς τις «νέες αγορές» και θέτει περιοριστικές προϋποθέσεις όσον αφορά τη ρύθμιση αυτών των αγορών εκ μέρους της εθνικής κανονιστικής αρχής και την εφαρμογή της διαδικασίας διαβουλεύσεως που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο προκειμένου περί λήψεως μέτρων που αποσκοπούν στον καθορισμό και την ανάλυση αυτών των αγορών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, θεωπίζοντας το άρθρο 9α του νόμου περί τηλεπικοινωνιών (Telekommunikationsgesetz), της 22ας Ιουνίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), τα άρθρα 6 έως 8, παράγραφοι 1 και 2, 15, παράγραφος 3, και 16 της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβου-

λίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), καθώς και το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-518/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/46/EK — Προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών — Άρθρο 28, παράγραφος 1 — Εθνικές αρχές ελέγχου — Ανεξαρτησία — Διοικητική εποπτεία ασκούμενη επί των αρχών αυτών)

(2010/C 113/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Docksey, C. Ladenburger και H. Krämer)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και J. Möller)

Παραμβαίνων υπέρ της καθής: Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, (εκπρόσωποι: H. Hijmans και A. Scirocco)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 28, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) — Υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν ότι οι εθνικές αρχές ελέγχου που

είναι επιφορτισμένες με την επίβλεψη της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία — Υπαγωγή στην κρατική εποπτεία των ελεγκτικών αρχών των γερμανικών ομοσπονδών κρατών (Länder) οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την επίβλεψη της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον εκτός του δημοσίου τομέα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, υποβάλλοντας σε κρατική εποπτεία τις αρχές ελέγχου που είναι αρμόδιες για την επίβλεψη της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους μη δημοσίου οργανισμούς και από τις επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου που μετέχουν στον ανταγωνισμό της αγοράς (öffentlich-rechtliche Wettbewerbsunternehmen) εντός των διαφόρων Länder, μεταφέροντας ως εκ τούτου εσφαλμένως στο εσωτερικό δικαιο την επιταγή κατά την οποία οι αρχές αυτές ασκούν τα καθήκοντά τους «με πλήρη ανεξαρτησία».
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαρτίου 2010 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Janko Rottmann κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-135/08) (¹)

(Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 17 ΕΚ — Κτήση της ιθαγένειας κράτους μέλους με τη γέννηση — Κτήση της ιθαγένειας άλλου κράτους μέλους με πολιτογράφηση — Απώλεια της αρχικής ιθαγένειας λόγω της πολιτογράφησης αυτής — Αναδρομική απώλεια της ιθαγένειας που αποκτήθηκε κατόπιν πολιτογράφησης λόγω της απάτης χάρη στην οποία επιτεύχθηκε η πολιτογράφηση — Ανιθαγένεια που συνεπάγεται την απώλεια της ιδιότητας του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2010/C 113/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Janko Rottmann

κατά

Freistaat Bayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 17 της Συνθήκης ΕΚ — Κτήση της ιθαγένειας κράτους μέλους η οποία συνεπάγεται την οριστική απώλεια της ιθαγένειας του κράτους μέλους καταγωγής — Αναδρομική απώλεια της νέας ιθαγένειας λόγω της απάτης χάρη στην οποία επιτεύχθηκε η κτήση της — Ανιθαγένεια του ενδιαφερομένου που συνεπάγεται την απώλεια της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

Το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 17 ΕΚ, δεν απαγορεύει σε ένα κράτος μέλος να ανακαλεί την πράξη απονομής της ιθαγένειάς του σε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιθαγένειας την οποία απέκτησε κατόπιν πολιτογράφησης ο ενδιαφερόμενος χάρη σε απάτη, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η απόφαση ανάκλησης είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) EE C 171 της 5.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashid (C-178/08), Dier Jamal (C-179/08) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/08, C-176/08, C-178/08 και C-179/08) (¹)

(Οδηγία 2004/83/EK — Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις χορηγήσεως καθεστώτος πρόσφυγα ή καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Ιδιότητα του «πρόσφυγα» — Άρθρο 2, στοιχείο γ' — Παύση του καθεστώτος πρόσφυγα — Άρθρο 11 — Μεταβολή των συνθηκών — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Πρόσφυγες — Μη βάσιμος φόβος διώξεως — Εκτίμηση — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Ανάκληση καθεστώτος πρόσφυγα — Απόδειξη — Άρθρο 14, παράγραφος 2)

(2010/C 113/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashid (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Αντικείμενο

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (EE L 304, σ. 12) — Αποφάσεις της εθνικής αρχής με τις οποίες παύει η υπαγωγή των ενδιαφερόμενων στο καθεστώς του πρόσφυγα και οι οποίες στηρίζονται απλώς στη διαπίστωση ότι έχει εξαλειφθεί ο φόβος τους ότι θα υποστούν δίωξη, χωρίς να εξετάζονται άλλες προϋποθέσεις σχετικές με την πολιτική κατάσταση στη χώρα καταγωγής τους — Ιρακινοί υπήκοοι των οποίων έπαυσε η υπαγωγή στο καθεστώς του πρόσφυγα μετά την πτώση του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεϊν

Διατακτικό

1) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

— πρόσωπο παύει να υπάγεται στο καθεστώς πρόσφυγα όταν, λόγω ουσιαστικής και μη προσωρινής μεταβολής των συνθηκών στο οικείο τρίτο κράτος, αφενός, έχουν εξαλειφθεί οι περιστάσεις εκείνες βάσει των οποίων υπήχθη στο καθεστώς του πρόσφυγα και οι οποίες δικαιολογούσαν τον φόβο του ότι θα υποστεί δίωξη για έναν από τους λόγους του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/83/EK, αφετέρου, δεν υφίστανται άλλοι λόγοι που να του προκαλούν φόβο ότι θα «υποστεί δίωξη» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/83/EK,

— προκειμένου να αξιολογήσουν τη μεταβολή των συνθηκών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους πρέπει να επαλη-

θεύσουν, λαμβανομένης υπόψη της ατομικής καταστάσεως του πρόσφυγα, ότι ο φορέας ή οι φορείς προστασίας, που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/83, έλαβαν εύλογα μέτρα για να αποτρέψουν τη δίωξη, ότι επομένως διαθέτουν, μεταξύ άλλων, αποτελεσματικό νομικό σύστημα για τον εντοπισμό, την ποινική δίωξη και τον κολασμό πράξεων που συνιστούν δίωξη, και ότι ο ενδιαφερόμενος πρόσφυγας θα έχει πρόσβαση στην προστασία αυτή, σε περίπτωση παύσεως της υπαγωγής του στο καθεστώς πρόσφυγα,

— στους φορείς προστασίας, που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/83, μπορούν να συγκαταλέγονται διεθνείς οργανισμοί, που ελέγχουν το κράτος ή ουσιαστικό μέρος του εδάφους του, μεταξύ άλλων, μέσω παρουσίας πολυεθνικής δυνάμεως στο εν λόγω έδαφος.

2) Όταν οι περιστάσεις λόγω των οποίων ο ενδιαφερόμενος αναγνωρίστηκε ως πρόσφυγας έχουν εκλείψει και οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξακριβώνουν ότι δεν υφίστανται άλλες περιστάσεις που να δικαιολογούν φόβο του ενδιαφερόμενου ότι θα υποστεί δίωξη, είτε για τον ίδιο λόγο όπως αρχικώς, είτε για έναν εκ των λόγων που απαριθμούνται στο άρθρο 2, στοιχείο γ' της οδηγίας 2004/83, το κριτήριο της πιθανολόγησης για την εκτίμηση του κινδύνου που προκαλείται από τις νέες αυτές περιστάσεις είναι το ίδιο με εκείνο που εφαρμόστηκε κατά τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα.

3) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/83, το οποίο παρέχει ενδείξεις ως προς τη σημασία, σε ό,τι αφορά την αποδεικτική ισχύ, προγενέστερων πράξεων ή απειλών διώξεως, μπορεί να εφαρμόζεται οσάκις οι αρμόδιες αρχές σκοπεύουν να άρουν το καθεστώς πρόσφυγα, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, σημείο ε', της οδηγίας 2004/83, ο δε ενδιαφερόμενος, προκειμένου να αποδείξει ότι εξακολουθεί να υφίσταται βάσιμος φόβος διώξεως, προβάλλει περιστάσεις διαφορετικές από εκείνες συνεπεία των οποίων του χορηγήθηκε το καθεστώς πρόσφυγα. Εντούτοις, κατά κανόνα αυτό ισχύει μόνον όταν ο λόγος διώξεως είναι διαφορετικός από εκείνον που ελήφθη υπόψη κατά τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα και υφίστανται προγενέστερες πράξεις ή απειλές διώξεως που συσχετίζονται με τον κατά το στάδιο αυτό εξεταζόμενο λόγο διώξεως.

(¹) EE C 197 της 2.8.2008

EE C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-197/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Φόροι, εκτός των φόρων κύκλου εργασιών, επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ανωτάτου ορίου τιμών λιανικής πώλησεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα κατώτατο όριο τιμής λιανικής πώλησεως τσιγάρων — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την πώληση προϊόντων καπνού «σε τιμή προσφοράς που αντιστρατεύεται τους σκοπούς προστασίας της δημόσιας υγείας» — Έννοια των «εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά τον έλεγχο των τιμών ή την τήρηση των επιβαλλόμενων τιμών» — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος)

(2010/C 113/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και R. Lyal)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, S. Pilzer, J.-Ch. Gracia και B. Beauprère-Manokha)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40) — Καθορισμός κατώτατων τιμών — Εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Προστασία της δημόσιας υγείας — Λυσitέλεια της σύμβασης-πλαισίου της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος (ΕΕ L 213, σ. 8)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ σύστημα κατώτατου ορίου τιμής για τη λιανική πώληση τσιγάρων που διατίθενται στην κατανάλωση στη Γαλλία και μια απαγόρευση πώλησεως προϊόντων καπνού «σε τιμή προσφοράς που αντιστρατεύεται τους σκοπούς προστασίας της δημόσιας υγείας», παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 19.7.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-198/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Φόροι, εκτός των φόρων κύκλου εργασιών, επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ανωτάτου ορίου τιμών λιανικής πώλησεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα κατώτατο όριο τιμής λιανικής πώλησεως τσιγάρων, καθώς και κατώτατο όριο τιμής λιανικής πώλησεως λεπτοκομμένου καπνού — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος)

(2010/C 113/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και R. Lyal)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl, J. Bauer και C. Pesendorfer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40) — Καθορισμός από τις κρατικές αρχές ελάχιστων ορίων τιμών λιανικής πώλησεως των επεξεργασμένων καπνών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις δυνάμει των οποίων καθορίζονται από τις δημόσιες αρχές ελάχιστα όρια τιμής πώλησεως για τα τσιγάρα και τον λεπτοκομμένο καπνό που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-221/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/ΕΚ — Φόροι, εκτός των φόρων κύκλου εργασιών, επί της καταναλώσεως επεξεργασμένων καπνών — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Ελεύθερος καθορισμός, εκ μέρους των καπνοβιομηχανών και των εισαγωγέων, ανωτάτου ορίου τιμών λιανικής πώλησεως των προϊόντων τους — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα ένα κατώτατο όριο τιμής λιανικής πώλησεως τσιγάρων — Δικαιολογία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος)

(2010/C 113/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Mölls)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, agent, G. Hogan SC)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40) — Εθνικός νόμος επιβάλλων κατώτατες και ανώτατες τιμές λιανικής πώλησης των επεξεργασμένων προϊόντων καπνού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, επιβάλλοντας κατώτατα όρια τιμών λιανικής πώλησεως τσιγάρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των [επεξεργασμένων] καπνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.
- 2) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκ μέρους της Επιτροπής εκτέλεση του συνιστάμενου στον έλεγχο της τηρήσεως της οδηγίας 95/59 έργου της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 15.8.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-241/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3 — Εσφαλμένη μεταφορά — Ειδικές ζώνες διατηρήσεως — Σημαντικές επιπτώσεις σχεδίου στο περιβάλλον — «Μη σχλών» χαρακτήρας ορισμένων δραστηριοτήτων — Εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον)

(2010/C 113/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia και J. B. Laignelot)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. De Bergues και A. L. During)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Πλημμελής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη των διατάξεων του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία,
 - αφενός, προβλέποντας κατά γενικό τρόπο ότι η αλιεία, οι υδατοκαλλιέργειες, η θήρα και οι λοιπές κυνηγετικές δραστηριότητες, οι οποίες ασκούνται υπό τις νόμιμες προϋποθέσεις που τάσσει η κείμενη νομοθεσία και στις περιοχές που αυτή ορίζει, δεν αποτελούν δραστηριότητες οι οποίες προκαλούν ενοχλήσεις ή παρεμφερείς επιπτώσεις και,
 - αφετέρου, απαλλάσσοντας συστηματικά από τη διαδικασία εκτιμήσεως των επιπτώσεων στον οικείο τόπο τις εργασίες, τα έργα ή την περιβαλλοντική διαχείριση που προβλέπουν οι συμβάσεις Natura 2000 και

— απαλλάσσοντας συστηματικά από τη διαδικασία εκτίμησης των επιπτώσεων στον οικείο τόπο τις εργασίες, τα έργα ή την περιβαλλοντική διαχείριση που υπόκεινται σε καθεστώς υποβολής δηλώσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αντιστοίχως, από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, και από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων. Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο ένα τρίτο των εξόδων αυτών.

(¹) ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-297/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Άρθρα 4 και 5 — Διαχείριση των αποβλήτων — Σχέδιο διαχείρισεως — Κατάλληλο και ολοκληρωμένο δίκτυο εγκαταστάσεων διαθέσεως των αποβλήτων — Κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον — Ανωτέρα βία — Διατάραξη της δημοσίας τάξεως — Οργανωμένο έγκλημα)

(2010/C 113/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Zadra, D. Recchia και J.-B. Laiguelot)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και G. Aiello, avvocato dello Stato)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Ossowski και K. Bacon, barrister)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 114, σ. 9) — Περιφέρεια Καμπανίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει για την Περιφέρεια Καμπανίας όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η αξιοποίηση και η διάθεση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, ειδικότερα δε παραλείποντας να δημιουργήσει κατάλληλο και ολοκληρωμένο δίκτυο

εγκαταστάσεων διαθέσεως των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Σικελία), Assessorato Regionale Industria (Σικελία), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Σικελία), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), πρώην Sviluppo Italia SpA

(Υπόθεση C-378/08) (¹)

(Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Περιβαλλοντική ευθύνη — Ratione temporis εφαρμογή — Ρύπανση προγενέστερη της ημερομηνίας εκπόνησης της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της εν λόγω οδηγίας και συνεχιζόμενη μετά την ημερομηνία αυτή — Εθνική ρύθμιση καταλογίζουσα τη δαπάνη αποκαταστάσεως ζημίας συνδεόμενη με τη ρύπανση αυτή σε πλείονες επιχειρήσεις — Απαίτηση περί υπάρξεως δόλου ή αμέλειας — Απαίτηση περί υπάρξεως ατιμώδους συνάφειας — Συμβάσεις δημοσίων έργων)

(2010/C 113/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA

κατά

Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Σικελία), Assessorato Regionale Industria (Σικελία), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Σικελία), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), πρώην Sviluppo Italia SpA

παρισταμένων των: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Ερμηνεία της οδηγίας 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56) και αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Εθνική ρύθμιση που παρέχει στη διοίκηση την εξουσία να επιβάλλει σε ιδιωτικές επιχειρήσεις την εκτέλεση εργασιών αποκαταστάσεως χωρίς να διεξάγει έρευνα προκειμένου να προσδιορίσει τον υπεύθυνο για τη ρύπανση

2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, δεν συντρέχουν, η κατάσταση αυτή ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο, τηρώντας τους κανόνες της Συνθήκης και υπό την επιφύλαξη λοιπών πράξεων του παραγωγού δικαίου.

Η οδηγία 2004/35 δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση παρέχουσα σε αρμόδια αρχή, ενεργούσα στο πλαίσιο της οδηγίας αυτής, τη δυνατότητα να τεκμαίρει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, συμπεριλαμβανομένης της περιπτώσεως ρυπάνσεως διάχυτου χαρακτήρα, μεταξύ φορέων εκμεταλλεύσεως και διαπιστωθείσας ρυπάνσεως, λόγω ακριβώς της εγγύτητας των εγκαταστάσεών τους με τη ζώνη ρυπάνσεως. Σύμφωνα, όμως, με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», προκειμένου να τεκμαρθεί τέτοιου είδους αιτιώδης συνάφεια, η αρχή αυτή πρέπει να διαθέτει ευλογοφανείς ενδείξεις ικανές να στηρίζουν την υπόθεσή της, όπως είναι η εγγύτητα της εγκαταστάσεως του φορέα εκμεταλλεύσεως με τη διαπιστωθείσα ρύπανση και αντιστοιχία μεταξύ των ρυπογόνων ουσιών που ανευρέθηκαν και των συστατικών που χρησιμοποιεί ο εν λόγω φορέας εκμεταλλεύσεως στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του.

Τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 4, παράγραφος 5, και 11, παράγραφος 2, της οδηγίας πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιβάλλει μέτρα αποκαταστάσεως σε φορείς εκμεταλλεύσεως των οποίων οι δραστηριότητες εμπίπτουν στο παράρτημα III της οδηγίας αυτής, δεν οφείλει να αποδείξει ούτε πταίσμα ούτε αμέλεια ούτε δόλο εκ μέρους των φορέων εκμεταλλεύσεως των οποίων οι δραστηριότητες φέρονται ως ευθυνόμενες για την προκληθείσα ζημία στο περιβάλλον. Αντιθέτως, απόκειται στην αρχή αυτή, αφενός, να διεξαγάγει προηγουμένως έρευνα για τον εντοπισμό της πηγής της διαπιστωθείσας ρυπάνσεως, διαθέτοντας ευρεία διακριτική ευχέρεια ως προς τις διαδικασίες, τα μέσα που πρέπει να χρησιμοποιηθούν και τη διάρκεια της έρευνας αυτής. Αφετέρου, η αρχή αυτή οφείλει να αποδείξει, κατά τους εθνικούς κανόνες περί αποδείξεως, αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των δραστηριοτήτων των φορέων εκμεταλλεύσεως τους οποίους αφορούν τα μέτρα αποκαταστάσεως και της ρυπάνσεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

Διατακτικό

Όταν, σε δεδομένη κατάσταση περιβαλλοντικής ρυπάνσεως, οι όροι εφαρμογής *ratione temporis* και/ή *ratione materiae* της οδηγίας

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Μαρτίου 2010 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-379/08) Polimeri Europa SpA, Syndial SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Σικελία), Assessorato Regionale Industria (Σικελία), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Σικελία), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N. 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), πρώην Sviluppo Italia SpA, ENI SpA (C-380/08) κατά Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Istituto superiore di Sanità, Agenzia per la Protezione dell'Ambiente e per i Servizi tecnici, Commissario delegato per l'Emergenza rifiuti e la Tutela delle Acque

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις: C-379/08 και C-380/08) ⁽¹⁾

(Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Περιβαλλοντική ευθύνη — Ratione temporis εφαρμογή — Ρύπανση προκληθείσα προ της ημερομηνίας εκπνοής της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της εν λόγω οδηγίας και συνεχιζόμενη μετά την ημερομηνία αυτή — Μέτρα αποκατάστασεως — Υποχρέωση διαβουλεύσεως με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις — Παράρτημα II)

(2010/C 113/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA (C-379/08), ENI SpA (C-380/08)

κατά

Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Con-

siglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Σικελία), Assessorato Regionale Industria (Σικελία), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Σικελία), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Σικελία), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo 'impresa SpA), πρώην Sviluppo Italia SpA

παρισταμένων των: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SPA (C-379/08), Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa) SpA, πρώην Sviluppo Italia SpA (C-380/08)

Αντικείμενο

Αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Ερμηνεία του άρθρου 7 και του παραρτήματος II της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 142, σ. 56) — Μέτρα αποκαταστάσεως — Παρεμβάσεις στον περιβάλλοντα χώρο — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει στη διοίκηση να επιβάλλει, χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στη συγκεκριμένη τοποθεσία, πρόσθετες παρεμβάσεις διαφορετικές και μεταγενέστερες σε σχέση με τις επιλεγείσες μετά την ολοκλήρωση σχετικής έρευνας κατόπιν ακροάσεως των ενδιαφερομένων, οι οποίες έχουν ήδη εγκριθεί, υλοποιηθεί και βρίσκονται στο στάδιο της εκτελέσεως — Τοποθεσία εθνικού ενδιαφέροντος Priolo

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 7 και 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα II της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να τροποποιεί ουσιαστικά μέτρα αποκαταστάσεως περιβαλλοντικής ζημίας τα οποία αποφασίσθηκαν μετά τη διεξαγωγή διαδικασίας ανταλλαγής απόψεων σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους φορείς εκμεταλλεύσεως και τα οποία έχουν ήδη εκτελεσθεί ή έχουν ήδη αρχίσει να εκτελούνται. Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να ληφθεί μία τέτοια απόφαση:

- η αρχή αυτή φέρει την υποχρέωση ακρόασης των φορέων εκμεταλλεύσεως στους οποίους επιβάλλονται τέτοια μέτρα, εκτός αν ο επείγων χαρακτήρας της περιβαλλοντικής καταστάσεως απαιτεί άμεση δράση της αρμόδιας αρχής·
- η εν λόγω αρχή οφείλει, επίσης, να καλεί, ειδικότερα, τα πρόσωπα στις γαίες των οποίων θα πρέπει να εκτελεσθούν αυτά τα μέτρα αποκαταστάσεως να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους, τις οποίες λαμβάνει υπόψη και
- η αρχή αυτή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τα κριτήρια του σημείου 1.3.1 του παραρτήματος II της οδηγίας και να περιλαμβάνει στην απόφασή της την αιτιολογία της επιλογής της, και εφόσον παρίσταται αναγκαίο, τους λόγους για τους οποίους δεν έγινε ή δεν ήταν δυνατό να γίνει εμπεριστατωμένη εξέταση, όπως για παράδειγμα λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της περιβαλλοντικής καταστάσεως.

2) Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η οδηγία 2004/35 δεν απαγορεύει εθνική νομοθεσία που παρέχει τη δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να εξαρτά την άσκηση του δικαιώματος των φορέων εκμεταλλεύσεως τους οποίους αφορούν τα μέτρα περιβαλλοντικής αποκαταστάσεως να χρησιμοποιούν τις γαίες τους από την εκτέλεση των απαιτούμενων εργασιών, και αυτό ισχύει έστω και αν τα σχετικά μέτρα δεν αφορούν τις εν λόγω γαίες, διότι έχουν ήδη «εξυγιανθεί» ή ουδέποτε έχουν μολυνθεί. Πάντως, ένα τέτοιο μέτρο πρέπει να δικαιολογείται από τον σκοπό της αποφυγής της χειροτερεύσεως της περιβαλλοντικής καταστάσεως εκεί όπου τα εν λόγω μέτρα εκτελέστηκαν ή, κατ' εφαρμογή της αρχής της προφυλάξεως, από τον σκοπό της προλήψεως της εμφανίσεως ή της επανεμφανίσεως άλλων περιβαλλοντικών ζημιών στις εν λόγω γαίες των φορέων εκμεταλλεύσεως, οι οποίες βρίσκονται καθόλου το μήκος του αιγιαλού που αποτελεί αντικείμενο των εν λόγω μέτρων αποκαταστάσεως.

(¹) EE C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Attanasio Group Srl κατά Comune di Carbognano

(Υπόθεση C-384/08) (¹)

(Άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ — Περιφερειακή ρύθμιση θεσπίζουσα ελάχιστη υποχρεωτική απόσταση μεταξύ των πρατηρίων διανομής καυσίμων κατά μήκος οδικού δικτύου — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Περιορισμός)

(2010/C 113/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale amministrativo regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Attanasio Group Srl

κατά

Comune di Carbognano

παρισταμένης της: Felgas Petroli Srl

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Συμβιβάζεται με τα άρθρα 43, 48, 49 και 56 ΕΚ και με τις κοινοτικές αρχές του οικονομικού ανταγωνισμού και της απαγορεύσεως των διακρίσεων εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει υποχρεωτική ελάχιστη απόσταση μεταξύ των πρατηρίων διανομής καυσίμων που βρίσκονται κατά μήκος του οδικού δικτύου

Διατακτικό

Το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ, έχει την έννοια ότι ρύθμιση εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη, η οποία θεσπίζει ελάχιστες υποχρεωτικές αποστάσεις μεταξύ πρατηρίων διανομής καυσίμων κατά μήκος του οδικού δικτύου συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως που κατοχυρώνει η Συνθήκη ΕΚ. Σε περιπτώσεις όπως αυτές της διαφοράς στην κύρια δίκη, ο περιορισμός αυτός δεν είναι μάλλον δυνατό να δικαιολογηθεί από σκοπούς οδικής ασφάλειας, προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος όπως και εξορθολογισμού της παρεχόμενης στους χρήστες υπηρεσίας, στοιχείο η επαλήθευση του οποίου απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 301 της 22.11.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-496/08 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Επιτυχία σε εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ — Έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες βαθμολογικής κατατάξεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Κεκτημένα δικαιώματα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως και καθήκον αρωγής)

(2010/C 113/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L.G. Knudsen, K. Zejdová), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer, K. Zielekiewicz)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2008, T-47/05, Angé Serrano κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή των νυν αναιρεσιδόντων με αίτημα την ακύρωση των ατομικών αποφάσεων κατατάξεως σε βαθμό, οι οποίες είχαν ληφθεί κατ' εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων του παραρτήματος XIII και, ειδικότερα, του άρθρου 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 124, σ. 1) — Κατάργηση, κατόπιν της ενάρξεως της ισχύος του νέου ΚΥΚ, της κατατάξεως σε βαθμό κατόπιν επιτυχίας σε εσωτερικό διαγωνισμό διεξαχθέντα υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος παρά το γεγονός ότι δεν ισχύουν πλέον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις — Αρχές της διατηρήσεως των κεκτημένων δικαιωμάτων και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Απορρίπτει την αντανάειρεση.
- 3) Καταδικάζει την P. Angé Serrano, τους J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau και F. J. Solana Ramos, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης στα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Telekomunikacja Polska SA w Warszawie κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Υπόθεση C-522/08) (¹)

(Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών — Οδηγία 2002/21/ΕΚ — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεως παροχής υπηρεσιών από τη σύναψη συμβάσεως σχετικά με την παροχή άλλων υπηρεσιών — Απαγόρευση — Υψηλής ταχύτητας σύνδεση με το Διαδίκτυο)

(2010/C 113/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Telekomunikacja Polska SA w Warszawie

κατά

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Naczelny Sad Administracyjny — Ερμηνεία του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚ, της δέκατης τρίτης αιτιολογικής σκέψης και των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108, σ. 7), των διατάξεων της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108, σ. 21), της πρώτης και της εικοστής όγδοης αιτιολογικής σκέψης και των άρθρων 1, παράγραφος 3, και 3, 7, 8, 14, 15, 16 και 19 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108, σ. 33), και της εικοστής έκτης αιτιολογικής σκέψης και των άρθρων 16 και 17 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51) — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει στους παρέχοντες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών να εξαρτούν τη σύναψη σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών από την αγορά άλλης υπηρεσίας — Εξάρτηση της σύμβασης σύμβασης πρόσβασης στο Διαδίκτυο (Internet) υψηλής ταχύτητας από τη σύναψη σύμβασης τηλεφωνίας

Διατακτικό

Οι οδηγίες 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία «πλαίσιο»), και 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία «καθολική υπηρεσία»), πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αποκλείουν την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως αυτή του άρθρου 57, παράγραφος 1, σημείο 1, του νόμου περί τηλεπικοινωνιών (ustawa — Prawo telekomunikacyjne) της 16ης Ιουλίου 2004, όπως έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία απαγορεύει να εξαρτηθεί η σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών από τη σύναψη, από τον τελικό χρήστη, συμβάσεως σχετικά με την παροχή άλλων υπηρεσιών.

Ωστόσο, η οδηγία 2005/29 ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας

84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις και χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, απαγορεύει κάθε συνοδευόμενη με δώρα προσφορά από τον πωλητή προς τον καταναλωτή.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rhimou Chakroun κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-578/08) (¹)

(Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Έννοια της «προσφυγής στο σύστημα κοινωνικής αρωγής» — Έννοια της «οικογενειακής επανένωσης» — Δημιουργία οικογένειας)

(2010/C 113/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rhimou Chakroun

κατά

Minister van Buitenlandse Zaken

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία των άρθρων 2, στοιχείο δ', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12) — Έννοιες των όρων «προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής» και «οικογενειακή επανένωση»

Διατακτικό

1) Η φράση «προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, έχει την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να θεσπίζει ρύθμιση περί οικογενειακής επανένωσης έχουσα ως συνέπεια την μη παροχή της δυνατότητας αυτής σε συντη-

ρούντα ο οποίος έχει προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για την κάλυψη των γενικών αναγκών εξόδων διαβιώσεως του ιδίου και των μελών της οικογένειάς του, ο οποίος όμως, παρά ταύτα, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου των εισοδημάτων του, μπορεί να ζητήσει ειδική αρωγή για την αντιμετώπιση ιδιαιτέρων, επί ατομικής βάσεως καθοριζομένων και αναγκών, εξόδων διαβιώσεως, καθώς και εξαρτώμενες από το εισόδημα επιστροφές φόρων εκ μέρους οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως ή ενισχυτικά του εισοδήματος μέτρα στο πλαίσιο της περί ελαχίστου εισοδήματος πολιτικής [minimabeleid] δήμεων ή κοινοτήτων.

2) Η οδηγία 2003/86, ιδίως δε το άρθρο 2, αρχή και στοιχείο δ', έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία, όσον αφορά τη σχετική με τους πόρους προϋπόθεση του άρθρου 7, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86, διακρίνει ανάλογα με το αν οι οικογενειακοί δεσμοί έχουν δημιουργηθεί πριν ή μετά την είσοδο του συντηρούντος στο κράτος μέλος υποδοχής.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centre d'exportation du livre français (CELF), υπό εκκαθάριση, Ministre de la Culture et de la Communication κατά Société internationale de diffusion et d'édition

(Υπόθεση C-1/09) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Παράνομες ενισχύσεις που κρίθηκαν συμβατές με την κοινή αγορά — Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής — Εθνικά δικαστήρια — Αίτημα ανακλήσεως των ενισχύσεων που καταβλήθηκαν παράνομα — Αναστολή της διαδικασίας μέχρι της εκδόσεως νέας αποφάσεως της Επιτροπής — Εξαιρετικές περιστάσεις δυνάμενες να περιορίσουν την έκταση της υποχρεώσεως επιστροφής)

(2010/C 113/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centre d'exportation du livre français (CELF), υπό εκκαθάριση, Ministre de la Culture et de la Communication

κατά

Société internationale de diffusion et d'édition

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Γαλλία) — Κρατικές ενισχύσεις — Εξαγωγικές ενισχύσεις στον τομέα του βιβλίου — Υποχρέωση επιστροφής των ενισχύσεων οι οποίες καταβλήθηκαν παράνομα — Δυνατότητα αναστολής της επιστροφής του ποσού της ενισχύσεως, εν αναμονή οριστικής αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με το συμβατό της ενισχύσεως με τη Συνθήκη; — Παραδεκτό του περιορισμού της υποχρεώσεως ανακτήσεως της ενισχύσεως που δικαιολογείται από εξαιρετική περίπτωση;

Διατακτικό

- 1) Εθνικό δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί, βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ, αιτήματος επιστροφής παράνομης κρατικής ενισχύσεως δεν μπορεί να αναστείλει την έκδοση της αποφάσεώς του επί του αιτήματος αυτού μέχρι να αποφανθεί η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αν η ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά, κατόπιν της ακυρώσεως προηγούμενης αποφάσεως με την οποία η ενίσχυση κρίθηκε συμβατή.
- 2) Η εκ μέρους της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έκδοση τριών διαδοχικών αποφάσεων με τις οποίες ενίσχυση κρίνεται συμβατή με την κοινή αγορά και οι οποίες ακυρώθηκαν ακολούθως από το κοινοτικό δικαστήριο δεν μπορεί αφ'εαυτής να αποτελεί εξαιρετική περίπτωση δυνάμενη να δικαιολογήσει περιορισμό της εκτάσεως της υποχρεώσεως του δικαιούχου να επιστρέψει την ενίσχυση αυτή, σε περίπτωση κατά την οποία η ενίσχυση χορηγήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH κατά Silva Trade, SA

(Υπόθεση C-19/09) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β', δεύτερη περίπτωση — Παροχή υπηρεσιών — Σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας — Εκτέλεση της συμβάσεως σε πλείονα κράτη μέλη]

(2010/C 113/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

κατά

Silva Trade, SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Wien — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Ειδικές αρμοδιότητες — Πεδίο εφαρμογής — Αγωγή αποζημιώσεως λόγω καταγγελίας της συμβάσεως παροχής υπηρεσιών — Υπηρεσίες παρεχόμενες, δυνάμει συμβάσεως, σε διαφορετικά κράτη μέλη

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή είναι εφαρμόσιμη σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών εντός πλειόνων κρατών μελών.
- 2) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών εντός πλειόνων κρατών μελών, διεθνή δικαιοδοσία για να επιληφθεί του συνόλου των αξιώσεων εκ της συμβάσεως έχει το δικαστήριο εντός των ορίων της κατά τόπον αρμοδιότητας του οποίου βρίσκεται ο τόπος της κύριας παροχής υπηρεσιών. Όσον αφορά τη σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας, πρόκειται για τον τόπο της κύριας παροχής υπηρεσιών από τον εμπορικό αντιπρόσωπο, όπως προκύπτει από τις διατάξεις της συμβάσεως ή, ελλείψει τέτοιων διατάξεων, από την πραγματική εκτέλεση της συμβάσεως, σε περίπτωση δε αδυναμίας καθορισμού του τόπου επί της βάσεως αυτής, πρόκειται για τον τόπο όπου έχει την κατοικία του ο εμπορικός αντιπρόσωπος.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-258/09) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/1/ΕΚ — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο]

(2010/C 113/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και A. Μαργέλης)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: T. Materne)

Αντικείμενο

Παράλειψη θέσπισης ή κοινοποίησης, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση, εντός της Περιφέρειας της Βαλονίας, προς το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 24, σ. 8) — Υφιστάμενες εγκαταστάσεις δυνάμενες να έχουν επίπτωση στις εκπομπές στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος, καθώς και στη ρύπανση

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, επιτρέποντας, εντός της Περιφέρειας της Βαλονίας, τη λειτουργία υφισταμένων εγκαταστάσεων μη ανταποκρινομένων στις απαιτήσεις των άρθρων 3, 7, 9, 10, 13, 14, στοιχεία α' και β', και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, τούτο δε παρά τη λήξη της σχετικής προθεσμίας στις 30 Οκτωβρίου 2007, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2009 ο Hans Molter κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 12 Αυγούστου 2009 στην υπόθεση T-141/09, Hans Molter κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-361/09 P)

(2010/C 113/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσίων: Hans Molter (εκπρόσωπος: T. Damerau, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πέμπτο τμήμα) με διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2010 απέρριψε την αίτηση αναίρεσως και καταδίκασε τον ανααιρεσείοντα στα δικαστικά του έξοδα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Ισπανία) στις 2 Οκτωβρίου 2009 — Águeda María Sáenz Morales κατά Consejería para la Igualdad y Bienestar Social

(Υπόθεση C-389/09)

(2010/C 113/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería

Διάδικοι στην κύρια δίκη

Προσφεύγουσα: Águeda María Sáenz Morales

Καθή: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social

Με διάταξη της 20ής Ιανουαρίου 2010, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε προδήλως απαράδεκτη την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 13 Ιανουαρίου 2010 — Károly Nagy κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Υπόθεση C-21/10)

(2010/C 113/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Károly Nagy

Καθού: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 22 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και 68 του κανονισμού (ΕΚ) 817/2004 της Επιτροπής ⁽²⁾ την έννοια ότι ο κατά το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004 έλεγχος των δεδομένων που περιέχει η βάση δεδομένων ENAR (Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer, Ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης) στην περίπτωση των ειδικών προγραμμάτων περί διαχειρίσεως βοσκοτόπων στο πλαίσιο γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων που προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 22 πρέπει να επεκταθεί στις πληρωμές με βάση την έκταση που εξαρτώνται από την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου;
- 2) Έχουν οι προαναφερθείσες διατάξεις την έννοια ότι πρέπει να εφαρμόζονται οι διασταυρούμενοι έλεγχοι του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου και στην περίπτωση των ενισχύσεων που εξαρτώνται από την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου, χωρίς πάντως να συνιστούν πριμοδότηση για ζώα;
- 3) Έχουν οι εν λόγω διατάξεις την έννοια ότι κατά την λήψη αποφάσεως για τις πληρωμές βάσει εκτάσεως η αρμόδια αρχή δύναται ή οφείλει να ελέγξει ανεξαρτήτως του συστήματος ENAR αν πράγματι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την πληρωμή;
- 4) Βάσει της ερμηνείας των προαναφερθεισών διατάξεων, ποια υποχρέωση ελέγχου υπέχουν οι αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της υποχρέωσης ελέγχου και διασταυρούμενων ελέγχων που προβλέπουν οι προαναφερθείσες διατάξεις; Είναι δυνατό να περιοριστεί ο έλεγχος στην επαλήθευση των δεδομένων που περιέχει η ENAR;
- 5) Επιβάλλουν οι εν λόγω διατάξεις στην αρμόδια αρχή την υποχρέωση να παρέχει πληροφορίες όσον αφορά τους όρους επιλεξιμότητας (όπως ενδεικτικά την καταχώριση στην ENAR); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, με ποιον τρόπο και σε ποιο βαθμό;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160, σ. 80).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 817/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 153, σ. 30).

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-33/10)

(2010/C 113/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και H. Støvlbæk)

Καθού: Βασίλειο της Δανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Δανίας, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να επανεξεταστούν όλες οι άδειες πριν τις 30 Οκτωβρίου 2007, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽¹⁾

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διαρρυθμίσουν μια διαδικασία άδειας και επανεξέτασης για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις το αργότερο στις 30 Οκτωβρίου 2007. Η προδεσμία ισχύει χωρίς εξαίρεση και, σύμφωνα με την οδηγία, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να προβάλουν καμιά ειδική περίπτωση για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση της υποχρέωσης αυτής.

Δεν αρκεί το στοιχείο ότι η Δανία έλαβε μέτρα ώστε όλα τα εκκρεμή ζητήματα σχετικά με την τήρηση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας να λυθούν πριν το τέλος του 2009. Εξάλλου, οι καθυστερήσεις που οφείλονται στη μεταρρύθμιση των Δήμων και Κοινοτήτων της 1ης Ιανουαρίου 2007 δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για να εκτιμηθεί αν η Δανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1. Η προδεσμία που τάχθηκε για τη συμμόρφωση των εγκαταστάσεων έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2007 και είχε κοινοποιηθεί στα κράτη μέλη στις 22 Σεπτεμβρίου 2005. Η Δανία είχε δηλαδή ένα διάστημα πολλών ετών για να λάβει τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεως προς την οδηγία.

Η Δανία δεν αμφισβήτησε τη μη τήρηση των όρων αδείας για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις. Δεδομένου λοιπόν ότι δεν αμφισβητείται ότι ένα μεγάλο μέρος των οκτώ δανικών εγκαταστάσεις συνεχίζουν να λειτουργούν χωρίς άδεια κατά τα προβλεπόμενα από την οδηγία, η Δανία παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας.

(¹) ΕΕ L 24, σ. 8.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z.o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-298/06, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z.o.o. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-51/10 P)

(2010/C 113/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z.o.o. (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-298/06,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΚΣ (¹) καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια για να κρίνει ότι το σήμα της αναιρεσείουσας δεν μπορούσε να καταχωριστεί.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και/ή το άρθρο 76 του ΚΚΣ καθόσον δεν έλαβε δεόντως υπόψη την πρακτική του ΓΕΕΑ όσον αφορά την καταχώριση σημάτων που συνίστανται σε αριθμητικά ψηφία ή αναφέρουν το περιεχόμενο δημοσιεύσεων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgerichts (Γερμανία) στις 2 Φεβρουαρίου 2010 — Land Hessen κατά Franz Mücksch OHG, Beigeladene: Merck KG aA

(Υπόθεση C-53/10)

(2010/C 113/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Land Hessen

Αναιρεσίσβλητη: Franz Mücksch OHG

Προσεπικληθείσα: Merck KG aA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (¹), όπως τροποποιήθηκε εσχάτως με τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008 (²) —οδηγία Seveso-II-RL— την έννοια ότι οι απορρέουσες από αυτήν υποχρεώσεις των κρατών μελών, ιδίως η υποχρέωση συνεκτιμήσεως, στο πλαίσιο των πολιτικών τους για τις χρήσεις γης και των διαδικασιών για την εφαρμογή αυτών των πολιτικών, της ανάγκης να διατηρούνται, μακροπρόθεσμα, οι κατάλληλες αποστάσεις μεταξύ των μονάδων που εμπίπτουν στην οδηγία, αφενός, και των κτηρίων δημοσίας χρήσεως, αφετέρου, βαρύνουν τις αρχές πολεοδομικού σχεδιασμού, οι οποίες λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τις χρήσεις γης σταθμίζοντας τα θιγόμενα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα, ή βαρύνουν επίσης τις αρχές που εκδίδουν πολεοδομικές άδειες οι οποίες καλούνται, στο πλαίσιο ασκήσεως δεσμίας αρμοδιότητας, να εκδώσουν απόφαση σχετικά με τη χορήγηση αδείας για την εκτέλεση ενός σχεδίου σε περιοχή στην οποία τα ανεγερθέντα κτήρια παρουσιάζουν ήδη κάποια μορφή συνοχής;

- 2) Στην περίπτωση που το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας Seveso-II-RL απευθύνεται επίσης σε αρχές που χορηγούν πολεοδομικές άδειες οι οποίες καλούνται να εκδώσουν απόφαση, στο πλαίσιο ασκήσεως δεσμίας αρμοδιότητας, σχετικά με τη χορήγηση αδείας για την εκτέλεση ενός σχεδίου σε περιοχή στην οποία τα ανεγερθέντα κτήρια παρουσιάζουν ήδη κάποια μορφή συνοχής:

Περιλαμβάνουν οι εν λόγω υποχρεώσεις την απαγόρευση χορήγησης αδείας για την ανέγερση κτηρίου δημοσίας χρήσεως, το οποίο –βάσει των αρχών που ισχύουν για την πρόβλεψη νέων χρήσεων– δεν διατηρεί τις κατάλληλες αποστάσεις από υφιστάμενη μονάδα, στην περίπτωση κατά την οποία πλησίον ή σε ελάχιστη μόνον απόσταση από τη μονάδα υπάρχουν ήδη πλείονα παρεμφερή κτήρια δημοσίας χρήσεως, ο δε έχων την εκμετάλλευση δεν πρέπει να αναμένει, συνεπεία του νέου σχεδίου, την επιβολή πρόσθετων απαιτήσεων για τον περιορισμό των επιπτώσεων ατυχήματος, πληρούνται δε οι απαιτήσεις για την ύπαρξη υγιών συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα:

Λαμβάνει επαρκώς υπόψη την απαίτηση της διατήρησης των κατάλληλων αποστάσεων νομοθετική ρύθμιση βάσει της οποίας πρέπει υποχρεωτικά να χορηγείται άδεια, βάσει των προϋποθέσεων που παρατίθενται στο προηγούμενο ερώτημα, για την ανέγερση ενός κτηρίου δημοσίας χρήσεως;

(¹) ΕΕ 1997, L 10, σ. 13.

(²) ΕΕ 2008, L 311, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-64/07 έως T-66/07, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά ΓΕΕΑ (350)

(Υπόθεση C-54/10 P)

(2010/C 113/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (εκπρόσωπος: D. Rzażewska, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου), της 19ης Νοεμβρίου 2009, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-64/07 έως T-66/07·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για νέα εξέταση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο (νυν Γενικό Δικαστήριο) δεν τήρησε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹), καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια προκειμένου να αποφανθεί ότι τα σήματα της αναιρεσείουσας δεν μπορούν να καταχωρισθούν.

Επιπλέον, το Πρωτοδικείο δεν τήρησε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ή το άρθρο 76 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ή και τις δυο αυτές διατάξεις για τον λόγο ότι δεν έλαβε δεόντως υπόψη την πρακτική του ΓΕΕΑ σχετικά με την καταχώριση σημείων τα οποία συντίθενται από αριθμούς ή παραπέμπουν στο περιεχόμενο δημοσιεύσεως.

(¹) – Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-200/07 έως T-202/07, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά ΓΕΕΑ (222)

(Υπόθεση C-55/10 P)

(2010/C 113/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (εκπρόσωπος: D. Rzażewska, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της αναίρεσής τους

Η αναίρεσής τους ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου), της 19ης Νοεμβρίου 2009, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-200/07 έως T-202/07·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για νέα εξέταση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσής τους και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεσής τους προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο (νυν Γενικό Δικαστήριο) δεν τήρησε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια προκειμένου να αποφανθεί ότι τα σήματα της αναίρεσής τους δεν μπορούν να καταχωρισθούν.

Επιπλέον, το Πρωτοδικείο δεν τήρησε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ή το άρθρο 76 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ή και τις δυο αυτές διατάξεις για τον λόγο ότι δεν έλαβε δεόντως υπόψη την πρακτική του ΓΕΕΑ σχετικά με την καταχώριση σημείων τα οποία συντίθενται από αριθμούς ή παραπέμπουν στο περιεχόμενο δημοσιεύσεως.

⁽¹⁾ – Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2010 η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 19 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-425/07 και T-426/07, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. κατά ΓΕΕΑ (100)

(Υπόθεση C-56/10 P)

(2010/C 113/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναίρεσής τους: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (εκπρόσωπος: D. Rzażewska, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της αναίρεσής τους

Η αναίρεσής τους ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου), της 19ης Νοεμβρίου 2009, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-425/07 και T-426/07·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για νέα εξέταση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσής τους και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεσής τους προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο (νυν Γενικό Δικαστήριο) δεν τήρησε το άρθρο 38, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια προκειμένου να κρίνει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών ζήτησε από τη νυν αναίρεσής τους να δηλώσει ότι παραιτείται από τη δυνατότητα να επικαλεστεί αποκλειστικά δικαιώματα για τα σημεία 100 και 300 που περιλαμβάνονται στα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση.

Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο δεν τήρησε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια προκειμένου να κρίνει ότι τα σημεία, για τα οποία ζητήθηκε δήλωση παραίτησής τους από τη δυνατότητα επικλήσεως αποκλειστικών δικαιωμάτων, έχουν περιγραφικό χαρακτήρα.

Εκ των ανωτέρω έπεται ότι το Πρωτοδικείο δεν τήρησε τα άρθρα 78, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 38, παράγραφος 2, ή 76 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ή όλες τις προαναφερθείσες διατάξεις για τον λόγο ότι δεν έλαβε δεόντως υπόψη την πρακτική του ΓΕΕΑ σχετικά με την καταχώριση σημείων τα οποία συντίθενται από αριθμούς ή παραπέμπουν στο περιεχόμενο δημοσιεύσεως.

⁽¹⁾ – Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 5 Φεβρουαρίου 2010 — Scarlet Extended SA κατά Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs

(Υπόθεση C-70/10)

(2010/C 113/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Scarlet Extended SA

Εφεσίβλητη: Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs (SABAM)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Παρέχουν οι οδηγίες 2001/29 ⁽¹⁾ και 2004/48 ⁽²⁾, σε συνδυασμό με τις οδηγίες 95/46 ⁽³⁾, 2000/31 ⁽⁴⁾ και 2002/58 ⁽⁵⁾, ερμηνευόμενες ιδίως με γνώμονα τα άρθρα 8 και 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιτρέπουν σε εθνικό δικαστή, ο οποίος έχει επιληφθεί της εκδίκασής επί της ουσίας μιας υποθέσεως, και με βάση μόνον τη νομοθετική διάταξη που προβλέπει ότι: «Αυτοί [οι εθνικοί δικαστές] δύνανται, επίσης, να εκδίδουν διαταγή περί παύσεως της προσβολής απευθυνόμενη στους διαμεσολαβητές των οποίων τις υπηρεσίες χρησιμοποιεί τρίτος προκειμένου αυτός να προσβάλει το δικαίωμα του δημιουργού ή συγγενικό δικαίωμα», να υποχρεώνει φορέα παροχής υπηρεσιών προσβάσεως στο Διαδίκτυο (στο εξής: ΦΠΠΔ) να θέτει σε λειτουργία, έναντι του συνόλου της πελατείας του, in abstracto και για λόγους προλήψεως, αποκλειστικώς με δαπάνες του εν λόγω ΦΠΠΔ και για απεριόριστο χρονικό διάστημα, σύστημα ανίχνευσης όλων των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τόσο των εισερχομένων όσο και των εξερχομένων, οι οποίες διέρχονται μέσω των υπηρεσιών του, ιδίως διά της χρήσεως λογισμικών αποκαλούμενων «peer to peer», προκειμένου να εντοπίζει, εντός του δικτύου του, την κυκλοφορία ηλεκτρονικών αρχείων που περιέχουν μουσικό, κινηματογραφικό ή οπτικοακουστικό έργο επί του οποίου ο αιτών την έκδοση σχετικής διαταγής ισχυρίζεται ότι κατέχει δικαιώματα και, εν συνεχεία, να αποκλείει τη μεταβίβαση των ως άνω ηλεκτρονικών αρχείων, είτε σε επίπεδο αιτήσεως για τη μεταβίβαση των εν λόγω ηλεκτρονικών αρχείων είτε επ' ευκαιρία της αποστολής των εν λόγω ηλεκτρονικών αρχείων;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιβάλλουν οι ως άνω οδηγίες στον εθνικό δικαστή, ο οποίος καλείται να αποφανθεί επί αιτήματος για την έκδοση διαταγής

έναντι ενός διαμεσολαβητή του οποίου τις υπηρεσίες χρησιμοποιεί τρίτος προκειμένου αυτός να προσβάλει δικαίωμα του δημιουργού, την υποχρέωση να εφαρμόζει την αρχή της αναλογικότητας όταν αποφαινεται επί της αποτελεσματικότητας και επί του αποτρεπτικού αποτελέσματος του μέτρου του οποίου ζητείται η λήψη;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45).
- ⁽³⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).
- ⁽⁴⁾ Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, σ. 1).
- ⁽⁵⁾ Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών («οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες») (ΕΕ L 201, σ. 37).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 8 Φεβρουαρίου 2010 — Office of Communications κατά The Information Commissioner

(Υπόθεση C-71/10)

(2010/C 113/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Office of Communications

Καθού: The Information Commissioner.

Προδικαστικό ερώτημα

Βάσει της οδηγίας 2003/4/ΕΚ ⁽¹⁾, οσάκις μια δημόσια αρχή κατέχει περιβαλλοντικές πληροφορίες, η δημοσιοποίηση των οποίων θα επηρέαζε αρνητικά τα διάφορα συμφέροντα που προστατεύονται

από πλείονες εξαιρέσεις (εν προκειμένω τα συμφέροντα της δημόσιας ασφάλειας που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', και τα συμφέροντα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε') πλην όμως δεν θα τα επηρέαζε σε τέτοιο βαθμό αν κάθε εξαίρεση ληφθεί υπόψη χωριστά ώστε να υπερισχύσει του δημοσίου συμφέροντος στη δημοσιοποίηση, επιβάλλει η οδηγία περαιτέρω εξέταση και δη τον συνδυασμό των διαφόρων συμφερόντων που προστατεύουν οι δύο εξαιρέσεις και τη στάθμισή τους από κοινού έναντι του δημοσίου συμφέροντος στην δημοσιοποίηση;

(¹) Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26).

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (εκπρόσωπος: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κηρύξει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07, EREF κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άκυρη·

— να αναπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο έκτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να κηρύξει άκυρη τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-94/07 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς εκ νέου εκδίκαση.

Η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι ο δικηγόρος της, Δρ Fouquet, δεν μπορούσε να την εκπροσωπήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου και ότι η προσφυγή της ήταν, ως εκ τούτου, απαράδεκτη.

Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι επειδή ο Δρ Fouquet διορίστηκε διευθυντής της EREF στις 29 Ιουνίου 2004 δεν μπορούσε πλέον να θεωρηθεί ανεξάρτητος τρίτος. Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ο Δρ Fouquet δεν είχε διορισθεί επισήμως διευθυντής της EREF — σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο ένας τέτοιος διορισμός θα απαιτούσε επίσημη εγγραφή στις αρμόδιες βελγικές αρχές. Η ιδιότητα του Δρ Fouquet ως διευθυντή της EREF ήταν κατ' όνομα μόνον και δεν συνοδευόταν, ή μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό, από εξουσία εκπροσώπησης.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει επίσης ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο Δρ Fouquet είχε πραγματικές εξουσίες διευθυντή, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα τα κριτήρια για την αξιολόγηση του δικηγόρου ως ανεξάρτητου τρίτου. Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη τόσο ως προς τη νομική κατάσταση του εκπροσώπου της EREF ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και ως προς την πραγματική κατανομή των καθηκόντων και υποχρεώσεων μεταξύ του Δρ Fouquet και της EREF. Σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο, η θέση του Δρ Fouquet ως διευθυντή της EREF του επέτρεπε να εκπροσωπεί την ανααιρεσείουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 η European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-40/08: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (εκπρόσωπος: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-40/08, EREF κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άκυρη·
- να αναπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο έκτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' ανάρρηση δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να κηρύξει άκυρη τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-40/08 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς εκ νέου εκδίκαση.

Η αναιρεσείουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι ο δικηγόρος της, Δρ Fouquet, δεν μπορούσε να την εκπροσωπήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου και ότι η προσφυγή της ήταν, ως εκ τούτου, απαράδεκτη.

Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι επειδή ο Δρ Fouquet διορίστηκε διευθυντής της EREF στις 29 Ιουνίου 2004 δεν μπορούσε πλέον να θεωρηθεί ανεξάρτητος τρίτος. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ο Δρ Fouquet δεν είχε διορισθεί επισήμως διευθυντής της EREF — σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο ένας τέτοιος διορισμός θα απαιτούσε επίσημη εγγραφή στις αρμόδιες βελγικές αρχές. Η ιδιότητα του Δρ Fouquet ως διευθυντή της EREF ήταν κατ' όνομα μόνον και δεν συνοδευόταν, ή μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό, από εξουσία εκπροσώπησης.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει επίσης ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο Δρ Fouquet είχε πραγματικές εξουσίες διευθυντή, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα τα κριτήρια για την αξιολόγηση του δικηγόρου ως ανεξάρτητου τρίτου. Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη τόσο ως προς τη νομική κατάσταση του εκπροσώπου της EREF ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και ως προς την πραγματική κατανομή των καθηκόντων και υποχρεώσεων μεταξύ του Δρ Fouquet και της EREF. Σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο, η θέση του Δρ Fouquet ως διευθυντή της EREF του επέτρεπε να εκπροσωπεί την αναιρεσείουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Rouen (Γαλλία) στις 8 Φεβρουαρίου 2010 — Marc Berel ως πληρεξούσιος της εταιρίας Port Angot Développement, Me Hess ως αναγκαστικός διαχειριστής της εταιρίας Port Angot Développement, εταιρία Rijn Schelde Mondia France, Receveur Principal Des Douanes De Rouen Port, Administration des douanes-Havre Port, εταιρία Port Angot Développement, διάδοχος της SAS Manutention Se Produits Chimiques Et Miniers (Maprochim), Asia Pulp & Paper France κατά Administration des Douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Υπόθεση C-78/10)

(2010/C 113/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Rouen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Marc Berel ως πληρεξούσιος της εταιρίας Port Angot Développement, Me Hess ως αναγκαστικός διαχειριστής της εταιρίας Port Angot Développement, εταιρία Rijn Schelde Mondia France, Receveur Principal Des Douanes De Rouen Port, Administration des douanes-Havre Port, εταιρία Port Angot Développement, διάδοχος της SAS Manutention Se Produits Chimiques Et Miniers (Maprochim), Asia Pulp & Paper France

Εφεσίβλητοι: Administration des Douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν τα άρθρα 213, 233 και 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΚΤΚ) ⁽¹⁾ στον αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευδυνόμενο συνοφειλέτη τελωνειακής οφειλής που δεν επωφελήθηκε από απόφαση διαγραφής της εν λόγω οφειλής να αντιτάξει στη διοικητική αρχή που είναι επιφορτισμένη με την είσπραξη της οφειλής την απόφαση διαγραφής βάσει του άρθρου 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα την οποία έχει κοινοποιήσει η εν λόγω αρχή σε άλλο συνοφειλέτη, προκειμένου να απαλλαγεί της καταβολής της τελωνειακής οφειλής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 11 Φεβρουαρίου 2010 — Systeme Helmholtz GmbH κατά Hauptzollamt Nürnberg

(Υπόθεση C-79/10)

(2010/C 113/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Systeme Helmholtz GmbH

Καθού: Hauptzollamt Nürnberg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο αποκλεισμός των ιδιωτικών πτήσεων αναψυχής από την απαλλαγή φόρου σημαίνει ότι απαλλαγή για ενεργειακά προϊόντα που διατίθενται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για πτήσεις πρέπει να αναγνωρίζεται μόνο σε αεροπορικές εταιρίες ή η απαλλαγή εκτείνεται σε όλα τα καύσιμα τα οποία χρησιμοποιούνται στην αεροπλοΐα, εφόσον το χρησιμοποιούμενο αεροσκάφος επιδιώκει σκοπούς που σχετίζονται με την άσκηση επιτηδεύματος;

2) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, την έννοια ότι η διάταξη καταλαμβάνει και τα καύσιμα τα οποία χρειάζεται ένα αεροσκάφος για την πτήση σε αεροναυπηγικές εγκαταστάσεις και την επιστροφή του από αυτές ή η δυνατότητα απαλλαγής υφίσταται μόνο για επιχειρήσεις των οποίων ο καθαυτό επιχειρηματικός σκοπός είναι η κατασκευή, η ανάπτυξη, η δοκιμή και η συντήρηση αεροσκαφών;

3) Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, την έννοια ότι πρέπει, στο πλαίσιο τόσο ιδιωτικής όσο και επιχειρηματικής χρήσεως ενός αεροσκάφους για πτήσεις συντηρήσεως ή εκπαιδευτικές πτήσεις δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοι-

χείο β', της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, να αναγνωρίζεται απαλλαγή από τον φόρο των καυσίμων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των πτήσεων αυτών αναλογικά προς την γενόμενη επιχειρηματική χρήση;

4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα: πρέπει από την αδυναμία εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, να συναχθεί ότι στην περίπτωση μικτής χρήσεως αεροσκάφους τόσο για ιδιωτικούς όσο και επιχειρηματικούς σκοπούς δεν πρέπει να αναγνωρίζεται απαλλαγή από τον φόρο για πτήσεις συντηρήσεως και για εκπαιδευτικές πτήσεις;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα ή σε περίπτωση που από κάποια άλλη διάταξη της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, απορρέει κάποια αντίστοιχη έννομη συνέπεια: σε ποια κριτήρια και σε ποια χρονική περίοδο αναφοράς πρέπει να στηρίζεται ο καθορισμός του ύψους της εφαρμοζόμενης αναλογικά προς το κάθε είδος χρήσεως φορολογίας κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας στην περίπτωση πτήσεων συντηρήσεως και εκπαιδευτικών πτήσεων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 283, σ. 51

Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2010

(Υπόθεση C-82/10)

(2010/C 113/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: N. Yerrell)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η Ιρλανδία, μη εφαρμόζοντας το σύνολο της περί ασφαλίσεως νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης Declare σε όλες τις ασφαλιστικές εταιρίες κατά τρόπο μη δημιουργούντα δυσμενείς διακρίσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, ειδικότερα, από τα άρθρα 6, 8, 9, 13, 15, 16 και 17 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής, όπως συνακολούθως τροποποιήθηκε, και τα άρθρα 22 και 23 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ· και

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι i) ο Voluntary Health Insurance Board (οργανισμός προαιρετικής ασφαλίσεως υγείας, στο εξής: VHI) δεν μπορεί θεμιτώς να εξακολουθεί να απολαύει εξαιρέσεως δυνάμει του άρθρου 4 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ με ισχύ από την πρώτη τροποποίηση των αρμοδιοτήτων του δυνάμει της ενάρξεως ισχύος του Voluntary Health Insurance (Amendment) Act 1996, και ii) από την ημερομηνία αυτή, υπόκειται πλήρως στις απαιτήσεις της περί ασφαλίσεως νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα των απαιτήσεων σχετικά με την έγκριση, χρηματοπιστωτική εποπτεία, θέσπιση τεχνικών διατάξεων και την ύπαρξη περιθωρίου φερεγγυότητας, περιλαμβανομένου του ταμείου εγγυήσεων.

Επί του παρόντος, ο VHI εξακολουθεί να ασκεί όλες τις δραστηριότητές του χωρίς να έχει λάβει έγκριση από τον Irish Financial Regulator και χωρίς να έχει συμμορφωθεί, μεταξύ άλλων, με τις αναγκαίες απαιτήσεις περί φερεγγυότητας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Ισπανία) στις 11 Φεβρουαρίου 2010 — Aurora Sousa Rodríguez κ.λπ. κατά Air France SA

(Υπόθεση C-83/10)

(2010/C 113/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Εναγομένη: Air France S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια της «ακυρώσεως» του άρθρου 2, στοιχείο 1, [του κανονισμού 261/2004/ΕΚ] ⁽¹⁾ αποκλειστικώς ως η μη αναχώρηση της πτήσεως στην προγραμματισμένη ώρα ή ως καλύπτουσα επίσης όλες τις περιπτώσεις όπου η αναχώρηση της εν λόγω πτήσεως κατόπιν κρατήσεως πραγματοποιήθηκε μεν αλλά δεν ολοκληρώθηκε με την άφιξη στον προορισμό, περιλαμβανομένης της αναγκαστικής επιστροφής στον αερολιμένα προελεύσεως για τεχνικούς λόγους;

2) Πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια της «περαιτέρω αποζημιώσεως» του άρθρου 12 του εν λόγω κανονισμού ούτως ώστε να δίδεται η δυνατότητα στον εθνικό δικαστή, σε περίπτωση ακυρώσεως, να επιδικάζει αποζημίωση, περιλαμβανομένης της ικανοποίησης ηθικής βλάβης, λόγω μη εκτελέσεως της συμβάσεως εναέριας μεταφοράς σύμφωνα με τα κριτήρια που έχουν θεσπισθεί από την εθνική νομοθεσία και νομολογία σε θέματα μη εκτελέσεως συμβάσεων ή, αντιθέτως, η εν λόγω αποζημίωση αφορά μόνο τα κατά νόμο δικαιολογημένα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι επιβάτες, τους οποίους δεν αποζημίωσε επαρκώς ο εναέριος μεταφορέας κατά τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του κανονισμού 261/2004/ΕΚ, χωρίς επίκληση των διατάξεων αυτών, ή, τέλος, είναι οι δύο αυτές έννοιες της περαιτέρω αποζημιώσεως συμβατές μεταξύ τους;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeitsgericht Siegburg (Γερμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2010 — Hüseyin Balaban κατά Zelter GmbH

(Υπόθεση C-86/10)

(2010/C 113/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Siegburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Hüseyin Balaban

Εναγομένη: Zelter GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας 2000/78/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2000 την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση που επιτρέπει, κατά την επιλογή των προς απόλυση, για λόγους που αφορούν την επιχείρηση, μελών του προσωπικού, τον σχηματισμό ηλικιακών ομάδων, προς τον σκοπό εξασφάλισης μιας ισορροπημένης ηλικιακής δομής του προσωπικού, και τη διενέργεια της επιλογής μεταξύ των μελών του προσωπικού που βρίσκονται σε συγκρίσιμη κατάσταση κατά τέτοιον τρόπο, ώστε η σχέση του αριθμού των μελών του προσωπικού που πρέπει να επιλεγούν από την εκάστοτε ηλικιακή ομάδα προς τον αριθμό του συνόλου των προς απόλυση μελών του προσωπικού που βρίσκονται σε συγκρίσιμη κατάσταση να είναι αντίστοιχη προς τη σχέση του αριθμού των απασχολούμενων μελών του προσωπικού της εκάστοτε ηλικιακής ομάδας προς τον αριθμό όλων των μελών του προσωπικού της επιχείρησης που βρίσκονται σε συγκρίσιμη κατάσταση

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 17 Φεβρουαρίου 2010 — Q-Beef NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-89/10)

(2010/C 113/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Q-Beef NV

Εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμποδίζει το κοινοτικό δίκαιο τον εθνικό δικαστή να εφαρμόσει την πενταετή προθεσμία παραγραφής, που προβλέπεται στην εσωτερική έννομη τάξη για απαιτήσεις κατά του Δημοσίου, στις απαιτήσεις για την ανάκτηση επιβαρύνσεων που καταβλήθηκαν σε ένα κράτος μέλος βάσει ενός μικτού συστήματος

ενισχύσεων και επιβαρύνσεων, το οποίο προέκυψε ότι είναι όχι μόνον εν μέρει παράτυπο αλλά και εν μέρει ασύμβατο με το κοινοτικό δίκαιο, και που καταβλήθηκαν πριν τεθεί σε ισχύ ένα νέο σύστημα ενισχύσεων και υποχρεωτικών εισφορών το οποίο αντικαθιστά το πρώτο σύστημα και το οποίο με τελική απόφαση της Επιτροπής κηρύχθηκε συμβατό με το κοινοτικό δίκαιο, αλλά όχι στο μέτρο που οι εισφορές αυτές επιβλήθηκαν αναδρομικά για χρονικό διάστημα προγενέστερο της ημερομηνίας της αποφάσεως αυτής;

2) Εμποδίζει το κοινοτικό δίκαιο ένα κράτος μέλος να επικαλεστεί επιτυχώς εθνικές προθεσμίες παραγραφής ευνοϊκές ειδικά γι' αυτό το κράτος μέλος σε σύγκριση με το εσωτερικό κοινό δίκαιο σε δίκη που ιδιώτης κίνησε κατά του κράτους αυτού για την προστασία των δικαιωμάτων που ο ιδιώτης αυτός στηρίζει στη Συνθήκη ΕΚ, σε μια υπόθεση όπως αυτή που εκδικάζει ο εθνικός δικαστής, όπου αυτές οι ειδικά ευνοϊκές εθνικές προθεσμίες παραγραφής έχουν ως συνέπεια ότι καθίσταται αδύνατη η αναζήτηση επιβαρύνσεων που καταβλήθηκαν στο κράτος μέλος βάσει ενός μικτού συστήματος ενισχύσεων και επιβαρύνσεων το οποίο προέκυψε ότι είναι όχι μόνον εν μέρει παράτυπο αλλά και εν μέρει ασύμβατο με το κοινοτικό δίκαιο, ενώ η αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο διαπιστώθηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο μετά την άρδοση αυτών των ειδικά ευνοϊκών εθνικών προθεσμιών παραγραφής, έστω και αν η παρατυπία υπήρχε προηγουμένως;

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-90/10)

(2010/C 113/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, ·

— καθόσον δεν έχει καθορίσει προτεραιότητες ως προς τις ειδικές ζώνες διατήρησης που αντιστοιχούν στους τόπους κοινοτικής σημασίας της μακαρονησιακής βιογεωγραφικής περιφέρειας εντός της επικράτειάς του, οι οποίοι έχουν συγκεκριμενοποιηθεί με την απόφαση 2002/11/EK ⁽¹⁾, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ⁽²⁾, και

— καθόσον δεν έχει θεσπίσει ούτε εφαρμόσει τα κατάλληλα μέτρα διατήρησης, κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ούτε ένα σύστημα προστασίας, ώστε να αποφεύγονται η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και οι σημαντικές ενοχλήσεις των ειδών πανίδας και χλωρίδας και να διασφαλίζεται η νομική προστασία των ειδικών ζωνών διατήρησης που αντιστοιχούν στους τόπους που αναφέρονται στην απόφαση 2002/11/ΕΚ και βρίσκονται στην ισπανική επικράτεια,

έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, και από το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας έχει παραβεί, όσον αφορά τις ειδικές ζώνες διατήρησης που αντιστοιχούν στους τόπους κοινοτικής σημασίας της μακαρονησιακής βιογεωγραφικής περιφέρειας εντός της επικράτειάς του, οι οποίοι έχουν συγκεκριμενοποιηθεί με την απόφαση 2002/11/ΕΚ:

— την υποχρέωση να καθορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας, προτεραιότητες ως προς τη διατήρηση,

— την υποχρέωση να θεσπίσει και να εφαρμόσει τα κατάλληλα μέτρα διατήρησης, κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας, καθώς και ένα σύστημα προστασίας, ώστε να αποφεύγονται η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και οι σημαντικές ενοχλήσεις των ειδών πανίδας και χλωρίδας και να διασφαλίζεται η νομική προστασία των εν λόγω ειδικών ζωνών διατήρησης.

(¹) Απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001, για θέσπιση του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μακαρονησιακή βιογεωγραφική περιφέρεια, δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2002, L 5, σ. 16).

(²) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Breda (Κάτω Χώρες) στις 17 Φεβρουαρίου 2010 — VAV Autovermietung GmbH κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

(Υπόθεση C-91/10)

(2010/C 113/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Breda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: VAV Autovermietung GmbH

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, όπως διατυπώνεται στα άρθρα 49 έως 55 ΕΚ (νυν άρθρα 56 έως 62 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης), την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως βάσει της οποίας ένα πρόσωπο, το οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο στις Κάτω Χώρες και χρησιμοποιεί στις Κάτω Χώρες μισθωμένο όχημα ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος, υποχρεούται από της πρώτης χρήσεως του ολλανδικού οδικού δικτύου με το εν λόγω όχημα να καταβάλει φόρο ο οποίος αρχικά εισπράττεται ολόκληρος και αργότερα, μετά τη λήξη της χρήσεως του ολλανδικού οδικού δικτύου με το όχημα αυτό, επιστρέφεται ατόκως κατά το υπολειπόμενο μέρος του, έτσι ώστε τελικά το οφειλόμενο και καταβληθέν ποσό να είναι ανάλογο με τη διάρκεια της χρήσεως στις Κάτω Χώρες;
- 2) Αν η πιο πάνω ρύθμιση θεωρηθεί εμπόδιο για την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, όπως η αρχή αυτή διατυπώνεται στα άρθρα 49 έως 55 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 56 έως 62 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης), δύναται να θεωρηθούν εν προκειμένω δικαιολογητικός λόγος η ίση μεταχείριση όλων των αυτοκινήτων που βρίσκονται στις Κάτω Χώρες, καθώς και η (συνδεδεμένη με τον ως άνω δικαιολογητικό λόγο και απορρέουσα από αυτόν) αποτροπή καταστρατηγήσεων και/ή αντιστρόφων διακρίσεων εις βάρος τόσο των ημεδαπών εκμισθωτών όσο και των πελατών τους, λαμβανομένου υπόψη ότι και σε περίπτωση εσωτερικής εκμισθώσεως πρέπει να καταβληθεί προηγουμένως ολόκληρος ο φόρος;

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2010 η Media-Saturn-Holding GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-476/08, Media-Saturn-Holding GmbH κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-92/10 P)

(2010/C 113/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Media-Saturn-Holding GmbH (εκπρόσωποι: C.-R. Haarmann και E. Warnke, δικηγόροι.)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-476/08,
- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) που εκδόθηκε στις 28 Αυγούστου 2008 στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής R 591/2008-4,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ διαδικασίας, της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης, καθώς και στα έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναίρεσεως βάλλει κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως της ανααιρεσείουσας κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Αυγούστου 2008, δύναμει της οποίας απορρίφθηκε η αίτησή της περί καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος «BEST BUY». Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε πεπλανημένα και εσφαλμένα τον προβλεπόμενο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο β', του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: κανονισμός για το σήμα) απόλυτο

λόγο αρνήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος που αντλείται από την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα. Ο λόγος αναίρεσεως διαρθρώνεται σε τρία σκέλη:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εσφαλμένα την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα από την εκτίμηση ενός άλλου σήματος και όχι εκείνου του οποίου πράγματι ζητείται η καταχώριση. Κατά την εξέταση του διακριτικού χαρακτήρα βασίστηκε σε ένα σημείο, το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BEST BUY», ορθώς αναγεγραμμένο, και για το οποίο εκκρεμούσε άλλη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Σε αντίθεση με το ως άνω άλλο σημείο, στο σήμα του οποίου την καταχώριση ζητεί η ανααιρεσείουσα, θα μπορούσε, λόγω της σειράς των γραμμάτων «B» με τα οποία αρχίζουν αμφότερες οι λέξεις «BEST» και «BUY», να σχηματίζεται τυχόν λεκτικό στοιχείο «BEST BUY», μόνον μετά από διαδοχικό συλλογισμό. Δεδομένου ότι ο πλεονάζων διακριτικός χαρακτήρας, ο οποίος προκύπτει από τον διαφορετικό και μη ορθό τρόπο γραφής του, επαρκεί για την παραδοχή ελάχιστου διακριτικού χαρακτήρα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έπρεπε, κατά την εξέταση του διακριτικού χαρακτήρα, να βασισθεί σε προηγούμενη απόφαση, αφορώσα σημείο, το οποίο δεν παρουσιάζει ακριβώς την εν λόγω ιδιαιτερότητα.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη γενική αρχή, κατά την οποία η παραδοχή ή μη του διακριτικού χαρακτήρα ενός σύνθετου σήματος πρέπει να εξαρτάται από την εξέταση του συνολικού σήματος. Τέτοια συνολική εξέταση απουσιάζει από την προβλλόμενη απόφαση. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε χωριστά κάθε στοιχείο προκειμένου να κρίνει κατά πόσον μπορούσε, από μόνο του, να προσδώσει διακριτικό χαρακτήρα στο σημείο, ερώτημα στο οποίο δόθηκε αυτομάτως αρνητική απάντηση, εφόσον το συνθετικό στοιχείο δεν διέθετε, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, από μόνο του διακριτικό χαρακτήρα. Δεν πραγματοποιήθηκε εξέταση του γενικού σήματος, η οποία δεν θα απέκλειε να θεωρηθεί το άθροισμα των επιμέρους μη δυνάμενων να προστατευθούν στοιχείων ως ένα σήμα το οποίο, στο σύνολό του, μπορεί να προστατευθεί.

Τρίτον, κατά την εξέταση του διακριτικού χαρακτήρα, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε πολύ αυστηρό κριτήριο. Κατά την κρίση του, ακόμα και η αντίληψη του σήματος «κατά κύριο λόγο» ως διαφημιστικό σύνθημα αρκεί για την θεμελίωση του απαραδέκτου της καταχώρισεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το σήμα. Αυτό συνιστά όμως παραβίαση των νομικών αρχών του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως συγκεκριμενοποιήθηκε από το Δικαστήριο. Το επαινετικό σημασιολογικό περιεχόμενο ενός λεκτικού σήματος δεν αποκλείει ακριβώς ότι ενδέχεται, εντούτοις, να είναι κατάλληλο προκειμένου να εγγυάται έναντι των καταναλωτών την προέλευση των συγκεκριμένων αγαθών ή υπηρεσιών. Ένα τέτοιο σήμα μπορεί να εκληφθεί πράγματι από το ενδιαφερόμενο κοινό τόσο ως διαφημιστικό σύνθημα, όσο και ως ένδειξη εμπορικής προελεύσεως. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε τουλάχιστον να προβάλλει τους λόγους, για τους οποίους το παραπάνω δεν ισχύει στην περίπτωση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2010 — Strong Segurança SA κατά Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Υπόθεση C-95/10)

(2010/C 113/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Strong Segurança SA

Ανααιρεσীবλητοι: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Έχει το άρθρο 47, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/18/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, από τις 31.1.2006, απευθείας εφαρμογή στην εσωτερική έννομη τάξη, υπό την [Πρωτ. σ. 17] έννοια ότι απονέμει στους ιδιώτες δικαίωμα το οποίο μπορούν να επικαλεστούν αυτοί ενώπιον των οργάνων της πορτογαλικής διοικήσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει η διάταξη αυτή — παρά τα οριζόμενα στο άρθρο 21 της ίδιας οδηγίας — εφαρμογή επί συμβάσεων που έχουν ως αντικείμενο τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στο παράρτημα II Β;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 22 Φεβρουαρίου 2010 — Frans Bosschaert κατά Belgische Staat, Slachthuizen Georges Goossens en Zonen NV και Slachthuizen Goossens NV

(Υπόθεση C-96/10)

(2010/C 113/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Frans Bosschaert

Εναγόμενοι: Belgische Staat

Slachthuizen Georges Goossens NV

Slachthuizen Goossens NV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμποδίζει το κοινοτικό δίκαιο τον εθνικό δικαστή να εφαρμόσει την πενταετή προθεσμία παραγραφής, που προβλέπεται στην εσωτερική έννομη τάξη για απαιτήσεις κατά του Δημοσίου, στις απαιτήσεις για την ανάκτηση επιβαρύνσεων που καταβλήθηκαν σε ένα κράτος μέλος βάσει ενός μικτού συστήματος ενισχύσεων και επιβαρύνσεων, το οποίο προέκυψε ότι είναι όχι μόνον εν μέρει παράτυπο αλλά και εν μέρει ασύμβατο με το κοινοτικό δίκαιο, και που καταβλήθηκαν πριν τεθεί σε ισχύ ένα νέο σύστημα ενισχύσεων και υποχρεωτικών εισφορών το οποίο αντικαθιστά το πρώτο σύστημα και το οποίο με τελική απόφαση της Επιτροπής κηρύχθηκε συμβατό με το κοινοτικό δίκαιο, αλλά όχι στο μέτρο που οι εισφορές αυτές επιβλήθηκαν αναδρομικά για χρονικό διάστημα προγενέστερο της ημερομηνίας της απόφασεως αυτής;
- 2) Όταν ένα κράτος μέλος επιβάλλει επιβαρύνσεις σε ιδιώτη ο οποίος με τη σειρά του οφείλει να μετακυλίσει τις επιβαρύνσεις σε άλλους ιδιώτες με τους οποίους ασκεί εμπορική δραστηριότητα σε τομέα όπου το κράτος μέλος έχει θεσπίσει ένα μικτό σύστημα ενισχύσεων και επιβαρύνσεων, αλλά όταν στη συνέχεια το σύστημα αυτό προέκυψε ότι είναι όχι μόνον εν μέρει παράτυπο αλλά και εν μέρει ασύμβατο με το κοινοτικό δίκαιο, μήπως

το κοινοτικό δίκαιο εμποδίζει να υπαχθούν, συνεπεία εθνικών διατάξεων, οι ιδιώτες αυτοί σε βραχύτερη προθεσμία παραγραφής για την αναζήτηση, έναντι του κράτους μέλους, αντιθέτων προς το κοινοτικό δίκαιο εισφορών, ενώ διαθέτουν μακρότερη προθεσμία παραγραφής για να αναζητήσουν τις ίδιες εισφορές από ιδιώτη ενδιάμεσο, οπότε ο ενδιάμεσος αυτός δύναται να βρεθεί σε μια κατάσταση όπου η απαίτηση κατ' αυτού δεν έχει παραγραφεί, αλλά έχει παραγραφεί η απαίτηση κατά του κράτους μέλους, και έτσι ο ενδιάμεσος αυτός δύναται να εναχθεί από άλλους που δρουν στον ίδιο τομέα οπότε πρέπει να προσεπικαλέσει το κράτος μέλος ως δικονομικό εγγυητή, αλλά δεν δύναται να αναζητήσει από το κράτος μέλος τις εισφορές που ο ίδιος κατέβαλε ευθές σε αυτό;

- 3) Εμποδίζει το κοινοτικό δίκαιο ένα κράτος μέλος να επικαλεστεί επιτυχώς εθνικές προθεσμίες παραγραφής ευνοϊκές ειδικά γι' αυτό το κράτος μέλος σε σύγκριση με το εσωτερικό κοινό δίκαιο σε δίκη που ιδιώτης κίνησε κατά του κράτους αυτού για την προστασία των δικαιωμάτων που ο ιδιώτης αυτός στηρίζει στη Συνθήκη ΕΚ, σε μια υπόθεση όπως αυτή που εκδικάζει ο εθνικός δικαστής, όπου αυτές οι ειδικά ευνοϊκές εθνικές προθεσμίες παραγραφής έχουν ως συνέπεια ότι καθίσταται αδύνατη η αναζήτηση επιβαρύνσεων που καταβλήθηκαν στο κράτος μέλος βάσει ενός μικτού συστήματος ενισχύσεων και επιβαρύνσεων το οποίο προέκυψε ότι είναι όχι μόνον εν μέρει παράτυπο αλλά και εν μέρει ασύμβατο με το κοινοτικό δίκαιο, ενώ η αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο διαπιστώθηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο μετά την πάροδο αυτών των ειδικά ευνοϊκών εθνικών προθεσμιών παραγραφής, έστω και αν η παρατυπία υπήρχε προηγουμένως;

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, τις οποίες υπέβαλε το Tribunal d'instance de Dax (Γαλλία) στις 22 Φεβρουαρίου 2010 για τις υποθέσεις — AG2R Prévoyance κατά Bourdil SARL — AG2R Prévoyance κατά Société boucalaise de boulangerie SARL — AG2R Prévoyance κατά Baba-Pom SARL

(Υπόθεση C-97/10)

(Υπόθεση C-98/10)

(Υπόθεση C-99/10)

(2010/C 113/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance de Dax

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: AG2R Prévoyance

Εναγόμενες: Bourdil SARL, Société boucalaise de boulangerie SARL, Baba-Pom SARL

Προδικαστικό ερώτημα

Μια συλλογική σύμβαση η οποία έχει κηρυχθεί υποχρεωτική και με την οποία παραχωρείται το αποκλειστικό δικαίωμα διαχείρισεως επικουρικού συστήματος αποδόσεως των δαπανών υγειονομικής περιθάλψεως σε έναν και μόνον φορέα (εν προκειμένω στον οργανισμό AG2R Prévoyance) αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 82 ΕΚ, καθόσον η εν λόγω συλλογική σύμβαση δεν προβλέπει, εάν δεν αποκλείει ρητώς, οιαδήποτε δυνατότητα απαλλαγής από την υποχρέωση υπαγωγής στο σύστημα αυτό (υπό την επιφύλαξη ότι οι κοινοτικοί κανόνες ανταγωνισμού δεν εμποδίζουν την εκπλήρωση της αποστολής που έχει ανατεθεί στον επιφορτισμένο με την οικεία υπηρεσία οργανισμό AG2R Prévoyance);

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-100/10)

(2010/C 113/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και J. Sénéchal)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹) ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 53 της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/43/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 28 Ιουνίου 2008. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε λάβει ακόμη όλα τα αναγκαία μέτρα για την εν λόγω μεταφορά ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ L 157, σ. 87.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Judecătoria Focșani (Ρουμανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2010 — Frăsina Bejan κατά Tudorel Mușat

(Υπόθεση C-102/10)

(2010/C 113/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Focșani

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Frăsina Bejan

Εναγόμενος: Tudorel Mușat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 169 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρου 153 ΕΚ) οι διατάξεις του άρθρου 401 του νόμου 136/1995 (¹) και των άρθρων 1 έως 6, ιδίως των άρθρων 3 και 6, της πράξεως 3111/2004 της επιτροπής εποπτείας των ασφαλίσεων (Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (²)), σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του νόμου 136/1995;
- 2) Εφόσον το εθνικό δικαιο κράτους μέλους προβλέπει ότι το πρόσωπο το οποίο υπέστη ζημία δεν δικαιούται αποζημιώσεως βάσει της συμβάσεως ασφαλίσεως της προκύπτουσας από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων αστικής ευθύνης στις ακόλουθες περιπτώσεις: το ατύχημα προκλήθηκε εκ προθέσεως, το ατύχημα προκλήθηκε κατά τον χρόνο τελέσεως πράξεων τις οποίες οι αφορώσες την κυκλοφορία στις δημόσιες οδούς νομικές διατάξεις κολάζουν ως εκ προθέσεως τελούμενες παραβάσεις, το ατύχημα προκλήθηκε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο δράστης της εκ προθέσεως παραβάσεως επιδιώκει να διαφύγει των διώξεων, το ευθυνόμενο για τις ζημιές πρόσωπο οδηγούσε το όχημα χωρίς τη συναίνεση του ασφαλισμένου, λογίζονται οι ανωτέρω διατάξεις ως υπερβολικά περιοριστικές για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου (περί κοινωνικής προστασίας, ήτοι το γεγονός ότι πρέπει να κατοχυρώνεται στον ζημιωθέντα ότι δεν θα στερηθεί αποζημιώσεως για καταστροφή της περιουσίας του), υπερβαίνοντας ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπό 2 ερώτημα, περιάγει ο επιβαλλόμενος περιορισμός των ζημιωθέντα σε κατάσταση δυσμενέστερη εκείνης των πολιτών άλλων κρατών μελών της ΕΕ οι οποίοι δεν δικαιούνται αποζημιώσεως μόνο στις καταστάσεις όπως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτη, δεύτερη και τρίτη παύλα, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ (³) (δεύτερη οδηγία), για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων;
- 4) Περιορίζουν την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών, όπως αυτές καθιερώνονται στα άρθρα 49 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 43 ΕΚ) και 56 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 49 ΕΚ), σε συνδυασμό με την οδηγία 92/49/ΕΟΚ (⁴) (τρίτη οδηγία) για την πρωτασφάλιση, οι προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία σε παρόμοιες καταστάσεις εξαιρέσεις ως προς τον καλυπτόμενο από την ασφάλιση κίνδυνο;
- 5) Σε περίπτωση κατά την οποία το εθνικό δικαιο κράτους μέλους της ΕΕ προβλέπει ότι το θύμα τροχαίου ατυχήματος έχει τη δυνατότητα να αξιώσει από τον υπεύθυνο την απόδοση των οφειλομένων στην επιδιόρθωση ή, κατά περίπτωση, στην αντικατάσταση του οχήματος δαπανών, καθώς και τυχόν άλλων εξόδων, η απαλλαγή του ασφαλιστή από την υποχρέωση αποζημιώσεως του ζημιωθέντος κατόπιν τροχαίου ατυχήματος σε αρχικό στάδιο (ευθύς μετά την πρόκληση του ατυχήματος), ο οποίος ασφαλιστής έχει ακολουθώντας, ανάλογα με τον τρόπο επιλύσεως της διαφοράς και, ειδικότερα, ανάλογα με τον προσδιορισμό του υπεύθυνου για τη ζημία προσώπου, δικαίωμα αναγωγής προκειμένου να διευκολυνθεί η ταχεία και αποτελεσματική ικανοποίηση των αιτημάτων περί αποζημιώσεως και να αποφευχθεί κατά το μέτρο του δυνατού δαπανηρή ένδικη διαδικασία, η οποία θα ήταν δυνατό να περιαχθεί τα μέρη σε αδυναμία να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της οδηγίας 2003/8/ΕΚ (⁵) και οι συστάσεις [του Συμβουλίου της Ευρώπης] R (81) 7 και (93) 1, η εν λόγω απαλλαγή μπορεί να θεωρηθεί ως καταχρηστική, αντικείμενη στις ίδιες τις αιτιολογικές σκέψεις όλων των οδηγιών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων;
- 6) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπό 5 ερώτημα, αντικείται μια τέτοια απάντηση στις διατάξεις της εικοστής πρώτης αιτιολογικής σκέψεως (προοίμιο) της οδηγίας 2005/14/ΕΚ (⁶) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων;
- 7) Είναι εν προκειμένω ο αποκλεισμός της ενάγουσας από την αποζημίωση με βάση τη σύμβαση ασφαλίσεως αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων τέτοιας φύσεως ώστε να την περιάγει σε κατάσταση δυσμενούς διακρίσεως έναντι άλλων προσώπων τα οποία αποζημιώνονται ακόμη και αν ο υπεύθυνος της ζημίας παραμένει άγνωστος ή δεν υπήρξε ασφαλισμένος, λαμβανομένου υπόψη ότι η ενάγουσα συνήψε και υποχρεωτικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο, καλύπτον την αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων, και προαιρετικό για καθόλου ευκαταφρόνητα ποσά και ότι τα αγαθά της ουδεμιάς τυγχάνουν προστασίας;

8) Είναι ο εθνικός δικαστής αποκλειστικά αρμόδιος να αποφανθεί αν οργανισμός, όπως εν προκειμένω η ασφαλιστική εταιρία, πληροί τα κριτήρια τα οποία επιτρέπουν την έναντι αυτού επίκληση των επαγομένων άμεσα αποτελέσματα διατάξεων οδηγίας και, σε καταφατική περίπτωση, ποια είναι τα εφαρμοστέα υπό την έννοια αυτή κριτήρια;

9) Είναι η μη μεταφορά εκ μέρους κράτους μέλους της ΕΕ στην εσωτερική έννομη τάξη του της οδηγίας 2005/14/EK (μολονότι η προθεσμία μεταφοράς της έληξε στις 11 Ιουνίου 2007), ειδικότερα δε των όσων διαλαμβάνουν οι αιτιολογικές σκέψεις είκοσι έως είκοσι δύο αυτής, τέτοιας φύσεως ώστε να ζημιώνει την ενάγουσα λόγω της προσβολής θεμελιώδους δικαιώματός της, ήτοι του σεβασμού των αγαθών της, μολονότι η ισχύουσα οδηγία 2009/103/EK ⁽⁷⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου κατήργησε τις οδηγίες 72/166/EOK, 84/5/EOK, 90/232/EOK, 2000/26/EK και 2005/14/EK (πρώτη έως και τέταρτη οδηγίες σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων), αν ληφθεί υπόψη ότι οι προαναφερθείσες κανονιστικές διατάξεις επαναλαμβάνονται στο σύνολό τους με τη νέα οδηγία EK, η οποία παρέχει μεγαλύτερη προστασία από εκείνη των καταργηθεισών διατάξεων όσον αφορά το δικαίωμα του προσώπου που υπέστη ζημία λόγω τροχαίου ατυχήματος;

- (⁶) Οδηγία 2005/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τροποποίηση των οδηγιών 72/166/EOK, 84/5/EOK, 88/357/EOK και 90/232/EOK του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων (ΕΕ L 149, σ. 14).
- (⁷) Οδηγία 2009/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ L 263, σ. 11).
- (⁸) Οδηγία 93/13/EOK του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).
- (⁹) Νόμος 193/2000 περί των καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις που συνάπτουν οι επαγγελματίες έμποροι με τους καταναλωτές (Monitorul Oficial, μέρος I, αριθ. 560 της 10.11.2000), όπως συμπληρώθηκε με τον νόμο 363/2007 περί καταπολέμησης των ανορθόδοξων πρακτικών των επαγγελματιών εμπόρων έναντι των καταναλωτών και περί εναρμόνισης της κανονιστικής ρυθμίσεως προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί προστασίας των καταναλωτών (Monitorul Oficial, μέρος I, αριθ. 899 της 28.12.2007).

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-103/10)

(2010/C 113/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και P. Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας 2006/121/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 67/548/EOK του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών με σκοπό την προσαρμογή της στον κανονισμό EK 1907/2006 για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθόσον αυτή δεν εξέδωσε ή εν πάση περιπτώσει δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) Νόμος 136/1995 σχετικά με τις ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις στη Ρουμανία (Monitorul Oficial αριθ. 303 της 30.12.1995).

(²) Πράξη αριθ. 3111/2004 της επιτροπής εποπτείας των ασφαλίσεων (Monitorul Oficial αριθ. 1243 της 23.12.2004).

(³) Δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ L 8 της 11.1.1984, σ. 17).

(⁴) Οδηγία 92/49/EOK του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/EOK και 88/357/EOK (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1).

(⁵) Οδηγία 2002/8/EK του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης στοιχειωδών κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα πένιας στις διαφορές αυτές (ΕΕ L 26, σ. 41).

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιουνίου 2008.

(¹) ΕΕ L 396, σ. 855.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 25.02.2010 — Lidl & Companhia κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-106/10)

(2010/C 113/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Lidl & Companhia.

Αναιρεσίβλητο: Fazenda Pública.

Παραβαίνουσα: Ministério Público

Προδικαστικό ερώτημα

1) Έχει το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK (¹), της 28ης Νοεμβρίου 2006, την έννοια ότι, στο πλαίσιο ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών, δεν επιτρέπεται ο συνυπολογισμός του τέλους επί των μηχανοκίνητων οχημάτων που θεσπίστηκε με τον νόμο 22-A/2007, της 29ης Ιουνίου 2007, στη βάση επιβολής του ΦΠΑ;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — ΕΕ L 347, σ. 1

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-111/10)

(2010/C 113/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky και A. Stobiecka-Kuik)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (¹).

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1) Το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ανέτρεψε την απόφαση της Επιτροπής η οποία προκύπτει από την πρόταση για τη λήψη ενδεδειγμένων μέτρων κατά το σημείο 196 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και δασοκομίας 2007-2013 (²) (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2007 σχετικά με τη γεωργία) και από την ανεπιφύλακτη αποδοχή, εκ μέρους της Λιθουανίας, της προτάσεως αυτής και με την οποία το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεώθηκε να θέσει τέρμα, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, σε ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών. Υπό το πρόσχημα των εξαιρετικών περιστάσεων, το Συμβούλιο επέτρεψε, στην πράξη, στη Λιθουανία να διατηρήσει το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων μέχρι τη λήξη της ισχύος των κατευθυντηρίων γραμμών του 2007 σχετικά με τη γεωργία, ήτοι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Οι περιστάσεις που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του δεν είναι, όπως προκύπτει αυτονόητα, εξαιρετικές περιστάσεις ικανές να δικαιολογήσουν τη ληφθείσα απόφαση και δεν λαμβάνουν υπόψη την απόφαση της Επιτροπής επί του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων.

2) Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς:

Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο ήταν αναρμόδιο να ενεργήσει δυνάμει του τρίτου εδαφίου του άρθρου 108, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) διότι η εγκριθείσα από το Συμβούλιο ενίσχυση ήταν υφιστάμενη ενίσχυση την οποία η Λιθουανία είχε αναλάβει τη δέσμευση να εξαλείψει μέχρι τα τέλη του 2009, δέσμευση αναληφθείσα από τη Λιθουανία όταν αυτή δέχθηκε τα προτεινόμενα από την Επιτροπή ενδεδειγμένα μέτρα.

Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, επιτρέποντας να ισχύουν μέχρι το 2013 τα σχετικά με την ενίσχυση μέτρα, ενήργησε κατά κατάχρησης εξουσίας καθόσον επιδίωξε να εξουδετερώσει την απόφαση ότι η Λιθουανία είχε την ευχέρεια να διατηρήσει σε ισχύ τα εν λόγω μέτρα μέχρι τα τέλη του 2009, αλλά όχι έπειτα από την παρέλευση του έτους αυτού.

Τρίτον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αμεσότητας συνεργασίας η οποία ισχύει για τα κράτη μέλη, καθώς και για τις σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων. Με την απόφασή του, το Συμβούλιο απάλλαξε τη Λιθουανία από την υποχρέωσή της να συνεργαστεί με την Επιτροπή όσον αφορά τα ενδεδειγμένα μέτρα τα οποία έγιναν δεκτά από το εν λόγω κράτος μέλος και τα οποία αφορούν υφιστάμενη ενίσχυση για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών στο πλαίσιο της συνεργασίας που καθιερώνεται από το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Τέλος, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε ότι υπήρχαν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούσες τη θέσπιση του εγκριθέντος μέτρου. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στον βαθμό που όντως υπήρχαν οποιεσδήποτε εξαιρετικές περιστάσεις, η προσβαλλόμενη απόφαση εγκρίνει μια ενίσχυση η οποία είτε δεν είναι ικανή να αντιμετωπίσει τις εν λόγω εξαιρετικές περιστάσεις είτε βγαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την εξομάλυνσή τους, κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) 2009/983/ΕΕ, ΕΕ L 338, σ. 93

(²) ΕΕ 2006 C 319, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België την 1η Μαρτίου 2010 — Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen κατά Zaza Retail BV [Philippe και Cécile Noelmans, σύνδικοι της πτωχεύσεως της Zaza Retail BV (Βέλγιο)]· παρεμβαίνουσα: Zaza Retail BV [Manon Cordewener, σύνδικος της πτωχεύσεως της Zaza Retail BV (Κάτω Χώρες)]

(Υπόθεση C-112/10)

(2010/C 113/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen.

Αναιρεσίβλητη: Zaza Retail BV

[Philippe και Cécile Noelmans, σύνδικοι της πτωχεύσεως της Zaza Retail BV (Βέλγιο)].

Παρεμβαίνουσα: Zaza Retail BV

[Manon Cordewener, σύνδικος της πτωχεύσεως της Zaza Retail BV (Κάτω Χώρες)]

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Υπό την έκφραση «εκ των προϋποθέσεων που θέτει η νομοθεσία» του άρθρου 3.4.α του κανονισμού (¹) νοούνται και προϋποθέ-

σεις που σχετίζονται με την ιδιότητα ή τα συμφέροντα ενός προσώπου –όπως η εισαγγελία σε ένα άλλο κράτος μέλος– να αξιώσει την έναρξη μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή νοούνται με τις προϋποθέσεις αυτές μόνον ουσιαστικές προϋποθέσεις για την υπαγωγή σε μια ανάλογη διαδικασία;

2) Ο όρος «πιστωτής» του άρθρου 3.4.β του κανονισμού περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να ερμηνευθεί ευρέως, με την έννοια ότι και μια δημόσια αρχή, η οποία σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται είναι αρμόδια να αξιώσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας και η οποία ενεργεί με στόχο την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και ως εκπρόσωπος του συνόλου των πιστωτών, νομιμοποιείται να αξιώσει την έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας υπό την έννοια του άρθρου 3.4.β του κανονισμού περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας;

3) Σε περίπτωση που με τον όρο «πιστωτής» δύναται να εννοηθεί και μία δημόσια αρχή που είναι αρμόδια για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, είναι απαραίτητο για την εφαρμογή του άρθρου 3.4.β του κανονισμού περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας η εν λόγω δημόσια αρχή να αποδείξει, ότι ενεργεί προς το συμφέρον πιστωτών που κατοικούν, διαμένουν συνήθως ή εδρεύουν στο κράτος στο οποίο ανήκει η εν λόγω δημόσια αρχή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) στις 3 Μαρτίου 2010 — Λουξεμβουργιανό Δημόσιο, Administration de l'enregistrement et des domaines κατά Pierre Feltgen (συνδίκου πτωχεύσεως της ανώνυμης εταιρίας Bacino Charter Company SA)

(Υπόθεση C-116/10)

(2010/C 113/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσέοντες: Λουξεμβουργιανό Δημόσιο, Administration de l'enregistrement et des domaines

Καθού: Pierre Feltgen (σύνδικος πτωχεύσεως της ανώνυμης εταιρίας Bacino Charter Company SA

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορούν οι υπηρεσίες που παρέχει ο κύριος σκάφος ο οποίος θέτει το σκάφος και το πλήρωμά του, έναντι αμοιβής, στη διάθεση φυσικών προσώπων τα οποία πραγματοποιούν πλόες αναψυχής στην ανοικτή θάλασσα, να απαλλαγούν δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, αν οι υπηρεσίες αυτές θεωρούνται ταυτόχρονα εκμίσθωση σκάφους και μεταφορά;

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-117/10)

(2010/C 113/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová και A. Stobiecka-Kuik)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/10/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Πολωνίας για την αγορά γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ανέτρεψε την απόφαση της Επιτροπής η οποία προκύπτει από την πρόταση

για τη λήψη ενδεδειγμένων μέτρων κατά το σημείο 196 των σχετικών με τη γεωργία κατευθυντηρίων γραμμών του 2007 και από την ανεπιφύλακτη αποδοχή, εκ μέρους της Πολωνίας, της προτάσεως αυτής και με την οποία το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεώθηκε να θέσει τέρμα, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, σε ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά γεωργικών γαιών. Υπό το πρόσχημα των εξαιρετικών περιστάσεων, το Συμβούλιο επέτρεψε, στην πράξη, στην Πολωνία να διατηρήσει το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων μέχρι τη λήξη της ισχύος των σχετικών με τη γεωργία κατευθυντηρίων γραμμών του 2007, η οποία επέρχεται στις 31 Δεκεμβρίου 2013. Οι περιστάσεις που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του δεν είναι, όπως προκύπτει αυτονόητα, εξαιρετικές περιστάσεις ικανές να δικαιολογήσουν τη ληφθείσα απόφαση και δεν λαμβάνουν υπόψη την απόφαση της Επιτροπής επί του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων. Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς:

- α) Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο ήταν αναρμόδιο να ενεργήσει δυνάμει του τρίτου εδαφίου του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ διότι δεν απεφάνθη επί της αιτήσεως της Πολωνίας εντός της προθεσμίας τριών μηνών που τάσσει το τέταρτο εδάφιο της διατάξεως αυτής και διότι, εν πάση περιπτώσει, η εγκριθείσα από το Συμβούλιο ενίσχυση ήταν υφιστάμενη ενίσχυση την οποία η Πολωνία είχε αναλάβει τη δέσμευση να εξαλείψει μέχρι τα τέλη του 2009, δέσμευση αναληφθείσα από την Πολωνία όταν αυτή δέχθηκε τα προτεινόμενα από την Επιτροπή ενδεδειγμένα μέτρα.
- β) Δεύτερον, το Συμβούλιο, επιτρέποντας να ισχύσουν μέχρι το 2013 τα σχετικά με την ενίσχυση μέτρα, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας καθόσον επιδίωξε να εξουδετερώσει την απόφαση ότι η Πολωνία είχε την ευχέρεια να διατηρήσει σε ισχύ τα εν λόγω μέτρα μέχρι τα τέλη του 2009 αλλά όχι έπειτα από την παρέλευση του έτους αυτού.
- γ) Εν συνέχεια, με τον τρίτο ισχυρισμό της, η Επιτροπή προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αμετακίνητης συνεργασίας η οποία ισχύει για τα κράτη μέλη, καθώς και για τις σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων. Με την απόφασή του, το Συμβούλιο απάλλαξε την Πολωνία από την υποχρέωσή της να συνεργαστεί με την Επιτροπή όσον αφορά τα ενδεδειγμένα μέτρα τα οποία έγιναν δεκτά από το εν λόγω κράτος μέλος και τα οποία αφορούν υφιστάμενη ενίσχυση για την αγορά γεωργικών γαιών στο πλαίσιο της συνεργασίας που καθιερώνεται από το άρθρο 88, παράγραφος 1, ΕΚ.
- δ) Με τον τελευταίο ισχυρισμό της, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διαπίστωσε ότι υπήρχαν εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούσες τη θέσπιση του εγκριθέντος μέτρου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 4, της 8.1.2010, σ. 89.

**Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

(Υπόθεση C-118/10)

(2010/C 113/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση 2009/991/ΕΕ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Λετονίας για την αγορά γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο, με την έκδοση της προσαλλόμενης αποφάσεως, ανέτρεψε την απόφαση της Επιτροπής που προκύπτει από τη σύσταση για τη λήψη κατάλληλων μέτρων, στο σημείο 196 των κατευθυντήριων γραμμών για τη γεωργία του 2007, και από την άνευ όρων αποδοχή της από τη Λετονία, με την οποία υποχρεώθηκαν η τελευταία να περατώσει ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά γεωργικών γαιών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009 το αργότερο. Υπό το πρόσχημα των εξαιρετικών περιστάσεων, το Συμβούλιο επέτρεψε στη Λετονία να διατηρήσει το καθεστώς αυτό μέχρι τη λήξη, στις 31 Δεκεμβρίου 2013, των κατευθυντήριων γραμμών για τη γεωργία του 2007. Οι περιστάσεις που προβάλλει το Συμβούλιο για να δικαιολογήσει την απόφασή του δεν αποτελούν, προφανώς, εξαιρετικές περιστάσεις τέτοιας φύσεως που να δικαιολογούν τη ληφθείσα απόφαση και δεν λαμβάνουν υπόψη την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με το καθεστώς αυτό. Προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

α) Πρώτον, θεωρεί ότι το Συμβούλιο δεν είχε την αρμοδιότητα να ενεργεί βάσει του τρίτου εδαφίου του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διότι η ενίσχυση που ενέκρινε αποτελούσε υφι-

στάμενη ενίσχυση την οποία η Λετονία είχε δεσμευθεί να καταργήσει έως το τέλος του 2009, όταν αποδέχθηκε τα μέτρα που της πρότεινε η Επιτροπή.

β) Δεύτερον, προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια εξουσίας του, εξουδετερώνοντας την απόφαση για τα μέτρα ενίσχυσης, τα οποία η Λετονία διέθετε την ευχέρεια να διατηρήσει μέχρι το τέλος του 2009 αλλά όχι μετά την ημερομηνία αυτή, και ορίζοντας ότι μπορούσε να τα κρατήσει σε ισχύ μέχρι το 2013.

γ) Στη συνέχεια, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλει ότι η προσαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών καθώς και των θεσμικών οργάνων. Με την απόφασή του, το Συμβούλιο απάλλαξε τη Λετονία από την υποχρέωσή της για συνεργασία με την Επιτροπή όσον αφορά τα κατάλληλα μέτρα που έγιναν δεκτά από το εν λόγω κράτος μέλος σχετικά με τις υφιστάμενες ενισχύσεις για αγορά γεωργικών γαιών στο πλαίσιο της συνεργασίας που θεσπίστηκε με το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

δ) Με τον τελευταίο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον διαπίστωσε ότι συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν τη λήψη του εγκεκριμένου μέτρου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 339, 22.12.2009, σ. 34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Marknadsdomstolen (Σουηδία) στις 8 Μαρτίου 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) κατά Ving Sverige AB

(Υπόθεση C-122/10)

(2010/C 113/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Marknadsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Konsumentombudsmannen (KO)

Εναγομένη: Ving Sverige AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η προϋπόθεση «ούτως ώστε να έχει ο καταναλωτής τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει την αγορά» του άρθρου 2, στοιχείο θ', της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (στο εξής: οδηγία) ⁽¹⁾ την έννοια ότι πρόσκληση για αγορά υπάρχει άπαξ οι πληροφορίες για το διαφημιζόμενο προϊόν και την τιμή του επαρκούν προκειμένου ο καταναλωτής να είναι σε θέση να αποφασίσει να προβεί σε αγορά ή απαιτείται όπως η εμπορικής φύσεως ανακοίνωση παρέχει επίσης πραγματική δυνατότητα αγοράς του προϊόντος (π.χ. κουπόνι παραγγελίας) ή ότι δημοσιεύεται όπου υπάρχει τέτοια δυνατότητα (π.χ. διαφήμιση έξω από ένα κατάστημα);
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα είναι ότι απαιτείται πραγματική δυνατότητα αγοράς του προϊόντος, μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα ακόμη και όταν η εμπορική ανακοίνωση παραπέμπει σε αριθμό τηλεφώνου ή σε ιστοσελίδα όπου μπορεί να παραγγελθεί το προϊόν;
- 3) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας την έννοια ότι η προϋπόθεση που αφορά την τιμή πληρούται εφόσον η εμπορική ανακοίνωση περιλαμβάνει μια τιμή εκκινήσεως, δηλαδή τη χαμηλότερη δυνατή τιμή αγοράς του διαφημιζόμενου προϊόντος ή των διαφημιζόμενων κατηγοριών προϊόντων, ενώ συγχρόνως το διαφημιζόμενο προϊόν ή οι διαφημιζόμενες κατηγορίες προϊόντων υπάρχει σε άλλη μορφή ή με άλλο περιεχόμενο σε τιμές που δεν δηλώνονται;
- 4) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας την έννοια ότι η προϋπόθεση που αφορά τις ιδιότητες του προϊόντος πληρούται άπαξ υπάρχει παρουσίαση του προϊόντος με λέξεις ή εικόνες («verbal or visual reference to the product») ⁽²⁾, δηλαδή έτσι ώστε το προϊόν να μπορεί να αναγνωρισθεί, χωρίς όμως επιπλέον να περιγράφεται;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, ισχύει τούτο ακόμη και αν το διαφημιζόμενο προϊόν προσφέρεται σε διάφορες μορφές, αλλά η εμπορική ανακοίνωση αναφέρεται στις μορφές αυτές με κοινή ονομασία;
- 6) Εφόσον πρόκειται περί προσκλήσεως για αγορά, έχει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', την έννοια ότι αρκεί απλώς να γίνεται μνεία μερικών από τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος και ο επιχειρηματίας να παραπέμπει κατά τα λοιπά στην ιστοσελίδα του, υπό την προϋπόθεση ότι στην ιστοσελίδα αυτή υπάρχουν ουσιώδεις πληροφορίες σχετικές με τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, την τιμή του και τους λοιπούς όρους, όπως επιβάλλει το άρθρο 7, παράγραφος 4;

- 7) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', την έννοια ότι αρκεί να γίνεται μνεία μιας τιμής εκκινήσεως προκειμένου να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση που αφορά την τιμή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 149, σ. 22.

⁽²⁾ Commission staff working document «Guidance on the implementation of directive 2005/29/EC» (Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής «Κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή της οδηγίας 2005/29/EK»), σ. 47 επ.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-127/10)

(2010/C 113/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Καρανάσου-Αποστολοπούλου και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/42 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17^{ης} Μαΐου 2006, σχετικά με τα μηχανήματα και την τροποποίηση της οδηγίας 95/16/EK ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/42/EK στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 29 Ιουνίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 24

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 —
Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-401/06) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Εταιρία που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία — Υποστήριξη της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία — Ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος — Ίση μεταχείριση — Ζημία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2010/C 113/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Brosmann Footwear (HK) Ltd (Kowloon, Κίνα), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd (Zhongshan, Κίνα), Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (Guangzhou, Κίνα) και Risen Footwear (HK) Co., Ltd (Kowloon, Κίνα) (εκπρόσωποι: L. Ruesmann και A. Willems, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: J.-P. Hix, επικουρούμενος από G. Berrisch, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και T. Scharf) και Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn και S. Verhulst, στη συνέχεια: P. Vlaemminck και A. Hubert, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως, ως προς τις προσφεύγουσες, του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Οι Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co., Ltd φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 —
Zhejiang Aokang Shoes και Wenzhou Taima Shoes κατά
Συμβουλίου**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-407/06 και T-408/06) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Εταιρία που ασκεί τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία — Δικαιώματα άμυνας — Ίση μεταχείριση — Ζημία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2010/C 113/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Yongjia, Κίνα) (υπόθεση T-407/06) και Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Wenzhou, Κίνα) (υπόθεση T-408/06) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: J.-P. Hix επικουρούμενος από G. Berrisch, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και T. Scharf), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn και S. Verhulst, στη συνέχεια P. Vlaemminck και A. Hubert, δικηγόροι), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Monte Urano, Ιταλία) και δεκαέξι άλλες παρεμβαίνουσες, των οποίων οι επωνυμίες απαριθμούνται στο παράρτημα (εκπρόσωποι: G. Celona, P. Tabellini και C. Cava-liere, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αιτήματα περί μερικής ακυρώσεως, ως προς τις προσφεύγουσες, του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd και η Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), η B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas και οι λοιπές δεκαέξι παρεμβαίνουσες που απαριθμούνται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-409/09) (¹)

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Εταιρία που ασκεί τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Δειγματοληψία — Άρνηση συνεργασίας — Δικαιώματα άμυνας — Ζημία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2010/C 113/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd (Hui Yang City, Κίνα) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τον G. Berrisch, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και T. Scharf), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς, P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn και S. Verhulst, στη συνέχεια, P. Vlaemminck και A. Hubert, δικηγόροι), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Monte Urano, Ιταλία) και δεκαέξι άλλες παρεμβαίνουσες, των οποίων οι επωνυμίες απαριθμούνται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: G. Celona, P. Tabelini και C. Cavaliere, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως, ως προς την προσφεύγουσα, του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), η B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas και οι δεκαέξι άλλες παρεμβαίνουσες, των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-410/06) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Υπολογισμός της κατασκευασμένης κανονικής αξίας — Τιμή εξαγωγής — Δικαιώματα άμυνας — Ζημία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2010/C 113/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (Lishui, Κίνα) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τον G. Berrisch, avocat)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και T. Scharf) και Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn και S. Verhulst, στη συνέχεια P. Vlaemminck και A. Hubert, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως, ως προς την προσφεύγουσα, του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ — PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως)

(Υπόθεση T-9/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει κυκλική διαφημιστική βάση — Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Σύγκρουση — Δεν δημιουργείται διαφορετική συνολική εντύπωση — Έννοια της συγκρούσεως — Επίμαχο προϊόν — Βαθμός ελευθερίας του δημιουργού — Ενημερωμένος χρήστης — Άρθρα 10 και 25, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002]

(2010/C 113/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Promer Mon Graphic, SA (Sabadell, Ισπανία) (εκπρόσωπος: R. Almaraz Palmero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: PepsiCo, Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chavarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 27ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση R 1001/2005-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Grupo Promer Mon Graphic, SA και της PepsiCo, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 27ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση R 1001/2005-3).
- 2) Το ΓΕΕΑ και η PepsiCo, Inc. φέρουν τα έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Grupo Promer Mon Graphic, SA στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.
- 3) Το ΓΕΕΑ και η PepsiCo φέρουν τα έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Grupo Promer Mon Graphic στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2010
— Mäurer + Wirtz κατά ΓΕΕΑ — Exportaciones Aceiteras
Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)**

(Υπόθεση T-63/07) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος *tosca de FEDEOLIVA* — Προγενέστερα κοινοτικά και εθνικά λεκτικά σήματα *TOSCA* — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Παράλειψη συνεκτιμήσεως επιχειρήματος — Άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)]

(2010/C 113/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mäurer + Wirtz GmbH & Co. KG (Stolberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Eickemeier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, AIE (Jaén, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (υπόθεση R 761/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Müllhens GmbH & Co. KG και της Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, AIE.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (υπόθεση R 761/2006-2) ακυρώνεται καθόσον αυτή απορρίπτει την ανακοπή που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα].
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Mäurer + Wirtz GmbH & Co. KG και το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) φέρουν έκαστο τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010
— ΚΕΚ Δίαυλος κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-190/07) (¹)

[Χρηματοδοτική συνδρομή που καταβλήθηκε εντός του πλαισίου του προγράμματος πληροφόρησης του ευρωπαϊού πολίτη (Prince) — Σχέδιο προετοιμασίας των μαθητών για την εισαγωγή του ευρώ — Απόφαση με την οποία διατάσσεται η επιστροφή μιας προκαταβολής — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Πλάνη εκτιμήσεως]

(2010/C 113/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΚΕΚ Δίαυλος (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Δ. Χατζημιχάλης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και S. Petrova, επικουρούμενες από τον E. Πολίτη, δικηγόρο)

(Ostrava, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: S. Hejdoná και R. Charvát, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως E(2006) 465 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2006, με την οποία διατάχθηκε η επιστροφή της προκαταβολής, πλέον τόκων υπερημερίας, που καταβλήθηκε βάσει της συμβάσεως χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του προγράμματος Prince για μια δράση υπό τον τίτλο «The EURO — Its genuine and essential impact on schoolchildren» (Eurogenesis) σχετικά με την προετοιμασία των μαθητών για την εισαγωγή του ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την KEK Δίαυλος στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Weldebräu κατά ΓΕΕΑ — Kofola Holding (Σχήμα φιάλης με ελικοειδές στόμιο)

(Υπόθεση T-24/08) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα φιάλης με ελικοειδές στόμιο — Προγενέστερο τρισδιάστατο κοινοτικό σήμα το οποίο συνίσταται στο σχήμα μιας φιάλης με ελικοειδές στόμιο — Σχετικός λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)»]

(2010/C 113/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Weldebräu GmbH & Co. KG (Plankstadt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Göpfert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Kofola Holding a.s.

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 1096/2006-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Weldebräu GmbH & Co. KG και Kofola Holding a.s.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Weldebräu GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 64 της 8.3.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010 — Centre de coordination Carrefour κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-94/08) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο — Νέα απόφαση της Επιτροπής εκδοθείσα κατόπιν μερικής ακυρώσεως από το Δικαστήριο — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2010/C 113/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Centre de coordination Carrefour SNC (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: X. Clarebout και K. Platteau, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: J.-P. Keppenne)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/283/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο και η οποία τροποποιεί την απόφαση 2003/757/ΕΚ (ΕΕ 2008, L 90, σ. 7), στο μέτρο που δεν προβλέπει κατάλληλη μεταβατική περίοδο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει το *Centre de coordination Carrefour SNC* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010
— *Forum 187* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-189/08) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο — Νέα απόφαση της Επιτροπής εκδοθείσα κατόπιν μερικής ακυρώσεως από το Δικαστήριο — Ένωση προσώπων — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2010/C 113/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Forum 187 ASBL* (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Sutton και G. Forwood, barristers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/283/EK της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο και η οποία τροποποιεί την απόφαση 2003/757/EK (ΕΕ 2008, L 90, σ. 7), στο μέτρο που δεν προβλέπει εύλογες μεταβατικές περιόδους για τα κέντρα συντονισμού τα οποία αφορά η απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και *Forum 187* κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. I-5479).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Καταδικάζει τη *Forum 187 ASBL* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 — *Mundipharma* κατά ΓΕΕΑ — *ALK-Abelló* (AVANZALENE)

(Υπόθεση T-477/08) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος AVANZALEN — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα AVANZ — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)]

(2010/C 113/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Mundipharma AG* (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωπος: F. Nielsen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: *ALK-Abelló A/S* (Hørsholm, Δανία) (εκπρόσωπος: S. Palomäki Arnesen, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Αυγούστου 2008 (υπόθεση R 1694/2007-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της *ALK-Abelló A/S* και της *Mundipharma AG*.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη *Mundipharma AG* στα δικαστικά έξοδα εκτός των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η *ALK Abelló A/S*.
- 3) Καταδικάζει την *ALK-Abelló* στα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6, της 10.1.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 —
Monoscoop κατά ΓΕΕΑ (SUDOKU SAMURAI BINGO)**

(Υπόθεση T-564/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος SUDOKU SAMURAI BINGO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)]

(2010/C 113/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monoscoop BV (Alkmaar, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: Ó. Mondéjar Ortuño)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 30ής Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 816/2008-2) με αντικείμενο αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου SUDOKU SAMURAI BINGO ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Monoscoop BV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 44, της 21.2.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2010 —
Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC CASH)**

(Υπόθεση T-15/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος EURO AUTOMATIC CASH — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94] [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009)]

(2010/C 113/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Gro-lée, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Νοεμβρίου 2008 (υπόθεση R 70/2006-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος EURO AUTOMATIC CASH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 18ης Νοεμβρίου 2008 (υπόθεση R 70/2006-4).
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 3) Καταδικάζει την Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) στο ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

4) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα αναγκαία δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα για τους σκοπούς της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2010
— Baid κατά ΓΕΕΑ (LE GOMMAGE DES FACADES)

(Υπόθεση T-31/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος LE GOMMAGE DES FACADES — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009)]

(2010/C 113/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Baid SARL (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Grasset, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Οκτωβρίου 2008 (υπόθεση R 963/2008-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου LE GOMMAGE DES FACADES ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Baid SARL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2010 —
hofherr kommunikation κατά ΓΕΕΑ (NATURE WATCH)

(Υπόθεση T-77/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Λεκτικό σήμα NATURE WATCH — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009)]

(2010/C 113/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: hofherr kommunikation GmbH (Innsbruck, Αυστρία) (εκπρόσωπος: S. Warbek, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Δεκεμβρίου 2008 (υπόθεση R 1410/2008-1), σχετικά με επέκταση της προστασίας του διεθνώς καταχωρισμένου λεκτικού σήματος NATURE WATCH στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή

2) Καταδικάζει την hofherr kommunikation GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαρτίου 2010
— Κοινοβούλιο κατά Collée**

(Υπόθεση T-78/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2004 — Διαδικασία απονομής μονάδων αξιολογήσεως — Παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων — Αιτιολογία — Αξία της γνώμης της επιτροπής εκθέσεων — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2010/C 113/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Burgos και A. Lukošičtė, στη συνέχεια R. Ignătescu)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Laurent Collée (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008, F-148/06, Collée κατά Κοινοβουλίου (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Laurent Collée στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 102 της 1.5.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2010 —
REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ — KODI Diskontläden (inέα)**

(Υπόθεση T-538/08) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 113/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey και A. Boghár, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: R. Manea)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: KODI Diskontläden GmbH (Oberhausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Schmidt, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2008 (υπόθεση R 744/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ KODI Diskontläden GmbH και REWE-Zentral AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα και την παρεμβαίνουσα να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του καθού.

⁽¹⁾ EE C 55 της 7.3.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 2010 — Google κατά ΓΕΕΑ (ANDROID)(Υπόθεση T-316/09) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Απόρριψη αιτήσεως καταχώρισεως — Περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων για τα οποία ζητείται η καταχώριση — Ανάκληση της αντιρρήσεως ως προς την καταχώριση — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 113/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Google, Inc. (Mountain View, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: A. Bognár και M. Kinkeldey, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Μαΐου 2009 (υπόθεση R 1622/2008-2) σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος ANDROID ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Η προσφεύγουσα και το καθού φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 244 της 10.10.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010 — Henkel κατά ΓΕΕΑ — JLO Holding (LIVE)(Υπόθεση T-414/09) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση εκπτώσεως — Ανάκληση της αιτήσεως εκπτώσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 113/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Henkel AG & Co. KGaA (Ντύσσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Milbradt, εν συνεχεία C. Milbradt και H. Van Volxem, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: B. Schmidt)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: JLO Holding Company LLC (Santa Monica, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Klett, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 609/2008-1) σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ της Henkel AG & Co. KGaA και της JLO Holding Company, LLC.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 312 της 19.12.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2010 — GL2006 Europe κατά Επιτροπής και OLAF

(Υπόθεση T-435/09 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινοτικά προγράμματα τεχνολογικής έρευνας και αναπτύξεως — Ρήτρα διαιτησίας — Ένταλμα εισπράξεως — Χρεωστικό σημείωμα — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Οικονομική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Έλλειψη επείγοντος)

(2010/C 113/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Gardenal και E. Belinguier-Raiz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και N. Bambara, επικουρούμενοι από τον R. Van der Hout, δικηγόρο)

492/2007 και 1190/2005 της Επιτροπής, κατά το μέτρο που αφορούν τους προσφεύγοντες άμεσα και ατομικά,

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως που περιέχεται στο από 10 Ιουλίου 2009 έγγραφο με το οποίο η Επιτροπή έδωσε τέρμα στη συμμετοχή της αιτούσας σε δύο κοινοτικά σχέδια, καθώς και των χρεωστικών σημειωμάτων της 7ης Αυγούστου 2009 με τα οποία η Επιτροπή ζήτησε την επιστροφή των ποσών που είχαν καταβληθεί στο πλαίσιο των κοινοτικών σχεδίων στα οποία είχε συμμετάσχει η αιτούσα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρείται ως η μόνη καθής η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2009 — Al-Faqih και MIRA κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-322/09)

(2010/C 113/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Saad Al-Faqih και Movement for Islamic Reform in Arabia (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), (εκπρόσωποι: J. Jones, Barrister, και A. Raja, Solicitor)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) 14/2005 ⁽²⁾, 492/2007 ⁽³⁾ και 1190/2005 ⁽⁴⁾ της Επιτροπής, και/ή να ακυρώσει τους κανονισμούς 14/2005,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο και/ή την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγοντες ζητούν, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, την ακύρωση του κανονισμού 881/2002 του Συμβουλίου, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς της Επιτροπής (ΕΚ) 14/2005 της 5ης Ιανουαρίου 2005, 492/2007 της 3ης Μαΐου 2007 και 1190/2005 της 20ής Ιουλίου 2005, και/ή την ακύρωση των κανονισμών 14/2005, 492/2007 και 1190/2005 της Επιτροπής, κατά το μέτρο που αφορούν τους προσφεύγοντες.

Οι προσφεύγοντες περιελήφθησαν στον ενοποιημένο κατάλογο της Επιτροπής Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος περιλαμβάνει άτομα και οντότητες φερόμενα ως συνδεόμενα προς τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και των Ταλιμπάν, των οποίων πρέπει να δεσμευθούν τα κεφάλαια και άλλοι οικονομικοί πόροι. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τους κανονισμούς (ΕΚ) 14/205 και 1190/2005, με τους οποίους προσέθεσε τα ονόματα των προσφευγόντων στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, στο οποίο απαριθμούνται άτομα, ομάδες και οντότητες που καλύπτονται από την δέσμευση των κεφαλαίων και οικονομικών πόρων εντός της ΕΕ. Η καταχώριση των στοιχείων του πρώτου προσφεύγοντος, S. Al-Faqih, διορθώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 492/2007 της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προβλεπόμενη από τους προβαλλόμενους κανονισμούς δέσμευση των κεφαλαίων τους προσβάλλει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματά τους, συγκεκριμένα δε το δικαίωμα ακροάσεως και το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, δεδομένου ότι ουδέποτε ενημερώθηκαν από το Συμβούλιο και/ή από την Επιτροπή περί των λόγων για τους οποίους περιελήφθησαν στον παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου και ουδέποτε έλαβαν αποδεικτικά στοιχεία δικαιολογούντα την επιβολή περιοριστικών μέτρων. Συνεπώς, οι προσφεύγοντες δεν είχαν την ευκαιρία να υπερασπίσουν τους εαυτούς τους και να προσβάλουν ενώπιον των δικαστηρίων της ΕΕ τις αποφάσεις περί αναγραφής των ονομάτων τους στον επίμαχο κατάλογο.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται περαιτέρω ότι το δικαίωμά τους σεβασμού της ιδιοκτησίας προσεβλήθη, δεδομένου ότι οι επ' αόριστον περιορισμοί του δικαιώματος αυτού τους οποίους συνεπάγεται η δέσμευση των κεφαλαίων τους ισοδυναμεί με δυσανάλογη και ανεπίτρεπτη παρέμβαση στο εν λόγω θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ L 139, σ. 9)
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 14/2005 της Επιτροπής, της 5ης Ιανουαρίου 2005, που τροποποιεί για τεσσαρακοστή δεύτερη φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ L 5, σ.10)
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 492/2007 της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2007, για την τροποποίηση για εβδομηκοστή πέμπτη φορά του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ L 116, σ. 5)
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1190/2005 της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2005, για τροποποίηση για τεσσαρακοστή όγδοη φορά του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ 193, σ. 27)

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 ο Giorgio Lebedef κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-54/09, Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-52/10 P)

(2010/C 113/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) της 30ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-54/09, Giorgio LEBEDEF, κάτοικος 4, Neie Wee, L-1670,

Senningerberg, Λουξεμβούργο, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενος και εκπροσωπούμενος από τον Frédéric FRABETTI, 5, rue Jean Bertels, L-1230, Λουξεμβούργο, δικηγόρο τον οποίο όρισε και αντίκλητο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall και G. Berscheid, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, καθής, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της 15.2.2008, 1.4.2008, 10.4.2008, 20.5.2008 και της 14.7.2008, σχετικά με την αφαίρεση 39 ημερών από την άδειά του για το 2008·

- να δεχθεί τα αιτήματα που ο ανααιρεσίων είχε υποβάλει πρωτοδίκως
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο ΔΔΔ και
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων, καταδικάζοντας την Επιτροπή στην καταβολή τους.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με το δικόγραφο του, ο G. Lebedef ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του ΔΔΔ της 30ης Νοεμβρίου 2009, F-54/09, Lebedef κατά Επιτροπής, περί απορρίψεως ως προδήλως στερούμενης παντός νομικού ερείσματος της προσφυγής του με αίτημα την ακύρωση πλειόνων αποφάσεων, σχετικά με την αφαίρεση 39 ημερών από την ετήσια άδειά του για το 2008.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, προβάλλει εννέα λόγους αναίρεσης που αφορούν:

- παράβαση του άρθρου 1, έκτο εδάφιο, του παραρτήματος II του ΚΥΚ και του άρθρου 1, παράγραφος 2, της Συμφωνίας-πλαίσιο που διέπει τις σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων·
- εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της έννοιας «συνδικαλιστική ελευθερία»·
- ανύπαρκτα κατά το 2008 πραγματικά περιστατικά·
- παράβαση της απόφασεως της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση εκτελεστικών διατάξεων σχετικά με την απουσία λόγω ασθένειας ή ατυχήματος·
- εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των εννοιών «συμμετοχή στην εκπροσώπηση του προσωπικού», «απόσπαση για συνδικαλιστικούς λόγους» και «αποστολή για συνδικαλιστικούς λόγους»·
- παραμόρφωση και αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών και των ισχυρισμών του ανααιρεσείοντος, καθώς και ουσιαστική ανακρίβεια των διαπιστώσεων του ΔΔΔ όσον αφορά τις καταχωρίσεις «αντικανονικών απουσιών» στο SysPer2·

- κακή ερμηνεία των δηλώσεων του αναιρεσιδόντος και πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ κατά την ερμηνεία της έννοιας «απουσία», όπως χρησιμοποιείται στα άρθρα 57, 59 και 60 του ΚΥΚ·
- πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ κατά την εφαρμογή του άρθρου 60 του ΚΥΚ και
- έλλειψη αιτιολογίας ως προς πλείονες κρίσιμες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Phoenix-Reisen και DRV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/10)

(2010/C 113/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Phoenix-Reisen GmbH (Βόννη, Γερμανία) και Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Gerharz, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφεύγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 11ης Δεκεμβρίου 2009 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ης Νοεμβρίου 2009, δυνάμει της οποίας η καθής αρνείται να λάβει μέτρα κατά κρατικών ενισχύσεων που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπό μορφή χρηματικών καταβολών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής C(2009) 8707 τελικό, της 19ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την κρατική ενίσχυση NN 55/2009 — Γερμανία, ενδεχόμενη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως μέσω χρηματικών καταβολών λόγω αφερεγγυότητας του εργοδότη και χρηματοδότησή της. Δυνάμει της εν λόγω αποφάσεως η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα συγκεκριμένα μέτρα δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η επιχορήγηση αφερέγγυων επιχειρήσεων δεν μπορεί να δικαιολογείται βάσει της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθότι η οδηγία αυτή αποβλέπει αποκλειστικώς στην προστασία των εργαζομένων σε αφερέγγυες επιχειρήσεις και όχι των ιδίων των επιχειρήσεων. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι, δεδομένης της καθιερωμένης στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας νομικής πρακτικής, οι αφερέγγυες επιχειρήσεις επωφελούνται άμεσα των χρηματικών ποσών λόγω αφερεγγυότητας του εργοδότη. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι παραδείγματα από άλλες χώρες της Κοινότητας καταδεικνύουν ότι είναι δυνατόν να μεταφερθεί η οδηγία 80/987 ΕΟΚ, χωρίς να επιχορηγούνται παράλληλα οι ανταγωνιστές κατά αθέμιτο τρόπο.

⁽¹⁾ Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 1980 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών Μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283, σ. 23).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2010 η Brigitte Zangerl-Posselt κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-83/07, Zangerl-Posselt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-62/10 P)

(2010/C 113/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Brigitte Zangerl-Posselt (Merzig, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Paulmann, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την προσβαλλόμενη απόφαση,

- να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς και, κατά το αίτημα της ανααιρεσείουσας πρωτοδίκως, να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/27/06 της 25ης Ιουλίου 2007 — η οποία κατόπιν υποβολής ενστάσεως επικυρώθηκε με απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — δυνάμει της οποίας η ανααιρεσείουσα δεν έγινε δεκτή στις πρακτικές και προφορικές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-83/07, Zangerl-Posselt κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της αναιρεσείουσας.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εξέταση των προϋποθέσεων που έπρεπε να πληρούνται προκειμένου να γίνει δεκτή η υποψηφιότητά της στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AST/27/06. Στο πλαίσιο αυτό, ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να κρίνει κατά πόσον η αναιρεσείουσα διέθετε δίπλωμα κατά την έννοια της προκηρύξεως του επίμαχου διαγωνισμού, στηρίχθηκε ουσιαστικά στη γαλλική έκδοση του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο α', σημείο ii, του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Επιπλέον, οι κρίσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, με τις οποίες επιχειρείται να αποδυναμωθούν οι ισχυρισμοί της αναιρεσείουσας, πάσχουν νομική πλάνη. Σχετικώς προβάλλεται, μεταξύ άλλων, τόσο ότι αντλήθηκαν συμπεράσματα, των οποίων η ανακρίβεια προκύπτει από τη δικογραφία, όσο και ότι στρεβλώθηκαν επίσης υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία.

Εξάλλου, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, καίτοι το Δικαστήριο παραδέχτηκε την εκ μέρους της καταγγελλείσα έμμεση διάκριση λόγω ηλικίας, την θεώρησε εντούτοις δικαιολογημένη βάσει ανεπαρκούς και εσφαλμένης αιτιολογίας.

Προσφυγή-αγωγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — Jurašiniović κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-63/10)

(2010/C 113/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Ivan Jurašiniović (Angers, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Amara-Lebret, δικηγόρος)

Καθού/Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2009 με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του για πρόσβαση στα ακόλουθα έγγραφα:

— αποφάσεις του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία εγγράφων τα οποία το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε να του κοινοποιηθούν στο πλαίσιο της δίκης Gotovina·

— το σύνολο της σχετικής αλληλογραφίας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία (περιλαμβανομένων τυχόν παραρτημάτων) και ιδίως τις αρχικές αιτήσεις τόσο του εν λόγω δικαστηρίου όσο και των δικηγόρων του κ. Gotovina·

— να υποχρεώσει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της ΕΕ να του επιτρέψει την πρόσβαση, με ηλεκτρονικά μέσα, σε όλα τα ως άνω έγγραφα και

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο της ΕΕ να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσόν 2 000 ευρώ εκτός φόρων, ήτοι ποσόν 2 392 ευρώ περιλαμβανομένων των φόρων, ως αποζημίωση για τη διαδικασία εντόκως, με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) κατά την ημερομηνία πρωτοκολλήσεως του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με το δικόγραφο του, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2009, με την οποία δεν του επιτράπηκε η πρόσβαση, αφενός, στις αποφάσεις του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία (ΔΠΔΓ) εγγράφων τα οποία το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε να του κοινοποιηθούν στο πλαίσιο της δίκης Gotovina και, αφετέρου, στο σύνολο της σχετικής αλληλογραφίας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το ΔΠΔΓ (περιλαμβανομένων τυχόν παραρτημάτων) και ιδίως στις αρχικές αιτήσεις τόσο του εν λόγω δικαστηρίου όσο και των δικηγόρων του κ. Gotovina.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

— νομικό σφάλμα, καθόσον το Συμβούλιο δεν του επέτρεψε την πρόσβαση στα έγγραφα, στηριζόμενο στο άρθρο 70B των κανόνων δικονομίας και απόδειξης που ισχύουν για το ΔΠΔΓ, ενώ αυτοί δεν είχαν εφαρμογή εν προκειμένω·

— δεν συντρέχει περίπτωση προσβολής των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 ⁽¹⁾, διότι η εξαίρεση αυτή σχετίζεται με τις ένδικες διαδικασίες που αφορούν είτε την ΕΕ είτε τα κράτη μέλη της, και όχι τη διαδικασία ενώπιον του ΔΠΑΔ, που βρίσκεται εκτός δικαιοδοσίας της ΕΕ·

— δεν συντρέχει περίπτωση προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού·

— υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, στο μέτρο που ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε να του γνωστοποιηθεί το περιεχόμενο των οικείων εγγράφων προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά του στο πλαίσιο της υποθέσεως T-465/09. Η αίτηση αυτή επομένως άπτεται τόσο του δικαιώματος για πρόσβαση στη δικαιοσύνη όσο και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της ΕΕ. Εξάλλου, η σύγκρουση την οποία αφορούν τα εν λόγω έγγραφα είχε τερματιστεί από το 1995.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43)

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2010 — Zuckerfabrik Jülich κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-66/10)

(2010/C 113/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zuckerfabrik Jülich AG (Jülich, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-J. Prieß και B. Sachs, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1762/2003, (ΕΚ) αριθ. 1775/2004, (ΕΚ) αριθ. 1686/2005 (ΕΚ), αριθ. 164/2007 και τον καθορισμό των

εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05 και 2005/06,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής της, έξι λόγους ακύρωσης.

Ο πρώτος λόγος ακύρωσης συνίσταται στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι συντρέχει, κατ' αναλογία, παράβαση του άρθρου 233 ΕΚ (άρθρου 266 ΣΛΕΕ), διότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε με τις επιταγές του Δικαστηρίου, όπως αυτές προκύπτουν από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2008, C-5/06 και C-23/06 έως C-36/06, Zuckerfabrik Jülich κ.λπ. (Συλλογή 2008, σ. I-3231). Με την εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο καθόρισε τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προσδιορίζονται οι παράμετροι «εξαγωγίμο πλεόνασμα» και «συνολικός όγκος των εξαγωγών ως προς τις οποίες έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις» για τις περιόδους εμπορίας ζάχαρης 2002/03 έως 2005/06. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αλλοίωσε επίσης, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, την τρίτη παράμετρο, το «συνολικό ποσό των επιστροφών», μολονότι ο υπολογισμός της δεν αποτελούσε αντικείμενο της υπόθεσης Zuckerfabrik Jülich.

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης στηρίζεται στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί παραβάσεως από την Επιτροπή του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 ⁽¹⁾, καθώς και του γράμματος και του πνεύματος του κανονισμού αυτού. Συναφώς η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή, για να εξεύρει το συνολικό ποσό των επιστροφών, συνυπολόγισε τις επιστροφές κατά την εξαγωγή για τις οποίες δεν είχε υποβληθεί αίτηση καταβολής και οι οποίες δεν είχαν καταβληθεί. Επιπλέον, ο κατ' αποκοπή υπολογισμός των μηνιαίων εξαγωγών οδηγεί σε ανακριβείς υπολογισμούς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση Zuckerfabrik Jülich, απαγόρευσε τον προσδιορισμό της συνολικής ζημίας σε ύψος μεγαλύτερο από το ύψος των εξόδων λόγω επιστροφών.

Τρίτον, έχει παραβιαστεί η απαγόρευση της αναδρομικής εφαρμογής, καθόσον η Επιτροπή, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, τροποποίησε αναδρομικά το συνολικό ποσό των επιστροφών.

Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στις 3 Νοεμβρίου 2009 η Επιτροπή δεν ήταν πλέον αρμόδια να εκδώσει κανονισμό για εισφορές παραγωγής για τις περιόδους εμπορίας ζάχαρης 2002/2003 έως 2005/2006, διότι ο κανονισμός 1260/2001, τον οποίο η Επιτροπή αναφέρει ως νόμιμο έρεισμα, δεν ίσχυε πλέον κατά το χρονικό σημείο της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού ούτε υπήρχε καμία άλλη πράξη του παράγοντος δικαίου που να παρέχει νόμιμο έρεισμα, ενώ, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ, αρμοδιότητα είχε το Συμβούλιο και όχι η Επιτροπή.

Ο πέμπτος λόγος ακύρωσης συνίσταται στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 37, παράγραφος 2, ΕΚ, διότι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, έπρεπε να έχει επιλεγεί άλλη διαδικασία για την έκδοση του κανονισμού.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι συντρέχει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης κατά το άρθρο 253 ΕΚ (άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), διότι η Επιτροπή παραθέτει μεν ως αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού την εφαρμογή της απόφασης Zuckerfabrik Jülich, αλλά, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, δεν λαμβάνει υπόψη τις επιταγές που απορρέουν από την απόφαση αυτή.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2010 — Intermark κατά ΓΕΕΑ — Natex International (NATY'S)

(Υπόθεση T-72/10)

(2010/C 113/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intermark Srl (Stei, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: Á.M. László, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Natex International Trade SpA (Piolletto, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να τροποποιήσει την απόφαση του καθού και να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση περί καταχώρισεως του σήματος όσον αφορά όλα τα προϊόντα

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Natex International Trade SpA

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «NATY'S» για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 32 (αίτηση περί καταχωρίσεως σήματος αριθ. 5 810 627)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: εικονιστικό σήμα «Naty» για προϊόντα ή υπηρεσίες των κλάσεων 30 και 35 (κοινοτικό σήμα υπ. αριθ. 4 149 456)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: εν μέρει αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹), καθόσον υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Embraer κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-75/10)

(2010/C 113/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Empresa Brasileira de Aeronáutica, SA (Embraer) (São José dos Campos, Βραζιλία), Embraer Aviation Europe SAS (EAE) (Villepinte, Γαλλία), Indústria Aeronáutica de Portugal SA (OGMA) (Alverca do Ribatejo, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: U. O'Dwyer και A. Martin, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

εντός της αγοράς περυγών αεροσκαφών με 100 έως 149 θέσεις·

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 4541 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2009, με την οποία κριθίκε συμβατή προς την κοινή αγορά η ενίσχυση για τις αφορώσες την έρευνα και την ανάπτυξη δαπάνες που σχετίζονται με τον σχεδιασμό και την κατασκευή ενός προϊόντος του βιομηχανικού κλάδου παραγωγής αεροσκαφών, την οποία χορήγησαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στην Bombardier (Short Brothers) [N 654/2008] ⁽¹⁾. Η απόφαση της Επιτροπής ελήφθη κατόπιν προκαταρκτικής έρευνας διεξαχθείσας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Οι προσφεύγουσες είναι οι ανταγωνίστριες του αποδέκτη της ενίσχυσεως εταιρίες και υπέβαλαν καταγγελία με την οποία αντιτίθενται στην προτεινόμενη ενίσχυση και ζητούν από την Επιτροπή να κινήσει επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Πρώτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνάς της σχετικά με τη συμβατότητα της κρατικής ενίσχυσεως προς την κοινή αγορά και, ως εκ τούτου, όφειλε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασεως που προβλέπεται από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας στέρησε από τις προσφεύγουσες και από τους λοιπούς ενδιαφερομένους το δικαίωμά τους να διατυπώσουν την άποψή τους κατά τη διάρκεια της εκ μέρους της Επιτροπής αξιολογήσεως. Κατά τη γνώμη των προσφευγουσών, τούτο συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια που συνεπάγεται παράβαση της Συνθήκης.

Ειδικότερα, οι σοβαρές δυσχέρειες που αντιμετώπισε η Επιτροπή καθίστανται προφανείς λόγω:

— της διάρκειας και των περιστάσεων της προκαταρκτικής έρευνας·

— της εκ μέρους της Επιτροπής παραλείψεως να προσδιορίσει ως οικεία αγορά των εν λόγω προϊόντων την αγορά περυγών αεροσκαφών με 100 έως 149 θέσεις·

— της εκ μέρους της Επιτροπής παραλείψεως να αναλύσει τον αντίκτυπο της κρατικής ενίσχυσεως επί του ανταγωνισμού

— της εκ μέρους της Επιτροπής αναλύσεως του αντικτύπου της κρατικής ενίσχυσεως επί του ανταγωνισμού ως προς τα ετοιμοπαράδοτα αεροσκάφη με 100 έως 149 θέσεις, αναλύσεως η οποία ήταν ανεπαρκής και ελλιπής.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι ο εκ μέρους της Επιτροπής εντοπισμός μιας υποτιθέμενης αγοράς εξαρτημάτων αεροσκαφών και η εκ μέρους του εν λόγω θεσμικού οργάνου παράλειψη εντοπισμού της οικείας αγοράς περυγών αεροσκαφών με 100 έως 149 θέσεις συνιστά πρόδηλη πλάνη ως προς την εκτίμηση της συμβατότητας της ενίσχυσεως προς την κοινή αγορά, εκτίμηση η οποία έλαβε χώρα δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη αναλύσεως του αντικτύπου της κρατικής ενίσχυσεως επί της οικείας αγοράς περυγών αεροσκαφών με 100 έως 149 θέσεις συνιστά πρόδηλη πλάνη ως προς την εκτίμηση της συμβατότητας της ενίσχυσεως προς την κοινή αγορά, εκτίμηση η οποία έλαβε χώρα δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.

Τέταρτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ελλιπής και εσφαλμένη ανάλυση του αντικτύπου της κρατικής ενίσχυσεως επί της αγοράς ετοιμοπαράδοτων αεροσκαφών με 100 έως 149 θέσεις συνιστά πρόδηλη πλάνη ως προς την εκτίμηση της συμβατότητας της ενίσχυσεως προς την κοινή αγορά, εκτίμηση η οποία έλαβε χώρα δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009 C 298, σ. 2.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2010 — Certmedica International κατά ΓΕΕΑ — Lehning Entreprise (L112)

(Υπόθεση T-77/10)

(2010/C 113/85)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Pfortner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lehning Entreprise SARL (Sainte Barbe, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Δεκεμβρίου 2009 (υπόθεση R 934/2009-2), επιδοθείσα στις 21 Δεκεμβρίου 2009, καθόσον κηρύχθηκε με αυτήν άκυρο το κοινοτικό σήμα «L112» (EU 002349728) σε σχέση με τα προϊόντα «Φαρμακευτικά και κτηνιατρικά προϊόντα· ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη· συμπληρώματα διατροφής προσαρμοσμένα για ιατρική χρήση» της κλάσεως 5·

επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Δεκεμβρίου 2009 (Υπόθεση R 934/2009-2), επιδοθείσα στις 21 Δεκεμβρίου 2009, καθόσον με αυτή κηρύχθηκε άκυρο το κοινοτικό σήμα «L112» (EU 00 2349728) σε σχέση με τα προϊόντα «Ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη· συμπληρώματα διατροφής προσαρμοσμένα για ιατρική χρήση» της κλάσεως 5·

εντελώς επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Δεκεμβρίου 2009 (Υπόθεση R 934/2009-2), επιδοθείσα στις 21 Δεκεμβρίου 2009, ως προς το σημείο με το οποίο κηρύχθηκε άκυρο το κοινοτικό σήμα «L112» (EU 002349728) σε σχέση με τα προϊόντα «Ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη» της κλάσεως 5·

- να απορρίψει εξ ολοκλήρου την αίτηση για κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος «L112» (EU 002349728), η οποία στηρίζεται στο γαλλικό σήμα «L.114» (F 1 312 700), και να επιτρέψει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «L112» για τα ακόλουθα προϊόντα:

«Κλάση 5: Φαρμακευτικά και κτηνιατρικά προϊόντα καθώς και παρασκευάσματα υγιεινής· ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη· συμπληρώματα διατροφής προσαρμοσμένα για ιατρική χρήση, διαιτητικά συμπυκνώματα τροφών με βάση μαλακόστρακα (όπως η χιτοσίνη)

Κλάση 29: Συμπυκνώματα τροφών με βάση μαλακόστρακα (όπως η χιτοσίνη)»

επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση για κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος «L112» (EU 2349728), η οποία στηρίζεται στο γαλλικό σήμα «L.114» (F 1 312 700), ως προς το σημείο με το οποίο ζητείται να κηρυχθεί άκυρο το σήμα «L112» για τα προϊόντα «Ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη· συμπληρώματα διατροφής για ιατρική χρήση» της κλάσεως 5, και να επιτρέψει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «L112» για τα ακόλουθα προϊόντα:

«Κλάση 5: Παρασκευάσματα υγιεινής· ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη· συμπληρώματα διατροφής για ιατρική χρήση· διαιτητικά συμπυκνώματα τροφών με βάση μαλακόστρακα (όπως η χιτοσίνη)

Κλάση 29: Συμπυκνώματα τροφών με βάση μαλακόστρακα (όπως η χιτοσίνη)»

Εντελώς επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση για κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος «L112» (EU 002349728), η οποία στηρίζεται στο γαλλικό σήμα «L.114» (F 1 312 700), ως προς το σημείο με το οποίο ζητείται να κηρυχθεί άκυρο το κοινοτικό σήμα «L112» για τα προϊόντα «Ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη» της κλάσεως 5, και να επιτρέψει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «L112» για τα ακόλουθα προϊόντα:

«Κλάση 5: Παρασκευάσματα υγιεινής· ιατρικά προϊόντα για στοματική λήψη· διαιτητικά συμπυκνώματα τροφών με βάση μαλακόστρακα (όπως η χιτοσίνη)

Κλάση 29: Συμπυκνώματα τροφών με βάση μαλακόστρακα (όπως η χιτοσίνη)»

- να καταδικάσει την αιτούσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρότητας σε όλα τα έξοδα που προκάλεσαν στην προσφεύγουσα η διαδικασία ακυρότητας και η διαδικασία προσφυγής·

επικουρικώς, να καταδικάσει την αιτούσα στα έξοδα της διαδικασίας ακυρότητας μόνο στο μέτρο που το σήμα «L112» (EU 002349728) κηρύχθηκε άκυρο ως προς τα προϊόντα «Φαρμακευτικά προϊόντα» (20 %)

εντελώς επικουρικώς, να καταδικάσει την αιτούσα στα έξοδα της διαδικασίας ακυρότητας μόνο στο μέτρο που το σήμα «L112» (EU 002349728) κηρύχθηκε άκυρο ως προς τα προϊόντα «Φαρμακευτικά προϊόντα· συμπληρώματα διατροφής για ιατρική χρήση» (30 %).

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρηθέν κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η κήρυξη ακυρότητας: το λεκτικό κοινοτικό σήμα αριθ. 2 349 728 για προϊόντα των κλάσεων 5 και 29

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτούσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρότητας: Lehning Entreprise SARL

Αντιταχθέν σήμα της αιτούσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρότητας: Γαλλικό λεκτικό σήμα «L.114» (σήμα αριθ. 1 312 700), όπου η αίτηση για κήρυξη ακυρότητας αφορούσε μόνον ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ακύρωσης: Αποδοχή της αιτήσεως για κήρυξη της ακυρότητας και κήρυξη μερικής ακυρότητας του συγκεκριμένου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική αποδοχή της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως:

— Δεν αποδείχθηκε η χρήση του γαλλικού σήματος «L.114» από την αιτούσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρότητας·

— δεν υφίσταται ομοιότητα των προϊόντων της κλάσεως 5·

— εσφαλμένη εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την ομοιότητα των σημείων

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2010 — Lehning Entreprise κατά ΓΕΕΑ — Certmedica International (L112)

(Υπόθεση T-78/10)

(2010/C 113/86)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lehning Entreprise (Sainte-Barbe, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Demoly, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Λαμβάνοντας υπόψη την ομοιότητα τόσο των επίμαχων σημείων όσο και των οικείων προϊόντων, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των επίδικων σημάτων L.114 και L112 για το σύνολο των προϊόντων της κλάσεως 5, τα οποία αφορά η σχετική αίτηση καταχωρίσεως. Κατά συνέπεια, η ληφθείσα απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, στο μέτρο που απορρίφθηκε η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας σε σχέση με τα προϊόντα «παρασκευάσματα υγιεινής» και «διαιτητικά συμπυκνώματα τροφίμων με βάση τα οστρακοειδή (όπως το Chitosan)», και να επικυρωθεί κατά τα λοιπά.

— Τέλος, ενόψει των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, θα ήταν εξαιρετικά ανεπιεικές να αφεθεί η προσφεύγουσα να επωμιστεί το βάρος των μη δυνάμενων να αναζητηθούν εξόδων στα οποία υποβλήθηκε λόγω αυτής της προδήλως αβάσιμης διαδικασίας. Επομένως, ζητείται να υποχρεωθεί η Certmedica International GmbH να της καταβάλει ποσό ίσο με το σύνολο των εξόδων τα οποία η προσφεύγουσα αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει από την άσκηση της ανακοπής και εντεύθεν.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «L112» για προϊόντα των κλάσεων 5 και 29 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 2 349 728)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η Certmedica International GmbH

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Το καταχωρισμένο στη Γαλλία εθνικό σήμα «L.114» για προϊόντα της κλάσεως 5 (σήμα υπ' αριθ. 1 312 700)

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Δέχτηκε εν μέρει την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σήματος για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχτηκε εν μέρει την προσφυγή της Certmedica International

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 8, 52 και 53 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως των συγκρουόμενων σημάτων όσον αφορά τα προϊόντα «παρασκευάσματα υγιεινής» και «διαιτητικά συμπυκνώματα τροφίμων με βάση τα οστρακοειδή (όπως το Chitosan)»

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2010 — Colt Télécommunications France SAS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-79/10)

(2010/C 113/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: COLT Télécommunications France SAS (εκπρόσωπος: M. Debroux, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διατάξει την Επιτροπή να κοινοποιήσει, κατ' εφαρμογή των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων που προβλέπονται στα άρθρα 49, 64, και 65 του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ορισμένα έγγραφα στα οποία αναφέρεται η απόφαση C(2009) 7426 τελικό της Επιτροπής (κρατική ενίσχυση N 331/2008 — Γαλλία)

— να ακυρώσει την απόφαση καθόσον αυτή κρίνει ότι «το κοινοποιηθέν μέτρο δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά το άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης»

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 7426 τελικό της Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, σύμφωνα με την οποία η αποζημίωση του κόστους παροχής δημόσιας υπηρεσίας ύψους 59 εκατομμυρίων Ευρώ, η οποία καταβλήθηκε από τις γαλλικές αρχές προς όφελος ομίλου επιχειρήσεων εγκαταστάσεως και εκμεταλλεύσεως δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών υψηλής ταχύτητας (σχέδιο THD 92) στο γεωγραφικό διαμέρισμα των Hauts-de-Seine, δε συνιστά κρατική ενίσχυση.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως ο οποίος βασίζεται στην εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Αυτός ο λόγος περιλαμβάνει επτά σκέλη.

— το πρώτο σκέλος του λόγου στηρίζεται στη διαπίστωση ότι η ιδιαιτέρως μακρά χρονική διάρκεια εξετάσεως της αποφάσεως (15 μήνες) αποδεικνύει από μόνη της την πολυπλοκότητα του ζητήματος και την αναγκαιότητα κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως·

— στο δεύτερο σκέλος του λόγου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι βάσει του χρονοδιαγράμματος εγκαταστάσεως του δικτύου σε δύο στάδια η Επιτροπή θα μπορούσε, a minima, να διαπιστώσει ότι το πρώτο στάδιο εγκαταστάσεως του δικτύου σε συμπαιγείς και αποδοτικές ζώνες δεν απαιτούσε καμία δημόσια επιδότηση·

— το τρίτο σκέλος του λόγου τείνει στο να καταδείξει ότι η μεθοδολογία η οποία ακολουθήθηκε στην απόφαση προς καθορισμό των δήθεν «μη αποδοτικών ζωνών» είναι επικριτέα και αντιφατική προς τις διαπιστώσεις της ARCEP, του γαλλικού τομεακού ρυθμιστικού φορέα· οι αντιφάσεις αυτές και τα μεθοδολογικά σφάλματα θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην έναρξη της φάσεως λεπτομερούς εξέτασεως·

— το τέταρτο σκέλος του λόγου επικαλείται τις πολυάριθμες αντιρρήσεις, οι οποίες βάσει επιχειρημάτων εκφράστηκαν από τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις και θα μπορούσαν εξίσου να οδηγήσουν την Επιτροπή στην απόφαση ενάρξεως του σταδίου λεπτομερούς εξέτασας·

— στο πέμπτο σκέλος του, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν άσκησε ούτε τον ελάχιστο απαιτούμενο έλεγχο προκειμένου να διαβεβαιώσει ότι οι γαλλικές αρχές δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με τη δημιουργία κατ' όνομα υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, ελλείψει, κυρίως, δυσλειτουργίας της αγοράς·

— το έκτο σκέλος του λόγου αφορά εξίσου στην παράλειψη ελέγχου, έστω και του ελάχιστου απαιτούμενου, περί της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσαν οι αρμόδιες αρχές σχετικά με τη δημιουργία της SIEG (υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος), ιδίως ελλείψει ειδικού χαρακτήρα της σχεδιαζόμενης δημόσιας παρεμβάσεως·

— τέλος, στο έβδομο σκέλος του λόγου, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η απόφαση δεν έλαβε υπ' όψη της τον πραγματικό κίνδυνο της υπερβάλλουσας αντισταθμίσεως των υποτιθέμενων πρόσθετων δαπανών, που σχετίζονται με τις φερόμενες υποχρεώσεις των δημοσίων υπηρεσιών.

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2010 — Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ — Klockgrossisten i Norden (Αναπαράσταση ρολογιού)

(Υπόθεση T-80/10)

(2010/C 113/88)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bell & Ross BV (Zoetermeer, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: S. Guerlain, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Klockgrossisten i Norden AB (Upplands Väsby, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών, της 9ης Δεκεμβρίου 2009, η οποία εκδόθηκε επί της υποθέσεως R 1285/2008-3 και επιδόθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2009 στους εκπροσώπους της εταιρίας Bell & Ross BV, συγκεκριμένα δε λόγω:

— παραβάσεως των διατάξεων του άρθρου 91 του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα·

— παραβάσεως των διατάξεων των άρθρων 63 και 57 του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, καθώς και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ·

— παραβάσεως των διατάξεων του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: κοινοτικό υπόδειγμα υπ' αριθ. 342 951 (Ρολόγια)

Δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος: Η Klockgrossisten i Norden AB

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 6, 63, 57 και 91 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2010 — Regione Puglia κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-84/10)**

(2010/C 113/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Regione Puglia (Μπάρι, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Brunelli, avvocato, A. Aloia, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, πλέον της κατ' αποκοπή αποδόσεως των γενικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό εξέταση προσφυγή επιδιώκει την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2009) 10350 της 22ας Δεκεμβρίου 2009 σχετικά με την κατάργηση μέρους της συμμετοχής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για το επιχειρησιακό πρόγραμμα POR Puglia Στόχος 1 2000 — 2006, διατηρώντας παράλληλα μόνον την πρόβλεψη του άρθρου 4 αυτής.

Το μέτρο αυτό ζητείται βάσει συγκεκριμένων επιχειρημάτων της Regione Puglia ως προς την ορθότητα και το βάσιμο των αιτιάσεων που προβάλλει η Επιτροπή έναντι αυτής της Regione, όπως επίσης και ως προς την παράνομη και εσφαλμένη μεθοδολογία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την αξιολόγηση των συμπερασμάτων των λογιστικών ελέγχων που διεξήχθησαν το 2007 και το 2009.

Ειδικότερα, η Regione Puglia υποστηρίζει ότι η απόφαση εκδόθηκε στηριζόμενη στα εξής:

- οι έλεγχοι στους οποίους προέβησαν οι κοινοτικοί υπάλληλοι και στους οποίους στηρίζεται η απόφαση δεν διεξήχθησαν κατά τρόπο ενδεδειγμένο και με ακρίβεια·

— τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν, για κάθε άξονα και για κάθε μέτρο, καθώς και για όλες τις επαληθεύσεις, δεν αντικατοπτρίζονται ούτε στηρίζονται στα έγγραφα που εξετάσθηκαν και υποβλήθηκαν και, σε κάθε περίπτωση, διαμορφώθηκαν χωρίς την αναγκαία εκτίμηση της τομεακής νομοθεσίας·

— σε κάθε περίπτωση, ως προς τη μεθοδολογική προσέγγιση, οι επαληθεύσεις δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσουν και να στηρίξουν την τελική κρίση της Επιτροπής, παρουσιάζονται δε ως αυταπόδεικτες κατά το μέτρο που δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες και/ή αποδεδειγμένες.

Εξάλλου, η Επιτροπή ουδόλως έλαβε υπόψη τα εξής:

— τα διαφορετικά αποτελέσματα των λογιστικών ελέγχων που διεξήγαγαν το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο και το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών της Ιταλικής Δημοκρατίας·

— τις παρατηρήσεις και τις αντιρρήσεις που προβλήθηκαν, κατά καιρούς, κατά τρόπο λεπτομερή, εμπεριστατωμένο και ακριβή, από την Regione σε σχέση με τις αιτιάσεις και τα αιτήματα που ήγειρε η Επιτροπή και, περαιτέρω,

η Επιτροπή αθέτησε την υποχρέωση συνεργασίας που πρέπει να διέπει τις σχέσεις μεταξύ αυτής και του δικαιούχου χρηματοδοτήσεως, καθόσον διατύπωσε κρίσεις και κατέληξε σε συμπεράσματα πριν ακόμη λάβει και εξετάσει τις απαντήσεις και τις ζητηθείσες διευκρινίσεις εκ μέρους της ίδιας της Regione Puglia.

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — British Sugar κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-86/10)**

(2010/C 113/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: British Sugar plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Lasok, QC, G. Facenna, Barrister, W. Robinson, P. Doris και D. Das, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το προσβαλλόμενο μέτρο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε η προσφεύγουσα σε σχέση με την υπόθεση αυτή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) 1762/2003, (ΕΚ) 1775/2004, (ΕΚ) 1686/2005 (ΕΚ), 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06 ⁽¹⁾.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις Jülich ⁽²⁾ και SAFBA ⁽³⁾, με τις οποίες το Δικαστήριο κήρυξε άκυρους τους Κανονισμούς της Επιτροπής 1762/2003 ⁽⁴⁾, 1775/2004 ⁽⁵⁾ και 1686/2005 ⁽⁶⁾. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατόπιν της εκδόσεως των αποφάσεων στις υποθέσεις Jülich και SAFBA, η Επιτροπή είχε την υποχρέωση και, ως εκ τούτου, την αρμοδιότητα, να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς άρση της παρανομίας που διαπιστώθηκε με τις προαναφερθείσες αποφάσεις. Η υποχρέωση και η αρμοδιότητα της Επιτροπής περιορίζονταν στη λήψη των μέτρων που ήταν αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί η επιστροφή στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα (συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας) των χρηματικών ποσών που τα πρόσωπα αυτά είχαν παρανόμως υποχρεωθεί να καταβάλουν κατά την επίμαχη περίοδο εμπορίας. Κατά την προσφεύγουσα, τα ποσά αυτά ήταν και είναι δυνατό να καθοριστούν μέσω εφαρμογής του τύπου που προβλέπουν οι κανονισμοί που ακύρωσε το Δικαστήριο, αφού διορθωθεί το σφάλμα που διαπίστωσε το Δικαστήριο. Επομένως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας το προσβαλλόμενο μέτρο, το οποίο ενέχει το ίδιο θεμελιώδες ελάττωμα με αυτό που οδήγησε το Δικαστήριο να ακυρώσει τους κανονισμούς 1762/2003, 1775/2004 και 1686/2005, ενήργησε κατά παράβαση της υποχρεώσεως αυτής και καθ' υπέρβαση αρμοδιότητας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού των εισφορών στη ζάχαρη που υιοθετήθηκε με το προσβαλλόμενο μέτρο είναι αντίθετη προς το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο στην υπόθεση Jülich.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα, βάσει του Κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001, να λάβει το προσβαλλόμενο μέτρο διότι, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας,

- ο εν λόγω κανονισμός είχε καταργηθεί και δεν βρισκόταν σε ισχύ κατά τον χρόνο λήψεως του προσβαλλόμενου μέτρου, και
- από την απόφαση Jülich του Δικαστηρίου απορρέει ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να καθορίσει εισφορές στην παραγωγή κατά τρόπο αντίθετο προς το άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού. Ελλείπει αρμοδιότητας λόγω των αποφάσεων Jülich και SAFBA ή του κανονισμού 1260/2001, την αρμοδιότητα καθορισμού εισφορών παραγωγής διατηρεί το Συμβούλιο δυνάμει του νυν άρθρου 43 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, ουδεμία αρμοδιότητα είχε η Επιτροπή να λάβει το προσβαλλόμενο μέτρο.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009 L 321, σ. 1

⁽²⁾ Zuckerfabrik Jülich, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-5/06 και C-23/06 έως C-36/06, Συλλογή 2008, σ. I-3231.

⁽³⁾ SAFBA, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/07 έως C-184/07, Συλλογή 2008, σ. I-142.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1762/2003 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2002/03, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή όσον αφορά τον τομέα της ζάχαρης, ΕΕ 2003 L 254, σ. 4.

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1775/2004 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2004, για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2003/2004, των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή όσον αφορά τον τομέα της ζάχαρης, ΕΕ 2004 L 316, σ. 64.

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1686/2005 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2005, για τον καθορισμό, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2004/2005, των ποσών των εισφορών στην παραγωγή καθώς και του συντελεστή της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης, ΕΕ 2005 L 271, σ. 12.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2010 — Inter IKEA Systems κατά ΓΕΕΑ — Meteor Controls (GLÄNSA)

(Υπόθεση T-88/10)

(2010/C 113/91)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inter IKEA Systems (Delft, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. Gulliksson, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Meteor Controls International Limited (Cookstown, Ιρλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Δεκεμβρίου 2009, στην υπόθεση R 529/2009-2, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Glänsa» για προϊόντα της κλάσεως 11

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το λεκτικό κοινοτικό σήμα «Glanz» για προϊόντα των κλάσεων 6, 9 και 11

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε ορθή σφαιρική εκτίμηση και σύγκριση των επίμαχων σημάτων και έκρινε κακώς ότι είναι παρόμοια και ότι, ως εκ τούτου, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2010 — Ferriere Nord κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-90/10)

(2010/C 113/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: W. Viscardini, avvocato, G. Donà, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

Κατά κύριο λόγο, να ακυρώσει, σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 2009 C(2009) 7492 τελ. — όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 2009 C(2009) 9912 τελ., η οποία κοινοποιήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2009 — με την οποία καταδικάσθηκε η προσφεύγουσα στην καταβολή προστίμου ύψους περίπου 3 570 000 ευρώ, μετά τη διεξαγωγή διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (COMP/37.956 — Ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος, νέα υιοθέτηση).

Επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2009) 7492 τελ. — όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την απόφαση C(2009) 9912 τελ. — προκειμένου να μειωθεί το ποσό του προστίμου.

Σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της 30ης Σεπτεμβρίου 2009, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2009, με την οποία η Επιτροπή επέβαλε κυρώσεις για παράβαση του άρθρου 65 ΕΚΑΧ βάσει του κανονισμού 1/2003/ΕΚ (!).

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με εκείνα που προβλήθηκαν σε άλλες προσφυγές κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, τους εξής λόγους ακυρώσεως:

— αναρμοδιότητα της Επιτροπής να επιβάλει κυρώσεις για παράβαση της Συνθήκης ΕΚΑΧ μετά τη λήξη ισχύος αυτής·

— έλλειψη προηγούμενης γνωστοποιήσεως της νέας «κοινοποιήσεως των αιτιάσεων»·

— έλλειψη νέας ακροάσεως ενώπιον του συμβούλου ακροάσεων·

— τελική έκδοση του συμβούλου ακροάσεων μεταγενέστερη της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2009·

— έκδοση της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2009 χωρίς τα αναφερόμενα σε αυτήν παραρτήματα.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση των προαναφερθεισών αποφάσεων για διάφορους λόγους, μεταξύ των οποίων οι εξής:

— εσφαλμένη νομική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών (ως προς τη διάρκεια της συμμετοχής της στη σύμπραξη, τις αιτιάσεις, τη βασική τιμή, τις «επιπλέον» τιμές λόγω διαστάσεων, τους περιορισμούς της παραγωγής και/ή των πωλήσεων)·

— δυσανάλογος χαρακτήρας του προστίμου σε σχέση με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της συμπράξεως·

— παράλειψη συνεκτιμήσεως των ελαφρυντικών περιστάσεων·

— εσφαλμένη εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπει η «ανακοίνωση της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπτάξεων».

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L, της 4.1.2003, σ. 1).

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2010 — Lucchini κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-91/10)

(2010/C 113/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lucchini SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Delfino, avvocato, J.-P. Gunther, avocat, E. Bigi, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— καταρχήν, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/37.956 — Ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος, νέα υιοθέτηση — C(2009) 7492 τελ., όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2009) 9912 τελ·

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, κατά το μέρος που επιβάλλει στην προσφεύγουσα την καταβολή του ποσού των 14,35 εκατομμυρίων ευρώ, εις ολόκληρον με την εταιρία S.P. S.p.A·

— όλως επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο·

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό εξέταση προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2009 με την οποία η Επιτροπή επέβαλε κυρώσεις για παράβαση του άρθρου 65 ΕΚΑΧ βάσει του κανονισμού 1/2003/ΕΚ (¹).

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με εκείνα που προβλήθηκαν σε άλλες προσφυγές κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως:

- ελλείψεις της απόφασως, παράβαση ουσιώδους τύπου και ανυπόστατο αυτής, κατά το μέτρο που η απόφαση κοινοποιήθηκε χωρίς τα παραρτήματά της και επιπλέον εγκρίθηκε από το σώμα των Επιτρόπων υπό ελλιπή μορφή, κοινοποιήθηκε δε εκ νέου κατά τρόπο επίσης ελλιπή, άνευ του κυρίως κειμένου·
- αναρμοδιότητα της Επιτροπής να προβάλλει παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθόσον η ισχύς της συνθήκης αυτής έχει λήξει και, ως εκ τούτου, εσφαλμένη επιλογή της οικείας νομικής βάσεως·
- προσβολή του δικαιώματος άμυνας και παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, κατά το μέτρο που η Επιτροπή δεν κίνησε εκ νέου τη διοικητική διαδικασία, προσβάλλοντας το δικαίωμα εξετάσεως του πλέον ευνοϊκού νόμου στην υπό κρίση περίπτωση δεδομένου ότι δεν παρείχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να γνωρίσει κατά τρόπο αποτελεσματικό τη δική της θέση ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τη σχέση των πραγματικών περιστατικών και των ελαφρυντικών περιστάσεων.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασως ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων και λόγω εσφαλμένης εφαρμογής της οικείας νομοθεσίας, κατά το μέτρο που η Επιτροπή καταλόγισε παράβαση, για όλο το χρονικό διάστημα μεταξύ της 6ης Δεκεμβρίου 1989 και της 27ης Ιουνίου 2000, στη Lucchini ως να υφίστατο ενιαία εταιρία Lucchini/Siderpotenza. Η προσφεύγουσα τονίζει την αυτοτέλεια της Siderpotenza σε επίπεδο λήψεως αποφάσεων και διαχειρίσεως και το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν κατέστη δυνατό να αποδείξει ότι η Lucchini είχε την ευθύνη της διαχειρίσεως της Siderpotenza, ως προς το ανθρώπινο δυναμικό και τους πόρους·

Όπως επικουρικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως τον κανόνα σχετικά με τον υπολογισμό του προστίμου, ιδίως τις κατευθυντήριες οδηγίες του 1998.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, της 4.1.2003, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-92/10)

(2010/C 113/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ferriera Valsabbia SpA (Odolo, Ιταλία), Valsabbia Investimenti SpA (Odolo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Fosselard, avvocato, S. Amoruso, avvocato, L. Vitolo, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2009) 7492 τελ., της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, στην υπόθεση COMP/37.956 Ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος, νέα υιοθέτηση (στο εξής: απόφαση), όπως ενοποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής C(2009) 9912 τελ., της 8ης Δεκεμβρίου 2009 (στο εξής: ενοποιημένη απόφαση), κατά το μέρος που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ εκ μέρους των Ferriera Valsabbia S.p.A και Valsabbia Investimenti S.p.A και επιβάλλει σε αυτές την εις ολόκληρον καταβολή προστίμου ύψους 10,25 εκατομμυρίων ευρώ.

Επικουρικώς, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2 της απόφασως που επιβάλλει πρόστιμο στις προσφεύγουσες·
- να μειώσει το ύψος του προστίμου·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με εκείνα που προβλήθηκαν με άλλες προσφυγές κατά της ίδιας απόφασως. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες προβάλλουν:

— αναρμοδιότητα της Επιτροπής να επιβάλει κυρώσεις για παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης αυτής και σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιήσει ως νομική βάση τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003/ΕΚ ⁽¹⁾.

— προσβολή του δικαιώματος άμυνας των προσφευγουσών κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία·

— παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, κατά το μέτρο που τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην απόφαση δεν απεικονίζουν σύμπραξη ενιαία και διαρκή·

— παράβαση των κατευθυντήριων οδηγιών για τον υπολογισμό του επιβληθέντος προστίμου, καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.

Ως προς το σημείο αυτό, ισχυρίζονται ειδικότερα ότι η συμπερίληψη των προσφευγουσών στην πρώτη ομάδα επιχειρήσεων στην οποία επιβλήθηκε υψηλότερο βασικό πρόστιμο είναι όλως παράνομη διότι, κατά την άποψή τους, κατά τη διαδικασία ποσοτικού προσδιορισμού του προστίμου η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο σχετικά με το μερίδιό τους στην αγορά και δεν εφάρμοσε κατά τρόπο ομοιόμορφο το κριτήριο σχετικά με το συνολικό μέγεθος της επιχειρήσεως. Επιπλέον, η διαδικασία του ποσοτικού προσδιορισμού του προστίμου διεξήχθη εσφαλμένως επίσης ως προς την συνεκτίμηση των ελαφρυντικών περιστάσεων. Τέλος, η πολύ μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας έθεσε σε σοβαρό κίνδυνο την αντικειμενική κρίση εντός ευθέτου χρόνου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L της 4.1.2003, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Bilbaina de Alquitranes κ.λπ. κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-93/10)

(2010/C 113/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bilbaina de Alquitranes, SA (Luchana Baracaldo, Ισπανία), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Κάτω Χώρες), Deza a.s.

(Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία), Industrial Química del Nalón, SA (Οβιέδο, Ισπανία), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Δανία), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο), Rütgers Germany GmbH (Castrop Rauxel, Γερμανία), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο) και Rütgers Poland Sp. Z o.o. (Kedzierzyn Kozle, Πολωνία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι και P. Sellar, Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,

— να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη πράξη, όσον αφορά την πίσσα, λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας (αριθμός CAS 65996 93 2) και

— να καταδικάσει τον ΕΟΧΠ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την μερική ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (ΕΔ/68/2009) με την οποία η πίσσα λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας (αριθμός CAS 65996-93-2) (στο εξής: επίμαχη ουσία) καταχωρίστηκε ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχία δ' και ε', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός REACH), σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού REACH.

Βάσει της προσβαλλομένης αποφάσεως, της οποίας οι προσφεύγουσες έλαβαν γνώση κατόπιν ανακοινωθέντος τύπου του ΕΟΧΠ, η ουσία πίσσα λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας περιελήφθη στον κατάλογο 15 νέων χημικών ουσιών που είναι υποψήφιες να ενταχθούν στις ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία.

Εν συνόψει, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τον χαρακτηρισμό της επίμαχης ουσίας ως καρκινογόνου, αλλά τον χαρακτηρισμό της ως ανθεκτικής, βιοσυσσωρεύσιμης και τοξικής, καθώς και ως άκρως ανθεκτικής και άκρως βιοσυσσωρεύσιμης σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος XIII του κανονισμού REACH.

Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καταχώριση της πίσσας λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας στον κατάλογο ουσιών που είναι υποψήφιες να ενταχθούν στις ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία θα έχει ως ενδεχόμενο αποτέλεσμα να περιληφθεί η ουσία στο παράρτημα XIV του κανονισμού REACH, γεγονός που θα επιφέρει ορισμένες δυσμενείς για τις προσφεύγουσες νομικές συνέπειες οι οποίες απορρέουν άμεσα από ένα τέτοιο χαρακτηρισμό.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι σύμφωνη, καθόσον αντιβαίνει στις εφαρμοστέες διατάξεις για τον καθορισμό, σύμφωνα με τον κανονισμό REACH, των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία, καθώς και των ανθεκτικών, βιοσυσσωρεύσιμων και τοξικών ουσιών και, ιδίως, των άκρως ανθεκτικών και άκρως βιοσυσσωρεύσιμων ουσιών. Συναφώς, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε πλάνη εκτιμήσεως και νομική πλάνη, καθόσον ο χαρακτηρισμός της πίσσας λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας ως ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία λόγω του ότι είναι ανθεκτική, βιοσυσσωρεύσιμη και τοξική και άκρως ανθεκτική και άκρως βιοσυσσωρεύσιμη στηρίζεται αποκλειστικά σε ιδιότητες των συστατικών ουσιών της και ως εκ τούτου δεν έχει κανένα νομικό έρεισμα στον κανονισμό REACH.

Επιπλέον, η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη, καθόσον αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχείρισεως, δεδομένου ότι διακρίνει μεταξύ της επίμαχης ουσίας και άλλων παρεμφερών ουσιών χωρίς καμία αντικειμενική αιτιολόγηση.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των μέτρων που επέλεξε ο καθού μεταξύ αυτών που είχε στη διάθεσή του και των μειονεκτημάτων που αυτά ενέχουν σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής, καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006 L 396, σ. 1)

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-94/10)

(2010/C 113/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Γερμανία), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Ισπανία), Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo- Vizcaya, Ισπανία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar, Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά το μέτρο που αφορά το έλαιο ανθρακενίου,
- να καταδικάσει τον ECHA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (ED/68/2009) περί χαρακτηρισμού του ελαίου ανθρακενίου (αριθμός CAS 90640-80-5) (έλαιο ανθρακενίου) ως ουσίας που ανταποκρίνεται στα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (¹) (REACH), σύμφωνα με το άρθρο 59 REACH.

Βάσει της προσβαλλόμενης αποφάσεως, της οποίας έλαβαν γνώση οι προσφεύγουσες μέσω του ανακοινωθέντος Τύπου του ECHA, το έλαιο ανθρακενίου περιελήφθη στον κατάλογο των 14 χημικών ουσιών που είναι υποψήφιες προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του REACH, ως ουσίες οι οποίες προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία (στο εξής: ΟΠΜΑ). Οι λόγοι που εκτίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση για τον χαρακτηρισμό του ελαίου ανθρακενίου ως ΟΠΜΑ είναι ότι η ουσία είναι καρκινογόνος και επίσης ανθεκτική, βιοσυσσωρεύσιμη και τοξική (ABT), καθώς και άκρως ανθεκτική και άκρως βιοσυσσωρεύσιμη (αΑαΒ), σύμφωνα με τα κριτήρια που εκτίθενται στο παράρτημα XIII του REACH.

Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η προσβαλλόμενη πράξη έχει εκδοθεί κατά παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων που έχουν θεσπισθεί για τον χαρακτηρισμό των ΟΠΜΑ βάσει του REACH και προβάλλουν τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής τους.

Πρώτον, ισχυρίζονται ότι η απόφαση είναι παράνομη, δεδομένου ότι εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών επιταγών. Συναφώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο φάκελος στον οποίο στηρίχτηκε η προσβαλλομένη πράξη δεν περιείχε πληροφορίες περί εναλλακτικών ουσιών, κατά παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 3, και του παραρτήματος XV του REACH. Περαιτέρω, ισχυρίζονται ότι ο καθού τροποποίησε ουσιωδώς την πρόταση χαρακτηρισμού του ελαίου ανθρακενίου ως ΟΠΜΑ, προσθέτοντας το άρθρο 57, στοιχεία α' και β', ως λόγους για τον χαρακτηρισμό αυτόν, χωρίς να έχει αρμοδιότητα να το πράξει, κατά παράβαση του άρθρου 59, παράγραφοι 5 και 7, του REACH.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως, δεδομένου ότι εισάγει δυσμενή διάκριση κατά του ελαίου ανθρακενίου σε σχέση με άλλες παρεμφερείς ουσίες, χωρίς αντικειμενική δικαιολόγηση.

Τρίτον, ισχυρίζονται ότι ο ECHA υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, χαρακτηρίζοντας το έλαιο ανθρακενίου ως ουσία ABT και αΑαΒ, βάσει των ιδιοτήτων των συστατικών του, πράγμα το οποίο δεν έχει έρεισμα στον REACH.

Τέταρτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη πράξη αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, διότι είναι δυσανάλογη, λαμβανομένων υπόψη των μέτρων που έχει στη διάθεσή του ο καθού και των μειονεκτημάτων που προκαλούνται σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1)

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Cindu Chemicals κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-95/10)

(2010/C 113/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Κάτω Χώρες), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία), Koppers Den-

mark A/S (Nyborg, Δανία), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar, Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,

— να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλομένη πράξη, κατά το μέτρο που αφορά το έλαιο ανθρακενίου χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθρακένιο,

— να καταδικάσει τον ECHA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (ED/68/2009) περί χαρακτηρισμού του ελαίου ανθρακενίου χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθρακένιο (αριθμός CAS 90640-82-7) [έλαιο ανθρακενίου (χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθρακένιο)] ως ουσίας που ανταποκρίνεται στα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (¹) (REACH), σύμφωνα με το άρθρο 59 REACH.

Βάσει της προσβαλλομένης αποφάσεως, της οποίας έλαβαν γνώση οι προσφεύγουσες μέσω του ανακοινωθέντος Τύπου του ECHA, το έλαιο ανθρακενίου (χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθρακένιο) περιελήφθη στον κατάλογο των 14 χημικών ουσιών που είναι υποψήφιες προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του REACH, ως ουσίες οι οποίες προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία (στο εξής: ΟΠΜΑ). Οι λόγοι που εκτίθενται στην προσβαλλομένη απόφαση για τον χαρακτηρισμό του ελαίου ανθρακενίου χαμηλής περιεκτικότητας σε ανθρακένιο ως ΟΠΜΑ είναι ότι η ουσία είναι καρκινογόνος, μεταλλαξιογόνος και άκρως βιοσυσσωρεύσιμη (αΑαΒ) σύμφωνα με τα κριτήρια που εκτίθενται στο παράρτημα XIII του REACH.

Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η προσβαλλόμενη πράξη έχει εκδοθεί κατά παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων που έχουν θεσπισθεί για τον χαρακτηρισμό των ΟΠΜΑ βάσει του REACH και προβάλουν τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής τους, οι οποίοι ταυτίζονται προς τους προβληθέντες στην υπόθεση T-94/10, Rütgers Germany κ.λπ. κατά ECHA.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1)

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2010 — Rütgers Germany κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-96/10)

(2010/C 113/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Γερμανία), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχία), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Δανία), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, R. Cana, lawyers και P. Sellar, Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη πράξη, κατά το μέτρο που αφορά το έλαιο (πάστα) ανθρακενίου, και

— να καταδικάσει τον ECHA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του ECHA (ΕΔ/68/2009) να χαρακτηρίσει το έλαιο (πάστα) αναθρακε-

νίου (αριθμός CAS 90640-81-6) («έλαιο (πάστα) ανθρακενίου») ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (¹) (REACH), κατά την έννοια του άρθρου 59 του κανονισμού αυτού.

Βάσει της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία περιήλθε σε γνώση των προσφευγουσών μέσω ενός δελτίου τύπου του ΕΟΧΠ, το έλαιο (πάστα) ανθρακενίου περιελήφθη στον κατάλογο των 14 χημικών ουσιών που είναι υποψήφιες προς ενδεχόμενη εγγραφή στο Παράρτημα XIV του κανονισμού REACH ως ουσίες που προκαλούν μεγάλη ανησυχία (ΟΠΜΑ). Στην αιτιολογία της προσβαλλομένης πράξεως αναφέρεται ότι το έλαιο (πάστα) ανθρακενίου χαρακτηρίζεται ως τέτοια ουσία διότι πρόκειται για καρκινογόνο, μεταλλαξιογόνο ουσία, η οποία είναι επίσης ανθεκτική και άκρως βιοσυσσωρεύσιμη (αΑαΒ) σύμφωνα με τα κριτήρια που θέτει το Παράρτημα III του κανονισμού REACH.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη πράξη αντιβαίνει στους εφαρμοστέους βάσει του κανονισμού REACH κανόνες που διέπουν τον χαρακτηρισμό των ΟΠΜΑ και προβάλλουν προς στήριξη των αιτημάτων τους τέσσερις λόγους ακυρώσεως, τους ίδιους όπως και στην υπόθεση T-94/10, Rütgers Germany κ.λπ. κατά ECHA.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006 L 396, σ. 1)

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2010 — Meica κατά ΓΕΕΑ — Tofutown.com (TOFUKING)

(Υπόθεση T-99/10)

(2010/C 113/99)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edeweicht, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Russlies δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tofutown.com GmbH (Wiesbaum/Vulkaneifel, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 7ης Ιανουαρίου 2010 (υπόθεση R 63/2009-4)

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Tofutown.com GmbH

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα TOFUKING για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 32 (αριθ. καταχωρίσεως: 5 027 016)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το καταχωρισμένο στη Γερμανία λεκτικό σήμα «King» (αριθ. σήματος: 30 404 434), το κοινοτικό λεκτικό σήμα «Curry King» (αριθ. σήματος: 2 885 077) και το καταχωρισμένο στη Γερμανία λεκτικό σήμα «Curry King» (αριθ. σήματος: 39 902 969), για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, διότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994 L 11, σ. 1)

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Nordzucker κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-100/10)

(2010/C 113/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nordzucker AG (Braunschweig, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: ο δικηγόρος M. Niestedt)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής ⁽¹⁾,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής της, τους εξής λόγους ακύρωσης:

— Αναρμοδιότητα της Επιτροπής για την έκδοση κανονισμού για εισφορές παραγωγής για τις περιόδους εμπορίας ζάχαρης 2002/2003 έως 2005/2006, διότι η Επιτροπή στήριξε τον κανονισμό σε νομική βάση που είχε παύσει πλέον να ισχύει.

— Παράβαση ουσιώδους τύπου, διότι έπρεπε να έχει επιλεγεί άλλη διαδικασία για την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, πράγμα που σημαίνει ότι η Επιτροπή δεν σεβάστηκε τα δικαιώματα συμμετοχής του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη διαδικασία αυτή.

— Μη συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2008, C-5/06 και C-23/06 έως C-36/06, Zuckerfabrik Jülich κ.λπ. (Συλλογή 2008, σ. I-3231), καθόσον η Επιτροπή, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, μετέβαλε αυθαίρετα, κατά τον υπολογισμό των εισφορών παραγωγής, ακόμη και την παράμετρο «συνολικό ποσό των επιστροφών», μολονότι η παράμετρος αυτή δεν είχε εξεταστεί από το Δικαστήριο.

— Παραβίαση της απαγόρευσης της αναδρομικής εφαρμογής, καθόσον το συνολικό ποσό των επιστροφών τροποποιήθηκε εκ των υστέρων, με τον κανονισμό 1193/2009, για περιόδους εμπορίας ζάχαρης που είχαν ήδη περατωθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1762/2003, (ΕΚ) αριθ. 1775/2004, (ΕΚ) αριθ. 1686/2005 (ΕΚ), αριθ. 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05 και 2005/06 (ΕΕ L 321, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/10)

(2010/C 113/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Szpunar)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1762/2003, (ΕΚ) αριθ. 1775/2004, (ΕΚ) αριθ. 1686/2005 (ΕΚ) και αριθ. 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06 (¹), καθόσον το άρθρο αυτό επιφέρει διόρθωση στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1686/2005 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2005, για τον καθορισμό, όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2004/2005, των ποσών των εισφορών στην παραγωγή καθώς και του συντελεστή της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης (²),

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη εισήγαγε μια διαφοροποίηση, όσον αφορά τον συντελεστή της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα της ζάχαρης για την περίοδο εμπορίας 2004/2005, καθόσον ο συντελεστής αυτός καθορίστηκε σε

0,25466 για τα νέα κράτη μέλη και σε 0,14911 για την Κοινότητα των δεκαπέντε.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης διάταξης:

Πρώτον, η Επιτροπή ήταν αναρμόδια και παραβίασε το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου (³), το οποίο εξουσιοδότησε την Επιτροπή αποκλειστικά και μόνο να καθορίζει ένα και μοναδικό ενιαίο συντελεστή για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γράμμα του κανονισμού 1260/2001 είναι σαφέςστατο στα σημεία αυτό και δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων. Επιπλέον, οι αρχές που διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης όχι μόνο δεν θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν καμία απόκλιση από το γράμμα των διατάξεων του κανονισμού 1260/2001, αλλά αποκλείουν μάλιστα οποιαδήποτε τέτοια απόκλιση. Ο ενιαίος συντελεστής υπήρξε πάντοτε σημαντικό μέσο για την αποτελεσματική εφαρμογή των αρχών που διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης.

Δεύτερον, έχει παραβιαστεί η αρχή της άμεσης και πλήρους ενσωμάτωσης του κοινοτικού κεκτημένου από τα νέα κράτη μέλη. Η προσβαλλόμενη διάταξη αποτελεί de facto μεταβατική διάταξη, η οποία δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στην Πράξη Προσχώρησης του 2003 ούτε στις νομικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή της. Για παράδειγμα, το άρθρο 2 της Πράξης Προσχώρησης αποτελεί το έρεισμα για την αποδοχή από τη Δημοκρατία της Πολωνίας όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την ιδιότητα του κράτους μέλους, άρα και του δικαιώματος χρήσης των κατ' υπέρβαση πληρωμών και των υποχρεώσεων κάλυψης των ζημιών που έχουν ανακύψει κατά τις προηγούμενες περιόδους εμπορίας στην αγορά ζάχαρης.

Τρίτον, έχει παραβιαστεί η απαγόρευση των διακρίσεων. Το μοναδικό κριτήριο για τη διαφοροποίηση του συντελεστή είναι η ημερομηνία προσχώρησης των κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσχώρηση των νέων κρατών μελών δεν μπορεί να αποτελέσει, καθ'αυτή, αντικειμενικό κριτήριο που να δικαιολογεί την καθιερωθείσα διαφοροποίηση, διότι οι συνέπειες της προσχώρησης ρυθμίζονται περιοριστικώς στην Πράξη Προσχώρησης και στις νομικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή της.

Τέταρτον, έχει παραβιαστεί η αρχή της αλληλεγγύης. Η αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ των παραγωγών συνιστά θεμελιώδη αρχή της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης και σημαίνει ότι οι δαπάνες για τη χρηματοδότηση της αγοράς αυτής βαρύνουν όλους τους παραγωγούς από κοινού και ότι η δημοσιονομική ουδετερότητα δεν επιτυγχάνεται στο επίπεδο κάθε κράτους μέλους, αλλά στο επίπεδο ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Η διαφοροποίηση μεταξύ των συντελεστών που ισχύουν για τα διάφορα κράτη μέλη συνιστά αυθαίρετη και αντίθετη προς τις αρχές της αναλογικότητας και της αλληλεγγύης κατανομή των δαπανών για τη χρηματοδότηση της αγοράς ζάχαρης.

Πέμπτον, έχει παραβιαστεί το άρθρο 253 ΕΚ (νυν άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), διότι η προσβαλλόμενη διάταξη δεν έχει αιτιολογηθεί επαρκώς. Η Επιτροπή δεν ανέφερε ούτε τις περιστάσεις που δικαιολογούν τη διαφοροποίηση του συντελεστή ούτε τους σκοπούς που θα μπορούσε να εξυπηρετεί η διαφοροποίηση αυτή.

(¹) ΕΕ L 321 της 8ης Δεκεμβρίου 2009, σ. 1.

(²) ΕΕ L 271 της 15ης Οκτωβρίου 2005, σ. 12.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178 της 30ής Ιουνίου 2001, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Südzucker κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-102/10)

(2010/C 113/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Μανχάιμ, Γερμανία), AGRANA Zucker GmbH (Βιέννη, Αυστρία), Südzucker Polska S.A. (Μπρεσλάου, Πολωνία), Raffinerie Tirlémontoise SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Saint Louis Sucre SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: H.-J. Prieß και B. Sachs, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1762/2003, (ΕΚ) αριθ. 1775/2004, (ΕΚ) αριθ. 1686/2005 (ΕΚ), αριθ. 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05 και 2005/06,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, προς στήριξη της προσφυγής τους, διάφορους λόγους ακύρωσης.

Ο πρώτος λόγος ακύρωσης συνίσταται στον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι συντρέχει, κατ' αναλογία, παράβαση του άρθρου 233 ΕΚ (άρθρου 266 ΣΛΕΕ), διότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε με τις επιταγές του Δικαστηρίου, όπως αυτές προκύπτουν από την

απόφαση της 8ης Μαΐου 2008, C-5/06 και C-23/06 έως C-36/06, Zuckerfabrik Jülich κ.λπ. (Συλλογή 2008, σ. I-3231). Με την εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο καθόρισε τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προσδιορίζονται οι παράμετροι «εξαγωγίμο πλεόνασμα» και «συνολικός όγκος των εξαγωγών ως προς τις οποίες έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις» για τις περιόδους εμπορίας ζάχαρης 2002/03 έως 2005/06. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αλλοίωσε επίσης, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, την τρίτη παράμετρο, το «συνολικό ποσό των επιστροφών», μολονότι ο υπολογισμός της δεν αποτελούσε αντικείμενο της υπόθεσης Zuckerfabrik Jülich.

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης στηρίζεται στον ισχυρισμό των προσφευγουσών περί παραβάσεως από την Επιτροπή του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 (¹), καθώς και του γράμματος και του πνεύματος του κανονισμού αυτού. Συναφώς οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή, για να εξεύρει το συνολικό ποσό των επιστροφών, συνυπολόγισε τις επιστροφές κατά την εξαγωγή για τις οποίες δεν είχε υποβληθεί αίτηση καταβολής και οι οποίες δεν είχαν καταβληθεί. Επιπλέον, ο κατ' αποκοπή υπολογισμός των μηνιαίων εξαγωγών οδηγεί σε ανακριβείς υπολογισμούς. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται συναφώς ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση Zuckerfabrik Jülich, απαγόρευσε τον προσδιορισμό της συνολικής ζημίας σε ύψος μεγαλύτερο από το ύψος των εξόδων λόγω επιστροφών.

Τρίτον, έχει παραβιαστεί η απαγόρευση της αναδρομικής εφαρμογής, καθόσον η Επιτροπή, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, τροποποίησε αναδρομικά το συνολικό ποσό των επιστροφών.

Με τον τέταρτο λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι συντρέχει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης κατά το άρθρο 253 ΕΚ (άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), διότι η Επιτροπή παραθέτει μεν ως αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού την εφαρμογή της απόφασης Zuckerfabrik Jülich, αλλά, κατά την άποψη των προσφευγουσών, δεν λαμβάνει υπόψη τις επιταγές που απορρέουν από την απόφαση αυτή.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, προβάλλοντας την αιτίαση περί «λοιπών νομικών σφαλμάτων», ότι στις 3 Νοεμβρίου 2009 η Επιτροπή δεν ήταν πλέον αρμόδια να εκδώσει κανονισμό για εισφορές παραγωγής για τις περιόδους εμπορίας ζάχαρης 2002/2003 έως 2005/2006, διότι ο κανονισμός 1260/2001, τον οποίο η Επιτροπή αναφέρει ως νόμιμο έρεισμα, είχε ήδη καταργηθεί κατά το χρονικό σημείο της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 37, παράγραφος 2, ΕΚ, διότι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, έπρεπε να έχει επιλεγεί άλλη διαδικασία για την έκδοση του κανονισμού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Μαρτίου 2010 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά της διατάξεως του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-92/09, U κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

[Υπόθεση T-103/10 P(R)]

(2010/C 113/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S.Seyr και K.Zedjová)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: U

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης·
- να κρίνει οριστικά την αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτοντάς την ως αβάσιμη·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσής, ο αναιρεσείων ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Δεκεμβρίου 2009, που εξέδωσε στην υπόθεση U κατά Κοινοβουλίου, F-92/09 R, με την οποία αναστέλλεται η απόφαση απολύσεως της 6ης Ιουλίου 2009, έως ότου εκδοθεί απόφαση του Δικαστηρίου περί τερματισμού της διαδικασίας.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσής του, ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσής αντλούμενους από:

- την πλημμελή αιτιολογία, καθόσον η συλλογιστική την οποία ακολούθησε η προσβαλλόμενη διάταξη, δε επέτρεψε, σε πολλά σημεία, να γίνουν γνωστοί οι λόγοι που δικαιολογούν την απόφαση που έλαβε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων·
- το μη σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθόσον η διάταξη ασφαλιστικών μέτρων θα υπερέβαινε το πλαίσιο της στοιχειώδους εκτιμήσεως κατά το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικα-

στηρίου Δημόσιας Διοίκησης, σύμφωνα με τον οποίο οι αφορώσες τη λήψη προσωρινών μέτρων αιτήσεις πρέπει ιδίως να προσδιορίζουν τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Με το να υπεισέλθει στις κατ' ουσίαν λεπτομέρειες της υποθέσεως και κυρίως με το να αποφασίσει επί της διεξαγωγής της διαδικασίας βελτιώσεως, η διάταξη έθιξε τα δικαιώματα άμυνας του Κοινοβουλίου, στερώνοντας του τη δυνατότητα να λάβει θέση και να αμυνθεί επί αυτών των ζητημάτων·

- τη μη τήρηση των κανόνων που διέπουν το βάρος αποδείξεως και τη διεξαγωγή των αποδείξεων, διότι σε ό,τι αφορά την προϋπόθεση περί επείγοντος, δεν ελήφθησαν υπ' όψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την οικονομική κατάσταση της αιτούσας, πράγμα το οποίο θεωρείται ότι αντιβαίνει στην αρχή ίσης μεταχειρίσεως των διαδικών ενώπιον του δικαστή.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — BASF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-105/10)

(2010/C 113/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Montag, J. Blockx και T. Wilson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 10568 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2009, στην υπόθεση αριθ. COMP/M.5355 — BASF/Ciba, με την οποία απορρίφθηκε η πρόταση της 6ης Νοεμβρίου 2009, περί εγκρίσεως της εκ μέρους της Roquette Frères αγοράς της Divestment Business

SDA, και το αίτημα να τροποποιηθούν οι δεσμεύσεις βάσει των οποίων έκρινε η Επιτροπή, με την απόφασή της C(2009) 1961 της 12ης Μαρτίου 2009, ότι η πράξη με την οποία η προσφεύγουσα αποκτά συνολικά τον έλεγχο της CIBA Holding AG («Ciba») είναι συμβατή με την κοινή αγορά.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι, απορρίπτοντας την προταθείσα αγοράστρια, η καθής παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004 ⁽¹⁾, τα σημεία 418 και 419 της αποφάσεως που ενέκρινε την απόκτηση της Ciba από τη BASF, τις ρήτρες 4, στοιχεία α' και β', 13, 14 και 34 και τους όρους του πίνακα Β των δεσμεύσεων που επιβάλλονται με την απόφαση, καθώς και τα σημεία 31, 48, 73 και 102 των διορθωτικών μέτρων ⁽²⁾.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής στήριξε την απόρριψη της προταθείσας αγοράστριας σε ανακριβή στοιχεία και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κίνητρα προς την Roquette Frères, προκειμένου να διατηρήσει σε λειτουργία και να αναπτύξει την Divestment Business. Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η καθής στηρίχθηκε σε ανακριβή στοιχεία και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το αίτημα της προσφεύγουσας να τροποποιηθούν οι δεσμεύσεις σύμφωνα με τη ρήτρα τους περί τροποποιήσεως.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, η απόρριψη της προτάσεώς της δεν ήταν αναγκαία για την επίτευξη του στόχου των δεσμεύσεων που συνίσταται στην αποτροπή δημιουργίας ή ενισχύσεως δεσπόζουσας θέσεως.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη την αρχή της χρηστής διοικήσεως και το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν υπήρξε προηγούμενη ακρόαση της προσφεύγουσας πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και καθόσον δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την προσβαλλόμενη απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (Κοινός κανονισμός συγκεντρώσεων), ΕΕ 2004 L 24, σ. 1

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, ΕΕ 2004 L 133, σ. 1

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-106/10)

(2010/C 113/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10136 τελικό, της 18ης Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων στη συνδρομή του ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Προσανατολισμού, η οποία είχε χορηγηθεί για το Πρόγραμμα Κοινοτικής Πρωτοβουλίας CCI 2000 ES.06.0.PC.003 (Ισπανία — Leader+ Αραγωνία),

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή προέβη σε κατ' αποκοπή καθαρή δημοσιονομική διόρθωση, ύψους 2 %, των δαπανών που είχαν δηλώσει οι ισπανικές αρχές μέχρι τις 4 Ιουνίου 2008, πράγμα που σημαίνει ότι μειώθηκε κατά 652 674,70 ευρώ η συνδρομή του Τμήματος Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ για τις δαπάνες του παραπάνω προγράμματος, η οποία είχε χορηγηθεί σύμφωνα με την απόφαση C(2001) 2067 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2001.

Κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής δύο λόγους:

Ο πρώτος λόγος είναι ότι η εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 39 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 ⁽¹⁾, καθόσον οι θεωρητικές παρατίψεις στις οποίες στηρίχθηκε η δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής δεν συνιστούν παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 438/2001 ⁽²⁾, διότι η υποχρέωση την οποία επιβάλλει η εν λόγω διάταξη, δηλαδή ότι τα έγγραφα σχετικά με τις επιτόπιες επαληθεύσεις πρέπει να αναφέρουν την πραγματοποιηθείσα εργασία, δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι τα έγγραφα αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν πίνακα των ελέγχων που έχουν διενεργηθεί, όταν οι έλεγχοι αυτοί είναι εύκολο να γίνουν γνωστοί.

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, την οποία προβλέπει το ίδιο το άρθρο 39, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999, σε συνδυασμό με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις αρχές, τα κριτήρια και τα ποσοστά που πρέπει να εφαρμόζουν οι υπηρεσίες της Επιτροπής για τον καθορισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων που προβλέπει το άρθρο 39, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/01999⁽³⁾. Η παραβίαση αυτή οφείλεται, πρώτον, στο ότι η Επιτροπή ενέκρινε διόρθωση των δαπανών κατά 2 %, ενώ από τα στοιχεία που είχαν παράσχει στην Επιτροπή οι ισπανικές αρχές προέκυπτε ότι ο κίνδυνος για το ΕΓΤΠΕ ήταν σημαντικό μικρότερος από το ποσοστό αυτό. Δεύτερον, η Επιτροπή παρέτεινε την περίοδο την οποία αφορά η διόρθωση, αφού περιέλαβε τις δαπάνες που είχαν δηλωθεί όχι μόνο μέχρι το διάστημα που αφορούσε η έρευνα της Επιτροπής (17 Δεκεμβρίου 2004), αλλά μέχρι την ημερομηνία της διμερούς συνάντησης (4 Ιουνίου 2008).

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, της 26.6.1999, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΕ L 63, της 3.3.2001, σ. 21).

(³) Έγγραφο C(2001) 476, της 2ας Μαρτίου 2001.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2010 — Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-111/10)

(2010/C 113/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: N. Mimoso Ruiz και P. Moura Pinheiro, δικηγόροι, L. Inez Fernandes)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Στις 3 Μαρτίου 2010, η Πορτογαλική Δημοκρατία άσκησε κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κατά το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσφυγή ακυρώσεως της

Αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2009) 10624, της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2009, με την οποία αυτή μείωσε την ενίσχυση που είχε χορηγήσει από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης για το Λειτουργικό Πρόγραμμα “Modernização do Tecido Económico” [εκσυγχρονισμός του οικονομικού ιστού] CCI: 1994 PT 16 1 PO 004 (ex-FEDER ref. 94.12.09.004), κατά το τμήμα που αφορά τη χρηματοδότηση του Fundo de Investimento Imobiliário Fechado Turístico (FIIT).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το ταμείο επενδύσεων σε ακίνητα — το οποίο δημιούργησαν οι αρχές μετά την έγκριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (ΚΠΣ II) για τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων στις περιφέρειες που εμπίπτουν στον στόχο αριθ. 1, για τη χρονική περίοδο 1^{ης} Ιανουαρίου 1994 — 31 Δεκεμβρίου 1999 — αποτελεί πρόσφορο μέσο για την εκπλήρωση της αποστολής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ).

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4254/88, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2083/93, που ορίζει διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά το πεδίο παρεμβάσεως του ΕΤΠΑ (¹), προβλέπει ότι το Ταμείο αυτό συμμετέχει στην ανάπτυξη του ενδογενούς δυναμικού των περιφερειών με μέτρα που βελτιώνουν την πρόσβαση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην κεφαλαιαγορά. Όπως η σύσταση εγγυήσεων και η αγορά συμμετοχών, δραστηριότητες που χάριν παραδείγματος αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2083/93, έτσι και το ταμείο επενδύσεων σε ακίνητα αποτελεί ένα μηχανισμό χρηματοδότησης που προάγει και αναπτύσσει τη δραστηριότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το FIIT έχει ως κατ' εξοχήν αποστολή τη χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων που δρουν στον τομέα του τουρισμού στην Πορτογαλία, οι οποίες κατέχουν κατά κανόνα σημαντική ακίνητη περιουσία και συναντούν δυσχέρειες πρόσβασης στις πηγές χρηματοδότησης που διατίθενται στην αγορά.

Η δραστηριότητα του FIIT κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα συνέβαλε στη στήριξη της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού της προσφοράς τουριστικών υπηρεσιών στην Πορτογαλία, αγοράζοντας και εν συνεχεία εκμισθώνοντας τουριστικές εγκαταστάσεις σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η δράση του FIIT ακολουθεί αυστηρά την απόφαση (94) 464 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία ενέκρινε, στο πλαίσιο του ΚΠΣ II, το Λειτουργικό Πρόγραμμα «Εκσυγχρονισμός του Οικονομικού Ιστού» και το Υποπρόγραμμα 4 «Τουρισμός και Πολιτιστική Κληρονομιά». Η εν λόγω απόφαση προέβλεπε τη σύσταση ενός ταμείου τουριστικών επενδύσεων, που, ως πρωτεύοντες τομείς δράσεως περιελάμβανε, ειδικότερα, τη χρηματοοικονομική εξυγίανση, τον εκσυγχρονισμό και την αναπροσαρμογή των διαστάσεων των ξενοδοχειακών μονάδων.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας, δεδομένου ότι για πρώτη φορά με την προσβαλλόμενη απόφαση ήγειρε το ζήτημα ότι δεν είχε αποδειχθεί η ανεπάρκεια της κεφαλαιαγοράς προς χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων τις οποίες στηρίζει το FIIT και επέκρινε τις εθνικές αρχές διότι δεν είχαν εξετάσει προσηκόντως την οικονομική βιωσιμότητα των εν λόγω επιχειρήσεων, αλλά κάλυπταν απλώς το παθητικό τους.

Η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης συμπεραίνοντας ότι το σχέδιο FIIT δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις συγχρηματοδότησής του από το ΕΤΠΑ, όταν μάλιστα, κατά την παρακολούθηση του προγράμματος, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπον που εδραίωνε στις πορτογαλικές αρχές την πεποίθηση ότι η χρηματοδότηση του FIIT δεν θα ετίθετο υπό αμφισβήτηση, πολλώ μάλλον που το τότε ισχύον κοινοτικό νομικό πλαίσιο, που επ' ουδενί λόγω μπορούσε να θεωρηθεί ότι αναμφισβήτητα την απέκλειε, δεν επέτρεπε να στοιχειοθετηθεί κατάφωρο σφάλμα εκτίμησης περί τη νομιμότητα του χρηματοδοτικού αυτού μέσου.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2083/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 4254/88 για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΕ 1993, L 193, σ. 34).

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — Prionics κατά Επιτροπής και EFSA

(Υπόθεση T-112/10)

(2010/C 113/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Prionics AG (εκπρόσωποι: H. Janssen και M. Franz, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την «Επιστημονική γνωμοδότηση επί της αναλυτικής ευαισθησίας εγκεκριμένων ταχείων δοκιμών ΣΕΒ» της EFSA και της Επιτροπής, καθόσον αυτή δεν συνιστά επί του παρόντος την χρησιμοποίηση δύο εκ των δοκιμών που παρασκεύασε η προσφεύγουσα, της Prionics®-Check LIA και της Prionics®-Check PrioSTRIP, για την παρακολούθηση της ΣΕΒ·

— να καταδικάσει την EFSA και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της επιστημονικής γνωμοδότησεως της EFSA, της 10ης Δεκεμβρίου 2009, επί της αναλυτικής ευαισθησίας των εγκεκριμένων ταχείων δοκιμών ΣΕΒ (στο εξής: γνωμοδότηση EFSA). Με την εν λόγω γνωμοδότηση συνιστάται, μεταξύ άλλων, να αξιολογηθεί εκ νέου, με κατάλληλα πειράματα, η αναλυτική ευαισθησία δύο συστημάτων δοκιμών της προσφεύγουσας για τη ΣΕΒ (Prionics ®-Check LIA και Prionics-Check ® PrioSTRIP).

Προς θεμελίωση της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, επειδή οι καθών στηρίζουν την περιλαμβανόμενη στη γνωμοδότηση EFSA σύστασή τους σε εσφαλμένη εκτίμηση της υποθέσεως και σε αντιφατικά στοιχεία.

Ως δεύτερο λόγο προσφυγής, προβάλλει παραβίαση της αρχής σύμφωνα με την οποία πρέπει να διασφαλίζεται το δικαίωμα νόμιμης ακρόασεως στο πλαίσιο διαδικασιών που μπορούν να οδηγήσουν σε βλαπτική πράξη. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι υφίσταται παραβίαση των γενικών αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι η EFSA, αντίθετα προς τις δημοσιευθείσες διοικητικές διατάξεις, δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα νόμιμης ακρόασεως πριν από τη δημοσίευση της γνωμοδότησεως EFSA.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται παραβίαση των γενικών αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι η EFSA, αντίθετα προς τις δημοσιευθείσες διοικητικές διατάξεις της ίδιας, δεν συνόδευσε τη γνωμοδότησή της με κανένα στοιχείο σχετικά με τις δυνατότητες έννομης προστασίας από την εν λόγω γνωμοδότηση.

Τέλος, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι υφίσταται προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος για επαγγελματική και επιχειρηματική ελευθερία λόγω της δημοσίευσής της γνωμοδότησεως EFSA χωρίς στάθμιση των επιζήμιων για την προσφεύγουσα επιπτώσεων.

**Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Βασίλειο της Ισπανίας
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-113/10)

(2010/C 113/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10678 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2009 για τη μείωση της οικονομικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) που είχε αρχικώς χορηγηθεί υπέρ του λειτουργικού προγράμματος «País Vasco», του στόχου 2 (1997-1999), στην Ισπανία, δυνάμει της αποφάσεως C(98) 121 της 5ης Φεβρουαρίου 1998 — ΕΤΠΑ υπ.αριθ. 97.11.09.007, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Αντικείμενο της διαφορά στην υπό κρίση υποθέσεως είναι η απόφαση C(98) 121, της 5ης Φεβρουαρίου 1998, με την οποία η Επιτροπή χορήγησε οικονομική συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) υπέρ λειτουργικού προγράμματος στην Χώρα των Βάσκων, το οποίο εντάχθηκε στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις ισπανικές περιφέρειες του στόχου υπ. αριθ. 2, κατά την περίοδο 1997-1999, ύψους 291 862 367 ευρώ κατ' ανώτατο όριο, δαπάνη του ΕΤΠΑ.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώθηκε η ύπαρξη παρατυπιών κατά την εκτέλεση του εν λόγω λειτουργικού προγράμματος στα 24 από τα 37 ελεγχόμενα έργα, διαπίστωση που αφορά συνολικό ποσό 4 844 712 820 πεσετών και συνεπάγεται δημοσιονομική διόρθωση 27 794 540,77 ευρώ.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

— Παράβαση του άρθρου 24 του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 κανονισμό (ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988 ⁽¹⁾, λόγω της χρησιμοποίησης της μεθόδου της

επαγωγής στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο δεν προβλέπει τη δυνατότητα παρεκτάσεως των παρατυπιών που διαπιστώθηκαν σε συγκεκριμένες πράξεις στο σύνολο των πράξεων στο πλαίσιο λειτουργικών προγραμμάτων, τα οποία χρηματοδοτήθηκαν με κεφάλαια του ΕΤΠΑ. Η διόρθωση στην οποία προέβη η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομικής βάσεως, αφενός επειδή οι εσωτερικές οδηγίες της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις καθαρές δημοσιονομικές διορθώσεις στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 δεν μπορούν να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα έναντι των κρατών μελών, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2000, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής ⁽²⁾, και αφετέρου επειδή το εν λόγω άρθρο 24 διέπει μόνον τη μείωση των συνδρομών, ο έλεγχος των οποίων επιβεβαιώνει την ύπαρξη παρατυπίας, αρχή που προσβάλλει η εφαρμογή των κατά παρέκταση διορθώσεων.

— Επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 24 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 και του νυν άρθρου 4.3 ΕΕ (αρχή της πιστής συνεργασίας) λόγω εφαρμογής της κατά παρέκταση διορθώσεως χωρίς να έχει διαπιστωθεί ανεπάρκεια του συστήματος διαχείρισεως, ελέγχου ή λογιστικών ελέγχων όσον αφορά τις τροποποιηθείσες συμβάσεις, δεδομένου ότι οι φορείς διαχείρισεως εφάρμοσαν την ισπανική νομοθεσία, η οποία δεν κρίθηκε ως αντίθετη προς το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι η τήρηση του εθνικού δικαίου από τις διαχειριστικές αρχές, ακόμη και στην περίπτωση που αυτό ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τη διαπίστωση εκ μέρους της Επιτροπής της υπάρξεως παρατυπιών ή συγκεκριμένων παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης, δεν μπορεί να δικαιολογήσει παρέκταση λόγω ανεπάρκειας του συστήματος διαχείρισεως, όταν ούτε η νομοθεσία που εφαρμόζουν τα όργανα αυτά έχει κριθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ως αντίθετη προς το δικαίωμα της Ένωσης ούτε η Επιτροπή έχει ασκήσει προσφυγή κατά κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

— Επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 24 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 λόγω μη αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος που χρησιμοποιήθηκε κατά τη δημοσιονομική διόρθωση κατά παρέκταση. Προβάλλεται συναφώς ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε για την εφαρμογή της παρεκτάσεως δείγμα που αποτελούνταν από πολύ περιορισμένο αριθμό έργων (37 εκ των 3 348), χωρίς να λάβει υπόψη όλους τους άξονες του λειτουργικού προγράμματος, συνυπολογίζοντας τις δαπάνες που αποσύρθηκαν προηγουμένως από τις ισπανικές αρχές, στηριζόμενη στις δαπάνες που έχουν δηλωθεί, και όχι στην χορηγηθείσα ενίσχυση, και χρησιμοποιώντας λογισμικό με συντελεστή αξιοπιστίας κάτω του 85 %. Για τους λόγους αυτούς, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το δείγμα δεν πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις αντιπροσωπευτικότητας, ώστε να αποτελέσει βάση παρεκτάσεως.

— Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει, τέλος, ότι η κοινοποίηση της υπάρξεως παρατυπιών στις ισπανικές αρχές (η οποία έλαβε χώρα τον Αύγουστο του 2005 και αφορούσε στην πλειοψηφία των περιπτώσεων παρατυπιών κατά τα έτη 1998 και 1999),

πρέπει να αποτελέσει το χρονικό σημείο από το οποίο τρέχει η παραγραφή τους όσον αφορά την εφαρμογή της τετραετούς προθεσμίας του άρθρου 3 του Κανονισμού 2988/95.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ, L 374, 31.12.1988, σ. 1)

(²) Απόφαση C 443/97, Συλλογή. σ. I 2415.

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2010 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-115/10)

(2010/C 113/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: S. Ossowski, επικουρούμενος από τους D. Wyatt, QC και M. Wood, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/45/ΕΕ Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με την έγκριση τρίτου ενημερωμένου καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη Μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου (²) (στο εξής: οδηγία περί οικοτόπων), στον βαθμό που εγγράφει στον κατάλογο τον τόπο κοινοτικής σημασίας «Estrecho Oriental», που προσδιορίζεται με τον κωδικό ES6120032,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, το προσφεύγον βάλλει κατά του κύρους της αποφάσεως 2010/45/ΕΕ της Επιτροπής [κοινοποιηθείσας υπό τον αριθμό Ε(2009) 10406], στον βαθμό που εγγράφει στον κατάλογο τον τόπο κοινοτικής σημασίας «Estrecho Oriental», και ζητεί την ακύρωση της εγγραφής αυτής.

Το προσφεύγον προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς προς στήριξη των αιτημάτων του.

Πρώτον, το προσφεύγον φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, στον βαθμό που η εγγραφή στον κατάλογο του ισπανικού τόπου κοινοτικής σημασίας «Estrecho Oriental» ήταν ασύμβατη προς την οδηγία αυτή, διότι:

— σημαντικό τμήμα του εν λόγω τόπου βρίσκεται στη βρετανική αιγιαλίτιδα ζώνη του Γιβραλτάρ, που υπάγεται στον έλεγχο του Ηνωμένου Βασιλείου και όχι της Ισπανίας, και

— καλύπτει πλήρως τον υφιστάμενο βρετανικό τόπο κοινοτικής σημασίας «Southern Waters of Gibraltar».

Δεύτερον, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου, στον βαθμό που η εγγραφή στον κατάλογο του τόπου κοινοτικής σημασίας «Estrecho Oriental» αποσκοπεί στην επιβολή υποχρεώσεων στην Ισπανία βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, όσον αφορά μια περιοχή ευρισκόμενη εντός ενός υφιστάμενου τόπου κοινοτικής σημασίας, σε σχέση με τον οποίο η Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ υπέχει ήδη πανομοιότυπες υποχρεώσεις βάσει της οδηγίας αυτής. Τούτο έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό ή την αμφισβήτηση της αρμοδιότητας της Κυβερνήσεως του Γιβραλτάρ να εφαρμόζει την οδηγία εντός του τόπου κοινοτικής σημασίας «Southern Waters of Gibraltar» και να εφαρμόζει το δίκαιο του Γιβραλτάρ στη βρετανική αιγιαλίτιδα ζώνη του Γιβραλτάρ, οπότε δημιουργείται ανασφάλεια δικαίου για την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ και για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Τρίτον, το προσφεύγον φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, στον βαθμό που η εγγραφή στον κατάλογο του ισπανικού τόπου κοινοτικής σημασίας «Estrecho Oriental», κατά τρόπο που περιλαμβάνει ολόκληρο τον βρετανικό τόπο κοινοτικής σημασίας «Southern Waters of Gibraltar» και άλλες περιοχές της βρετανικής αιγιαλίτιδας ζώνης του Γιβραλτάρ, δεν είναι ούτε προσηκούσα ούτε αναγκαία για την επίτευξη των περιβαλλοντικών σκοπών που επιδιώκει η οδηγία 92/43/ΕΟΚ.

Τέλος, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η αμφισβητούμενη εγγραφή του τόπου κοινοτικής σημασίας «Estrecho Oriental» πρέπει να ακυρωθεί εξ ολοκλήρου, δεδομένου ότι μερική ακύρωση της εγγραφής θα είχε ως αποτέλεσμα την αλλαγή της ουσίας της και θα απαιτούσε την τροποποίησή της από το Γενικό Δικαστήριο, τον επανυπολογισμό του κεντρικού σημείου του τόπου κοινοτικής σημασίας και της εκτάσεώς του, καθώς και την από περιβαλλοντικής απόψεως εκτίμηση της δυνατότητας του απομείναντος τμήματος του τόπου να χαρακτηριστεί ως τόπος κοινοτικής σημασίας.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

⁽²⁾ ΕΕ 2010, L 30, σ. 322.

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Ακρον κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-118/10)

(2010/C 113/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ακρον ΟΑΟ (εκπρόσωπος: B. Evtimov, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1251/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1911/2006 ⁽¹⁾, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, ο οποίος διαίρεται σε τρία σκέλη.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέβησαν τα άρθρα 1 και 2 του βασικού κανονισμού, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, και υπέπεσαν σε σειρά προδήλων πλάνων κατά την εκτίμηση και ως εκ τούτου καθόρισαν, για την προσφεύγουσα, μια τεχνητά υψηλή κατασκευασμένη κανονική

αξία και κατέληξαν συνεπώς αδικαιολόγητα στη διαπίστωση της υπέρθεωρας ντάμπινγκ.

Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της λογικής της προσαρμογής της τιμής του φυσικού αερίου. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα θεσμικά όργανα πλανήθηκαν περί το δίκαιο και παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του βασικού κανονισμού, αγνοώντας ένα μεγάλο τμήμα του κόστους παραγωγής στις χώρες καταγωγής ή/και εφαρμόζοντας εκ των πραγμάτων μια μεθοδολογία που δεν συνάδει με την οικονομία της αγοράς για να καθορίσουν το μεγαλύτερο μέρος της κανονικής αξίας της προσφεύγουσας.

Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την προσαρμογή της τιμής του φυσικού αερίου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, αφού αποφάσισε να προβεί στην προσαρμογή της τιμής του φυσικού αερίου, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού ή/και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση και αιτιολόγησε ανεπαρκώς τη θέση της, προσαρμόζοντας την τιμή του φυσικού αερίου βάσει της τιμής του ρωσικού αερίου στο Waidhaus (Γερμανία), παραλείποντας να λάβει υπόψη μια συμφωνία περί κατανομής των αγορών σχετικά με το ρωσικό αέριο που εισάγεται μέσω του Waidhaus για την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις και παραλείποντας να αφαιρέσει το 30 % των ρωσικών δασμών που επιβάλλονται στο ρωσικό αέριο, ενώ προχώρησε σε προσαρμογή για να αντικατοπτρίσει το τοπικό κόστος διανομής.

Με το τρίτο σκέλος, η προσφεύγουσα βάλλει κατά του καθορισμού του περιθωρίου κέρδους που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή της κανονικής αξίας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το περιθώριο κέρδους που καθορίστηκε από τα θεσμικά όργανα και προστέθηκε στο κόστος κατασκευής προκειμένου να κατασκευαστεί, βάσει των διαπιστώσεων του προσβαλλομένου κανονισμού, η κανονική αξία για την προσφεύγουσα συνιστά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, και του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, είναι προδήλως παράλογο και είναι προϊόν πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως. Επιπλέον, το ως άνω καθορισθέν περιθώριο κέρδους αφίσταται κατά πολύ, κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, του κέρδους και της μεθοδολογίας για την κατασκευή της κανονικής αξίας που χρησιμοποιήθηκαν κατά την αρχική έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του υπό κρίση δασμού.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1251/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1911/2006 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές διαλυμάτων ουρίας και νιτρικού αμμωνίου, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ L 338, σ. 5).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-119/10)

(2010/C 113/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, Y. de Vries και J. Langer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 1072 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ), η οποία είχε εγκριθεί αρχικά για το επιχειρησιακό πρόγραμμα που εκτελείται στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας Interreg II/C «Πλημμύρα σε Ρήνο και Μόζα», για το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως C(97) 3742 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΤΠΑ αριθ. 970010008).

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως:

- παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 ⁽¹⁾ λόγω του προσδιορισμού των οικονομικών μειώσεων βάσει ενός γενικού υπολογισμού κατ' εκτίμηση, μολονότι η διάταξη αυτή δεν παρέχει καμία νομική βάση προς τούτο.
- παράβαση του άρθρου 24, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 4253/88 λόγω της επιβολής οικονομικών μειώσεων προσδιορίζοντας κατ' αποκοπή ποσά, μολονότι η διάταξη αυτή δεν παρέχει καμία νομική βάση προς τούτο.

— προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου, λόγω της επιβολής υποχρεώσεων σε ένα κράτος μέλος με επίκληση νομολογίας του Δικαστηρίου που ανάγεται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της επιβολής των υποχρεώσεων αυτών, υποχρεώσεις οι οποίες, όταν επιβλήθηκαν, δεν ήταν σαφείς, ακριβείς και προβλέψιμες έναντι των κρατών μελών.

— παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λόγω της επιβολής μειώσεως κατά 25 % των δαπανών που δηλώθηκαν σε σχέση με συμβάσεις, στο πλαίσιο των οποίων δεν είχαν τηρηθεί ορισμένες γενικές αρχές όπως αυτές της διαφάνειας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως.

— παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λόγω της επιβολής μειώσεως κατά 100 % των δαπανών που δηλώθηκαν σε σχέση με συμβάσεις οι οποίες υπερέβαιναν τις οριακές τιμές που όριζαν η οδηγία 93/37/ΕΟΚ ⁽²⁾, η οδηγία 93/36/ΕΟΚ ⁽³⁾ και η οδηγία 92/50/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ και οι οποίες είχαν συναφθεί χωρίς ανταγωνισμό μεταξύ των ενδιαφερομένων.

— παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, επειδή δεν δόθηκαν εξηγήσεις για τον τρόπο καθορισμού των κατ' αποκοπή μειώσεων.

— παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, λόγω της επιβολής ειδικών για ορισμένα σχέδια μειώσεων για τις οποίες δεν δόθηκε επαρκής αιτιολογία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54).

⁽³⁾ Οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών (Ε L 199, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1).

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2010 —
gardeur κατά ΓΕΕΑ — Blue Rose (g)****(Υπόθεση T-310/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 247 της 20.10.2007.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2010 —
Aldi κατά ΓΕΕΑ — Catalana de Telecomunicacions Societat
Operadora de Xarxes (ALDI)****(Υπόθεση T-298/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 247 της 27.9.2008.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010 —
Επιτροπή κατά Domótica****(Υπόθεση T-552/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 55 της 7.3.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2010 —
TerreStar Europe κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-196/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 113/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 167 της 18.7.2009

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2010 — AC κατά
Συμβουλίου**

(Υπόθεση F-9/10)

(2010/C 113/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: AC (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodriguez και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης να μην περιληφθεί ο προσφεύγων-επάγων στον κατάλογο των προαγομένων στον βαθμό AD 13 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2009, καθώς και επιβολή στο καθού υποχρεώσεως προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-επάγων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων-επάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο των προαγομένων στον βαθμό AD 13 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2009, όπως η απόφαση αυτή απορρέει από την ανακοίνωση προς το προσωπικό αριθ. 94/09 της 27ης Απριλίου 2009·

— να ακυρώσει, καθόσον απαιτείται, την απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος·

**Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2010 — Kerstens κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-12/10)

(2010/C 113/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Petrus Kerstens (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί επιβολής στον προσφεύγοντα της πειθαρχικής ποινής της έγγραφης προειδοποίησης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 23ης Απριλίου 2009 με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα η πειθαρχική ποινή της έγγραφης προειδοποίησης·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

